PALLI

S.
MEMO
RIA

A. A: LL: Societas excudit Viennæ et Augustæ Vindel.

ENCOMIA COELITVVM,

DIGESTA PER SINGVLOS ANNI MENSES & DIES.

Una
cum veterum fastis, recensentibus
victorias, triumphos, sacrificia,
ceterasque res insignes,
Romanorum imprimis atque
Græcorum,
quibus
Christianæ religionis præponuntur fasti.

AVCTORE
IO. BAPTISTA MASCVLO
Neapolitano, e Societate Iesu.

Ob raritatem & elegantiam
recusa,
ornata tabulis æneis,
cura et impensis
Negotii Academiæ Cæsareo Franciscea.

Pars I.

MENSIS JANUARIUS.

Cum gratia & Privilegio Sac. Cæs. Majestatis
& cum Approbatione Ecclesiastica.

VIENNÆ & AVGVSTÆ VIND.
A. S. R MDCCLXIII.

Quæ ſelecta, digeſta, recuſa Tibi exhibemus, Lector benevole, Cælituum encomia, auctorem præ ſe ferunt Jo. Bapt. Maſculum S. J. cujus inter elegantiſſimæ eloquentiæ ſcriptores circa ſuperioris ſeculi medium calamus pulchre enituit. Erat is natione Italus, patria Neapolitanus, natus anno ſalutis reſtitutæ milleſimo quingenteſimo octogeſimo tertio. Didicerat artes elegantiores in Jeſuitarum ſcholis, qua-

rum disciplina ita adolescenti arrisit, ut sedecim annos natus nomen in hac societate profiteretur, anno nempe MDXCVIII. quamvis pater patruusque longe alio de eo desiderio tenerentur, cum eum foro tradere, &, quod adolescens jam exercitationibus rhetoricis eminebat, ex hac palæstra quæstum facere cuperent. Et sacræ quidem militiæ adscriptus, post rhetoricam philosophiam quoque, theologiam & sacram linguam attigit; docendæ tamen rhetoricæ ex superiorum voluntate XVII. annos invigilavit. Postea ob eximiam sacræ literaturæ cognitionem ad interpretationem sacri codicis est adhibitus, & philosophiam quoque scholasticæ juventuti tradidit; quibus tamen exercitationibus postea abdicatis, totus se ad amœniores Musas convertit, vir eruditus & disertus, & imprimis præter Græcam & Hebraicam linguam Latinæ quoque callentissimus, cujus castitatem cum elegantia miro ingenii acumine conjungebat. Inde factum, ut, cum his imprimis literarum ornamentis eniteret, & præcipue inter poëtas lyricos haud ignobile nomen esset consecutus, non orbis tantum literati civibus in pretio esset, sed Vrbanus VIII. P. M. quoque, quem summum atque accuratum harum rerum arbitrum fuisse nemo ignorat, plurima illi offerret. Verum ut erat animo modesto, hu-

mili,

mili, laudesque humanas ſpernente, cuncta reſpuit, contentus DEO Muſisque vixiſſe. Tandem graſſante lue peſtifera Neapoli die XX. Julii anno MDCLVI. extinctus eſt ſeptuaginta & quatuor annorum ſenex, relicta elegantiſſimæ eruditionis laude. Teſtantur eam, & quam feſtive ingenium ejus Muſæ ornaverint, ſcripta ejus multorum ea ætate laudibus decantata, lyricorum *libri XV.* Veſuvianum incendium anni cIↃIↃxxxI. *libris X. deſcriptum;* Perſecutiones eccleſiæ cruentæ; Lectiones veterum SS. PP. cum ponderatione & uſu ſententiarum ad conciones. * *Maxime vero ingenii felicitatem, & imprimis Latinæ linguæ virtutem atque copiam, argutæque dictionis poteſtatem prorſus ſingularem demonſtraſſe viſus eſt in* encomiis cœlituum digeſtis per ſingulos anni dies, una cum veterum faſtis, recenſentibus victorias, triumphos, ſacrificia ceterasque res inſignes, Romanorum imprimis atque Græcorum, quibus Chriſtianæ religionis præponuntur faſti. *Ejus prima lucem adſpexit editio Neapoli apud Franc. Savium,* MDCXXXVIII. *in forma quarta. Quæ cum ſanctorum tantum encomia comprehenderet, mire autem elegantioris literaturæ ar-*

* Vid. LAVRENTIVS CRASSVS *elog. illuſtr. vir. P. I. biblioth. S. J. p.* 414. *ſeq.*

bitris sacra pietas cum veteris Latii ornamentis feliciter conjuncta placeret, opusque omnium commendatione efferretur, dedit ille anno MDCXLI. encomia Christi ejusque magnæ matris virginis *tanquam* auctarium, & encomia illustrium virorum ac fœminarum veteris historiæ sacræ, una cum collatione exterorum, qui sub diversis imperiis, regnis ac dynastiis fuere illi synchroni, quibus unius ac veri numinis cultores præponuntur. *Constituit sibi vero scriptor acutus & disertus encomia civium ad beatas sedes post dura & plerumque cruenta pro christiana religione certamina translatorum eo dictionis genere describere, quod ut magnam judicandi exercitationem postulat, ita non minora ingenii lumina requirit, ne frigidis & ineptis argutiolis grandiloquentia, quam illud postulat, & sententiarum gravitas cum verborum majestate conjuncta perdatur: id quod non nisi longa ætate ac multa exercitatione firmato & corroborato fieri potest ingenio. In hunc vero finem ex multis, qui in eundem fastorum diem cumulari solent, cælitibus, celebriores & antiquiores elegit, quorum imprimis actorum memoria suppeditare* τὸ θαυμαστὸν *& inexpectatas sententias posset. Reliquos ad fastos rejecit, quos comparando veteri: Græciæ atque Latii heroës cum strenuis Servatoris militibus,*

marty-

martyribus & confessoribus, longe antecellere christiani nominis gloriam evicit; unde factum, ut non illa semper nomina occurrant, quæ in fastis quotidianis fere solent apponi, eo quod potissimum ad vetusta fortitudinis inter varios cruciatus exempla, & pietatis imagines respiciebat. Quo simili fere scopo, in altero tomo illustres viros ac fœminas veteris historiæ sacrae narravit, lubensque interdum ad ignotiores vulgo viros sanctitate & martyrii laude illustres divertit, eo quod illustriora obscuro nomini virtutum & prodigiorum lumina inesse arbitrabatur. Quæ quoque caussa fuit, cur pluresuno interdum in eundem diem cumulaverit, lectori selectu relicto. Quamvis autem miro plausu ista encomia ubique reciperentur, adeo ut ob insignem celebritatem recusa Venetiis anno MDCLXIX. *dederit Nicolaus Pezzana, adeo tamen illa disparuere, ut rarissimis merito libris, qui plerisque ignorantur, mereantur adscribi. Magnis enim librorum rariorum helluonibus ignotum hunc librum esse, vel ex eo constat, quod* Ioannes Albertvs Fabricivs, *in amplissimo scriptorum de vitis & elogiis SS. catalogo,* ** *nostrum omiserit,* Io. Daniel Morhofivs *autem candide fassus sit,* ****sibi nunquam eum*

** *Bibl. Græc. Vol. IX. p. 48. seqq.*

*** *Polyh. lit. T. I. l. VI. c. 3. n. 13. p. 983.*

viſum, ſed ex ſpeciminibus tantum a Jacobo Maſenio allatis cognitum & vehementer probatum eſſe. Itaque cum artis chalcographicæ miniſterio ad memoriam cœlitum propter imitanda conſtantiæ & pietatis exempla conferre ſymbolam, & ad ſingulos faſtorum dies dare imaginem alicujus civis cœleſtis conſtituiſſemus, ut intelligeretur imaginis ratio atque ſumma, ad hæc Maſculi encomia potiſſimum reſpeximus, quod amicorum conſilio certi eramus fore, eandem, quam nos in ſculpendis imaginibus adhibere decreveramus, artis elegantiam ſcriptorem jucundiſſimum adhibuiſſe, ſperaveramusque fore, ut qui non plane harum lautitiarum ſenſu deſtituuntur, habeant, quo pietatem pariter atque doctrinæ ſenſum alant. Quoniam ſingulis vero diebus una tantum imaguncula non invita rei veritate expreſſa afferri poteſt, neceſſe fuit, ex ejus ſcopo eos tantum ſanctos, omiſſis paullo recentioribus, ſeligere, qui ætate ævo apoſtolico propiores ſint, cum auctoritatem merito ob martyrii purpuram obtineant: quorum tamen fidem lector ab auctore repoſcet. Quanquam ex faſtis quoque, docta manu ab auctore ſcriptis ratio peti poteſt dictorum, quos ideo adjecimus, ut præſtantiſſimi operis integram Lector conſtitutionem pernoſcat. Cetera vero, quæ in hoc quidem tomo ob ſcopi noſtri conditionem omiſſa

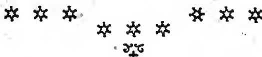
ſint

ſunt, elogia, uni ſæpe diei ab auctore inſcripta, ſupplemento peculiari ſuo tempore cum Lectore communicare conſtituimus, ſi hanc noſtram diligentiam arridere illi & placere Maſculi doctrinæ elegantiam intellexerimus. Quo pacto occaſio quoque dabitur encomia Chriſti ejusque magnæ matris virginis, & encomia illuſtrium virorum ac fœminarum veteris hiſtoriæ ſacræ ſupra memorata, & quæ alia ex hiſtoria profana comparando adduxit, ſimul vulgandi, ut hoc altero tomo, totum opus Maſculi, hodie adeo rarum & ſingulare, Lector poſſideat. Quam noſtram diligentiam atque ſtudium ſi probari viris piis & cordatis cognoverimus, læti cœptum tramitem dicta ratione urgebimus. Scrib. Aug. Vind. A. S. R. MDCCLIII.

AA. LL. Societas.

LECTORI

IO. BAPT. MASCVLVS E SOCIETATE IESV

Ε'υσεβεῖν.

Athenienſes (erudite Lector ac pie) cum impenſius indulgerent Demetrio, cui ſe plurimum debere dicebant, decreverunt non aliquam temporis partem, ſed annum integrum ei dedicare; quamobrem tot ipſius ſtatuas Athenis ſtatuerunt, quot tunc ea natio numerabat dies anni, trecentos videlicet & ſexaginta, ut ſingulis diebus ſingula reſponderent ſigna; ne quis dies tanti Ducis memoria & gloria vacare vide-

videretur. At vero mihi haudquaquam ſunt tot opes ingenii, ut unicuique Cœlitum totidem, quot Athenienſes Demetrio ſtatuas, dedicem Encomia; ſed cum innumerabiles pene ii ſint, unum fere aut alterum celebriorem ex quotidianis Faſtis aſſumam, neque acta omnia hiſtoriæ, vel panegyrici more comprehendere in animo eſt, ſed præcipua quæque, inter ſeque devincta breviſſimo laudationis orbe complecti, & tanquam rerum flores delibare, non ſine aculeo. Jam præter Encomia, ne reliqui Cœlites, qui continentur in Faſtis, prorſus indicti abeant omnes, conſtitui primo loco ſingulis menſibus præponere ac proferre antiquitatis Faſtos, Græciæ præſertim, ac veteris Romæ; quibus continentur victoriæ, triumphi, ſacrificia, ceteræque res inſignes; tum ii Faſti conferuntur cum noſtris, ita tamen, ut hi præferantur, quo apparebit, quantum vera religio emineat atque præcellat. Fuit autem hoc ab initio inſtitutum ſapienter ac pie, ut Veterum ſuperſtitioni opponeretur noſtra religio, ac falſorum Deorum celebritatibus Cœlitum feſta; quo ſpectat illud Theodoreti, *Deos gentium*, inquit, *caſſos gloria vanosque Deus reddit; ſuis autem Martyribus honorem illorum dedit, pro Pandiis, Daſiisque ac Dionyſiis,*

nysiis, hoc est, Jovis Liberique patris solemnitatibus; Petro, Paulo, Thomæ, Sergio, Marcello, Leontio, Antonio, Mauritio, aliisque sanctis Martyribus solemnitates peraguntur; proque illa veteri pompa, pro turpi obscœnitate & impudentia, fiunt modestæ, castæ ac temperantiæ plenæ celebritates. Hinc etiam illa Tertulliani parænesis: *habes*, inquit, *tuos census, tuos Fastos, nihil tibi cum gaudiis seculi &c.* quibus tam gravibus verbis ostendit, non esse cur nostri vanam illam superstitioso vulgo lætitiam invideant, cum multo præclariores apud nos Fasti sint, in quibus recensiti Cœlites gratissima quemque recordatione delectent. In eandem sententiam multa habet & Gregorius Nyssenus, dum Thaumaturgi acta describit. Porro in Veterum fastis si quando scriptores inter se discrepant (quod raro fit) tum eam sequor sententiam, quæ aut similior vero, aut certe ad rem accommodatior visa fuerit: res est eruditionis plena, habebitque ea lectio (nisi fallor) voluptatis non parum. Jam absolutis cujuscunque mensis Fastis, subsequuntur Encomia: his synopsin præpono: quam etiam periocham, sive argumentum brevissimum dixeris; ea synopsi colligitur, & quasi uno aspectu proponitur, quod laudatur.

tur. Is autem tantum Cœlitum habet Encomion, qui in quotidianis Fastis asterisco notatur: nullus certe anni dies vacat Encomio. In Fastis autem ostendam interdum, Cœlites, si minus semper eodem anno, at certe die in communionem gloriæ ac societatem laudis apte, congruenter & opportune convenisse, & quodammodo sibi velut in odeo choroque concinere, cognatione videlicet aliqua factorum, aliquando etiam nominum: ut cum auspicata illa incidunt triumphalibus præsertim diebus, *Victoris*, *Victorini*, *Nicanoris*, immo etiam *Capitolinæ*, & similia; & quoniam victoriæ comes est felicitas, libenter arripio usurpoque illa nomina, *Fausti*; *Fortunati*, *Felicis*, *Eutychis*, & similia; quo spectant etiam *Epimachi*, *Alexandri*, *Pancratii*, *Herculani*, ac cetera bellatorum ducumque nomina, quæ laureatum exornant annum: inesse autem solet in paranomasia, & ejusmodi schematibus, cum recte fiunt, quiddam leporis & gratiæ; quod fecit (ut vetera cum Latinorum, tum Græcorum exempla taceam) præter alios, & in *Agnete Ambrosius*, & in *Laurentio Augustinus*, & in *Victore Bernardus*. Parvum opus, at non parum impensum operæ ac laboris: præsertim cum nonnulli dies in eos incidant Cœlites, quorum

rum acta aut vetustas oppressit, aut ejusdem fere generis sunt, ut in Martyribus cruciatus; in his autem ac ceteris exempla pietatis. Hunc porro tomum consequetur alter de illustribus viris ac fœminis veteris historiæ sacræ; qua in re rationem habere dignitatis, quam temporis malui. Nolim autem eorum tantum laudationibus insistas, qui vulgo sunt noti; nonnumquam enim fit, ut quanto obscuriora sunt nomina, tanto clariora insint lumina, sive prodigiorum, sive virtutum: quotidiana igitur te lectio teneat cum in Fastis, tum in Encomiis; neque enim hortor te, ut omnia simul exhaurias, allectus, si qua forte inest, dulcitudine conditi, sapidique sermonis: scitum est illud sapientis: de invento melle (quanquam nihil in me nectareum aut Nestoreum agnosco) parce degustandum, ne id satietate fastidias. Quid autem sit Ἐγκώμιον & discrimen inter illud & ἔπαινον habes apud Aristotelem. Jam hæc scribere non est tironum negotium: longa ætate, ac multa exercitatione primum corroborandum est ingenium: coërcendi illi sunt, ne subito impetu ad ista rapiantur: discant antea excurrere in fusum dicendi genus, & tanquam in orbem circumferatur oratio; tum ad hæc contractiora, acutiora & quasi argutiora

tiora

tiora se conferant ex herbescente illa viriditate: talis venustas efflorescat oportet: alioquin in pueriles sæpe ineptias abibunt, multa putide dicent, multa contorte; eruntque ipsi sales insulsi, & redarguentur argutiæ: præsertim cum Encomia non modo una cum acumine latinitatem, sed grandiloquentiam sibi deposcant, cum sententiarum gravitate, & majestate verborum; quanquam facta Cœlitum ejusmodi sint, ut in iis laudandis, & sermonis majestas humilior, & ingenii acumen videatur obtusius. Libet tamen eos, quos ex parte cecineram ad lyram, etiam hoc altero dicendi genere prosequi, ne qua pars nostræ disciplinæ pietate vacet. Cæterum ea benignitate illi sunt, ut ego vel ineptus laudator amplam possim sperare mercedem, ejusdem videlicet, qua ipsi perfruuntur, beatæ, sempiternæque vitæ societatem, ad quam tu quoque vestigiis eorum insistens, Lector, aspira. Vale.

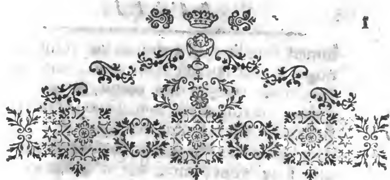
HIE-

HIERONYMVS MARCHESIVS
SOCIETATIS IESV
PRÆPOSITVS PROVINCIALIS
in Regno Neapolitano.

Cum Jo. Baptistæ Masculi Neapolitani e Societate Jesu librum, qui inscribitur, Encomia Cælitum, tres ejusdem Societatis Theologi, quibus id commisimus, recognoverint, ac in lucem edi posse probaverint, potestate ab admodum R. P. nostro Mutio Vitellescho Præposito Generali ad id mihi tradita, facultatem concedimus, ut typis mandetur: si ita iis, ad quos pertinet, videbitur: in quorum fidem has literas manu nostra subscriptas, & sigillo nostro munitas dedimus.

Hieronymus Marchesius.

Te-

FASTI
Veterum Romanorum atque Græcorum
collati cum noſtris.

IANVARIVS.

Ianuarius menſis primus occurrit a Iano dictus, quem multi Solem putarunt, ideo geminum, quaſi vtriusque ianuæ cœleſtis potentem, qui vel oriens aperiat diem, vel occidens claudat, quamobrem Sol, idem, qui Apollo, dictus eſt à Græcis θυραῖος ἀπὸ τῆς θύρας, hoc eſt, a ianua. At vero nos ab eo auſpicamur annum, qui & mortalibus verum Macrob.

lumen infudit; & primus, ac ſolus ianuam ſalutis aperuit iam tum, cum recens natus aperire ſibi cœpit venas ſanguinis. Aeonarium Ianuarium olim appellatum teſtes ſunt Theophilus & Suidas; quod ſcilicet pater ſit τῶν αἰώνων, hoc eſt, ſeculorum; nunc ſtatim ei ſacratur, qui inter cetera nomina appellatus eſt à Vate Pater futuri ſeculi. Athenienſes hunc menſem appellarunt Demetrium, quod huius opera a Macedonica ſeruitute liberati fuiſſent; atqui multo æquius nunc eius non modo nomine, ſed numine conſecratus eſt, a quo ſeruitutis ſempiternæ confractum eſt iugum. Fuit autem Ianuarius in tutela Iunonis, quæ nuptiis præſidebat, quamobrem Græci Gamelion eum dixere, id eſt, nuptialem: apud nos potius eſt in tutela virginum, nam ſtatim Kalendis ipſis occurrunt *Martina* & *Euphroſine*, ac certe decuit a pudicitia virginali auſpicari annum, ne videretur bifrons Ianus vtraque fronte perfricta, hoc eſt, ſine pudore. Sed iam ad ſingulos huius menſis dies aggrediamur.

Plutarch. Gyrald.

1. Ian. *Kal. Ianuar.* Iano Romæ ſacra fiebant. Habitus eſt hic, vti diximus, pro Sole ipſo, quanquam & Græci Kalendas ſingulas Phœbo, hoc eſt, Soli dedicarunt. Quin etiam apud Lacædemonios in more poſitum fuit, vt initio anni ac reliquorum menſium libamenta & victimam Regi ſiſterent,

Macrob. Alex. ab Alex.

ſterent, quam ipſe Phœbo mactaret, ſacrorum miniſter ac popa factus ex rege. At vero apud nos ſacræ ſunt hæ Kalendæ potius conditori ſolis, aſſumenti † *IESV* nomen, illud videlicet nomen, quod orbe radiato circumfuſum Sole clarius fulget. Sacræ quoque ſunt † *Fulgentio* præſuli, & nomine, & factis illuſtri, & planetæ illius ſimillimo. Fuit hic item dies Romæ auſpicatiſſimus triumphis tribus: nam & C. Marius de Iugurtha Numidarum rege, & Antonius Coſ. de Alpibus, & M. Cenſorinus de Macedonia triumpharunt. Sed multo nobilioribus apud nos triumphis eſt exornatus, præcipue *Baſilii* cognomento Magni de Ario, ac ceteris religionis hoſtibus parto, quanquam in alium diem pompa celebrior reſeruatur. Nec carent triumphi gloria, aut is martyr, qui nomen ipſum ſortitus eſt *Magni*, aut fortiſſimus vir † *Almachius* inter cruentos Retiariorum & Mirmillonum gladios ſtrenue pro religione verſatus: adde triginta milites laureatos, qui Diocletiani furorem fregerunt. Atque vt omni ex parte triumphus ornatiſſimus ſit, neque gemmæ deſunt, neque aurum, id eſt, † *Euphroſyne* virilis animi virgo; quæ mutato fœmineo habitu in virilem, indidit pretioſum ſibi nomen *Smaragdum*. Adeſt item † *Odilo*, vir ſanctiſſimus, qui cum ſuis habitauit in valle cognomento Aurea. Incidit in triumphalem

Onuphrius Panu. anno ab urbe cond. 647. 712. 713. 14. Ian.

phalem hunc diem etiam † *Martina* virgo, cuius fortitudo cum nomine ipso congruit, quæ noua ratione se fecit illustrem: nempe Apollinem ac Dianam, hoc est, Solem ipsum, & Lunam de medio sustulit, cum iussa vtriusque simulacra ac fana venerari, ea euertit ac perculit, tellure in crebros motus, cœlo in fulmina concitato. Illud non nemo fortasse mirabitur, cur Kalendis his Ianuar. cum ceteri artifices, tum maxime causidici lites intenderent, quod Sulmonensi ipsi poetæ mirum est visum:

Ovid. *Postea mirabar, cur non sine litibus esset Prima dies.*

Non ignoro, id ad inertiæ vitandæ omen factum; sed congruentius certe, & auspicatius primus anni dies sacrari debuit, vt nos fecimus, † *Concordio*; nisi quod huic quoque fuit lis omnium maxima, videlicet cum Ioue de cultu; nam Iouis templi dedicatio hoc agebatur die in insula Tyberina; sed adiudicata lis est *Concordio*, fuderunt eius sanguinem, vt a religione diffideret, sed illo potius initum est fœdus: & sane cum cœlites conspiratione animorum quodammodo sibi concinant, & tanquam in chorea quadam annuum circumagant orbem, inseri statim debuit choro *Concordius*.

2. Ian. *IV. Nonas Ianuar.* Ater dies hic Romanis fuit: ob horribilem enim illam cladem

dem, quam a Gallis apud Alliam fluuium acceperunt, postridie Idus Iulii, cautum est decreto pontificum, vt dies posteriores omnium, siue Kalendarum, siue Nonarum, siue Iduum atri dicerentur & haberentur: præsertim cum Senatores ipsi affirmarent, recordari se, quoties his diebus belli gerendi causa supplicatum esset, proximum prælium reipublicæ calamitosum fuisse. Reprehensa est ea superstitio ab Ambrosio, sed irrisa etiam ab ipsis Deorum cultoribus: nam L. Lucullus atro die contra Tigranem & innumerabiles Parthorum copias duxit exercitum, asserens se ex atro & lugubri felicissimum illum diem & candidissimum esse facturum victoria. Nostris certe hic maxime dies felix fuit & faustus: nam & Diocletiani audacia de sacris libris euulgandis edictum proferentis, superata est, & adepti sunt nostri lauream. Quo item euentu faustissimo pugnarunt *Argeus*, *Marcellus*, & *Marcellinus* adhuc puer ac tiro. At *Isidoro* decus est additum, cum virides pontificatus infulæ purpurarunt sanguine. Denique ater nullo modo dicendus est dies & infaustus, quem beatitate etiam nominis † *Macarius* consecrat.

Macrob. Giarld.

Μακάριος f. beatus.

. *III. Nonas Ianuar.* Minervæ olim sacer hic dies fuit, nunc *Genovefæ* virgini præclarissimæ. Idem natalis fuit Romanæ eloquentiæ principi: atqui apud nos etiam sub ipsa bruma effloruit sapientia: cognationem

3. Ian. Pausan.

tionem enim quandam habuere cum litteris cum *Antherus* Pont. Max. qui præclara Martyrum facta a notariis conquiri, litteris mandari, atque asseruari iussit; tum *Florentius* Viennensis antistes virtute doctrina-
ἀθάνατος s. immortalis. que clarus. Adde *Athanasium* a sacris commentariis. Ita gemina illa laus, quæ in Minerua fuisse dicitur, & virginitatis, & sapientiæ, tota nostris cessit. Libenter vero ac pulchre cum pudicitia, quæ in *Genouefa* effloruit virgine, consociat se *Florentius*, & incorruptæ immortalitatis auspex *Athanasius*.

4. Ian. Cæsar. *Pridie Nonas Ianuar.* Cæsar colligatis signis, & explicatis aquilis cum exercitu traiecit contra Pompeium; apud nos præclariores expeditiones susceptæ aduersus impietatem, siue ab *Aquilino* cum sociis in Africa, siue à *Tito* Cretensi præsule inter primos religionis duces. † *Rigobertus* vero ceteris mitis ac lenis, dynastis tamen Romanæ aduersantibus libertati rigidus & asper fuit.

5. Ian. 476 Benther. *Nonis Ian.* Insignis hic dies Romæ veteri fuit ob triumphum C. Iunii Bruti Cos. de Lucanis & Brutiis; sed magis insignis nouæ ob *Telesphori* hierarchæ triumphum de Antonino Cæsare Pio sæviente in religionem impie. Triumphauit & pudor in *Eduardo* Britanniæ rege castissimo; & in *Aemiliana* & *Apollinari* virginibus. Stylites vero

vero † *Simeon* ipse sibi victori columnam erexit.

VIII. Idus Ian. Celebrabatur à Græcis Isidis ἄφιξις, id est, accessus: habita est Isis luna, ac propterea cum radiatis cornibus expressa. Atqui multo clarioris sideris accessum habet hic dies, ejus inquam sideris, quod recens natum Deum non modo prodidit ortu, sed incessu accessuque. † Illustris est etiam ipsorum aduentu Regum. Isiacis autem sacerdotibus superstitione imbutis oppositus est religiosissimus Fesulanus antistes † *Andreas*. Non est autem omittenda Pauli Orosii sententia, qui putat Octauium Cæsarem hoc ipso die, hoc est, octauo Idus Ianuar. Vrbem cum triplici triumpho fuisse ingressum, deuicta videlicet Dalmatia, Macedonia atque Aegypto, quod opportune caderet in hunc diem Epiphaniorum, cum de tribus Orientis Regibus triumphauit puer Deus, nisi eos triumphos Dion, & Macrobius ad æstatem potius & Augustum mensem retulissent. Soliti certe postea sunt Imperatores ac Reges hoc præsertim inaugurari die: nam & Carolus Magnus dictus est Augustus; & Philippus Pulcer Francorum Rex, & Michael Palæologus Imperator Orientis coronati dicuntur.

6. Ian. Gyrald

vide Salian.

VII. Idus Ian. Ex Senatusconsulto Lentulus & Marcellus Coss. itemque Pompeius contra Cæsarem belli ciuilis classicum sumpsere; quo die apud nos *Nicetas* a victoria sorti-

7. Ian. Appian νίκη

f. Victoria. ſortitus nomen memoratur, qui in Beſſas gentes immanitate barbaras, & religionis expertes expeditionem felicius iniit: ſed præcipue memoria eſt pueri *IESV* adeuntis Aegyptum, vt ſuperſtitioni, quæ ibi regnabat, indiceret bellum. *Canutus* vero rex aduerſus impietatem fortiter dimicans purpuram cruore ſuo fecit dibapham: Hoc igitur die adhæſit Vrbi funeſta fax belli ciuilis, quo noſtri de Stygio rediere victores; quo item quaſi naualem agere triumphum viſi ſunt duo; † *Lucianus* videlicet, cum Maximini furore deuicto in mare proiectus nouo ſpectaculo admiſit currui triumphali Delphines, a quibus eſt deuectus ad littus; & † *Raimundus*, cum, poſt edomitam aulæ licentiam, ſine nauigio prodigioſe mare traiecit.

8. Ian. Alex. ab Alex *VI. Idus Ian.* Dies quiſque menſis octauus apud Græcos ſacer Vulcano fuit, ignis elementi pulcherrimi præſidi, ſed fœdiſſimo Deorum. Apud nos ſacer hic eſt *Theophilo* atque *Helladio*, qui pro religione ſunt in ignem pulchre coniecti, vbi ipſum ſpreuere Vulcanum: nec mirum, quod his, qui tam fortiter cruciatus tolerarunt, ſe adiungat in faſtis Metenſis antiſtes *Patiens* nomine. At † *Seuerinus* ſi minus huiuſmodi flamma, certe pietatis æſtu & factorum gloria ſplendet. Noricorum dictus Apoſtolus; tanta item magnitudine animi in periculis præditus, vt de ipſo verius vſurpari poſſit illud:

quem

- - - - *quem neque Noricus* Horat.
Deterret ensis.

Nec *Seuerinus* alter splendore caret, dignus *Victorino* fratre, qui eius victoriæ, cuius ferebat auspicium, retulit lauream.

V. Idus Ian. Agonalia, siue Agonia Romæ celebrabantur, quæ a Græcorum certaminibus, quos Agones vocabant, nonnulli appellari putant; alii vero ab hostiarum, quas hoc præsertim die mactabant, metu ac trepidatione, inter districtos videlicet cultros & vibrantis secespitæ ferrum: ἀγὼν enim Græce trepidatio dicitur. At quanto celebrior apud nos hic dies est, quo die non modo sine trepidatione ac metu, sed summa cum alacritate litatum est a † *Iuliano* & *Basilissa* sponte pro religione deuotis. *Martianæ* quoque puellæ virtus spectaculo fuit, visa enim est in amphitheatri arena leopardo ipso, cui eam obiecere, ferocior. Cum his hodierna die aptissime conuenerunt *Iucundus* & *Vitales* duo, & *Anastasius*, immo vero & *Fortunatus*, & *Secundus*, & *Felix*: nimirum tantam cum nostrorum obitu cognationem habet voluptas atque beatitas. 9. Ian. Ovid.

IV. Idus Ian. Hic dies laude caret apud veteres; apud nos insignis est in primis *Agathone* hierarcha, qui contra Monothelitas instruxit antistitum aciem. † *Paulo* quoque eo, qui primus e nostris lucos fecit illustres. At vero *Nicanor*, unus ex septemviris hierodulis, sui memor nominis de strage Deo- 10. Ian. νίκη νικῶ

f. victo- rum victor noua & antea inuisa Romæ tro-
ria. phæa suspendit.

11. *III. Idus Ian.* Carmentalia Romæ age-
Ian. bantur, dicata Carmentæ Euandri matri,
Gyrald nuncupato a matribus familias voto, ob euitatum probrum ac dedecus, quo se putabant affectas, interdicto vehiculorum vsu, cum jussæ essent per Vrbem incedere pedestres & inhonoræ: apud nos contra *Honoratæ*
Mitol. virginis memoria est, sororis *Epiphanii* Ticiensis antistitis; atqui *Honoratam* hanc pudicitia præsertim summo cum honore sublimem curru euexit in cœlum. In communionem porro ejus honoris veniunt † *Theodosius* ac *Palæmon*, quorum vterque religiosæ palæstræ magister fuit: ac *Palæmonis* quidem nomen a leuitate fabulæ ad solidiora traductum est; vt non hic inter maris monstra, sed inter cœli astra censendus sit.

12. *Pridie Idus Ian.* Compitalia per Vrbem
Ian. agitabantur: sacri erant hi ludi Laribus Diis
A. Gell. ac Maniæ, hoc est, insaniæ, Larium matri; parum enim visum est priscis insanire in cultu Deorum, nisi etiam insaniam ipsam facerent Deam. Huic cum antea innocentes pueri mactarentur, institutum postea est a Iunio Bruto, vt papauerum capitibus placeretur: ipsam vero Maniæ effigiem pro domorum foribus ad familiæ sospitatem appendebant. Hic dies multo sanius nunc sacer est *Tatianæ* virgini, quæ neglectis Diis, in ignem coniici maluit ac mori crudeliter,

quam

quam viuere dementer. At vero a *Satyro* fortiſſimo martyre tam probroſe illuſi ſunt Dii, vt marmoreum ſimulacrum ſolo hujus ſpiritu atque afflatu deiectum ſit: obſtupuit Græcia noſtri vim *Satyri* ſimul & religionem admirata; nam in Arcadia maxime monſtra iſta ludere ac laſciuire dicantur, hic *Satyrus* ſocium pietatis ac pudoris ſibi virum ſanctiſſimum adſciuit † *Arcadium* nomine: quantum vero diſtet à ſalacitate ac procacitate veterum ſatyrorum, indicare videntur ii, quibus adhæret aptiſſime *Modeſtus* & *Caſtulus*, quid autem coniunctius modeſtiæ quam caſtitas?

Idibus Ian. Fauſtus fuit hic dies Romæ, 13.
quippe quo primum Octauius dictus eſt Au- Ian.
guſtus: prouinciæ quoque ſunt in formam Alex.
redactæ: tibicines igitur & præcones ad vo- abAlex
luptatem muliebri habitu incedebant, atque ita Vrbem luſtrare dicebantur, quam potius ea effœminatorum ſpecie inquinabant. Apud nos nihil hic dies agnoſcit muliebre, neque in ipſa *Glaphyra* virgine, quæ Licinii Imperatoris petulantiæ viriliter reſtitit. Præcones autem fidei quadraginta ſub Gallieno ſtrenue ceciderunt. In formam quoque ſane pulcherrimam redacta religio eſt ab † *Hilario* ſanctiſſimo, ſapientiſſimoque præſule. Fuit hic item dies C. Mario natalis, Florus.
idemque fatalis ſeptimum Conſuli, ei ſcilicet, qui Iugurtham captiuum ante currum duxit, de Cimbris ac Theutonibus

trium-

triumphauit: nisi quod sibi ipse consciuit necem, ac natalem diem fecit emortualem: lucem, quam acceperat, conuertit in rogi flammam: contra apud nos immortale est *Viuentii* nomen, quod satis congruenter traxisse videtur a vita, cum vixerit annos ipsos centum & viginti, vt impietati delendæ suppeteret tempus.

14. Ian. Macrob *XIX. Kalend. Februar.* Ater hic dies Romanis fuit, & calamitatibus infamis; at nobis faustus & felix est memoria ipsius † *Felicis* Nolani, quem illud maxime notum fecit, quod occultatus est ab araneo: quamquam hunc ipsum diem ex atro fecere purpureum, cum triginta & octo a Saracenis, tum supra quadraginta a Blemmis pro religione impie, at non sine constantiæ laude necati.

15. Ian. Kalend Rom. *XVIII. Kal. Febr.* Iterabantur ac repetebantur a matribus familias Carmentalia ob receptum honorem vehiculi, vti diximus. Sacer apud nos dies est *Secundinæ*, lectissimæ fœminæ, ac nulli veterum heroidum, vel pudicitia, vel animi fortitudine secundæ: quæ non quolibet digna videatur curru, sed triumphali: quo certe dignissimus est † *Macarius* Aegyptius, victor de Stygiorum Lemurum legione, quæ se ipsa vocabat Flammeam. Hoc ipso die duabus Vatibus Romæ sacra fiebant, Porrimæ atque Postuertæ, quarum altera, quæ porro fuerant, hoc est, præterita, altera

futu-

futura vaticinando canere dicebatur: nos duorum item Vatum, sed veridicorum, *Micheæ* & *Abacuci* meminimus, quorum corpora imperante Arcadio, diuino monitu e ruderibus in lucem sunt eruta; dictorum quippe veritas, quæ luce gaudet, eos diutius latere non sinit.

XVII. Kal. Febr. Dedicatio erat ædis Concordiæ, quam L. Julius Camillus erexerat, Liuia vero Augusta pene collapsam reparauerat: nunc deposcit hunc diem sibi † *Marcellus* hierarcha Romanus, qui inter aduersos casus religioni pene labenti succurrit suo; cui etiam postea succurrerunt *Accursius* & *Adiutus*, auspicata ad fulcimentum nomina: heroes hi sunt ex ea familia, quæ Minorum dicitur, sed maximi animi, qui aduersus Africana monstra religioni opposita, concordi animo & quasi conferti milites, aras atque delubra tutati sunt: his & propter eximiam virtutem & propter Franciscani ordinis splendorem merito se ad decus adiungunt *Honorati* duo, alter Arelatensis vrbis, alter Fundani cœnobii præsul. 16. Ian. Gyrald

XVI. Kal. Febr. Octauius Cæsar ob illustres res gestas à Senatu & populo Romano Imperator dictus. At occupauit hanc laudem † *Antonius* religionis quasi quidam Imperator & Dux, nobilitatus innumeris pugnis atque victoriis de hoste teterrimo partis; ad eius signa intra ipsa nemora mul- 17. Ian. Orastus.

ta

ta laureatorum militum millia conuolarunt. *Sulpitius* autem Bituricensis præsul, cognomentum adeptus Pii, maiorem consecutus est laudem; quam Cæsar, qui Imperatoris.

18. Ian. 476. Onuphrius Panu. *XV. Kal. Febr.* Attilius Calatinus ex Sicilia de Pœnis triumphauit: quo videlicet die primum *Petrus* Romam ingressus dicitur, unus, inermis, sine exercitu acturus de victrice orbis terræ Vrbe triumphum: suggestum ibi veræ sapientiæ posuit, ac religionis magister dictus omnes omnium gentium profligauit errores. *Petro* diuinitatis testi adhæret *Athenogenes* antiquus Theologus; nec non in Britannia pietatis nomine ornatus *Deicola*. † *Leopardus* vero Inclusus dictus, specum pro campo, tugurium pro Capitolio habuit. Denique † *Priscæ* virtuti nihil par jactat antiquitas.

19. Ian. Golzius. *XIV. Kal. Febr.* M. Aemilius Paulus Proconf. de Cossurensibus & Pœnis naualem egit triumphum; sed offecit luminibus huius gloriæ † *Pontianus* de Antonini Cæsaris sæuitia victor, quem triumphantem in curru duxere ii leones, quibus lacerandus frustra est obiectus: perlata sunt in pompa instrumenta ipsa pœnarum, equulei, unci ferrei, infusum plumbum, ignes impune calcati. Nec dispar fuit † *Marii* Persæ triumphus cum familia laureata; & eius, qui non cognomentum, sed nomen

ipsum

ipsum *Germanici* habuit; his autem se ad felicitatis omen commode adiungit *Successus* martyr.

XIII. Kal. Febr. Hic quoque dies Romæ nobilitatus olim est nauali triumpho Ser. Fuluii Petini, Nobilioris dicti Proconf. de Cossurensibus; itemque de Pœnis; sed nobilissima fuit † *Sebastiani* primæ cohortis ducis victoria atque triumphus de pœnis suis: acrius hic dimicauit alligatus ad palum, quam antea solutus in campo; tela reciderunt in hostem. Nobilissimus item ille triumphus dicendus est, quem summus religionis Imperator *Fabianus* de Decio Cæsare victor egit. **20. Ian. 499. Onuphrius.**

XII. Kal. Febr. Chalcedonii diem vigesimum primum cuiusque mensis funestum & inominatum habuere, quod illo Darii præfectus pueros euiratos in Persidem captiuos misisset: at contra nostris auspicatissimus hic dies est; quid enim nisi faustum & felix habere potest? cum inter ceteros Cœlites numeretur *Augurius* ipse: quocum conuenere, & ad prædicationem tantæ virtutis *Eulogius*, & ad prouentum religionis indicandum *Fructuosus*; coniecti omnes in ignem sunt, vt diem hunc Chalcedoniis atrum facerent illustrem; nihil sinistrum timuerunt a flamma, qui socium habebant ad omen felicitatis Augurium. † *Agnes* vero & nomine innocentiam præ se tulit, & re fortitudinem. **21. Ian. Alex. ab Alex.**

XI. Kal.

22. Ian. *XI. Kal. Febr.* Omnem huius diei gloriam eripuit vetuſtati † *Vincentius*, qui victoriæ pennis elatus, atque auſpicio nominis ſibi ſubiecit quicquid immaniter excogitauit impietas. *Anaſtaſii* quoque Perſæ conſtantia ſpectaculo fuit; eius vero vultus ipſe, vel lineamentis expreſſus, terrorem Manibus impiis incuſſit; pene reuiuiſcentis Anaſtaſii anaſtaſin veritis. His ſe alter *Vincentius* inſerit, immo & *Victor* ipſe, ac, ne victoria careat gratulatione, *Gaudentius*.

23. Ian. 487. Beuther. *X. Kal. Febr.* M. Attil. Regulus de Salentinis triumphauit. Sed huius triumphus plane obruitur eo, quem egit † *Clemens* Ancyrianus antiſtes, qui triumphalem pompam toto pene terrarum orbe circumtulit, innumeris pugnis atque victoriis nobilitatus. Numerantur noſtris item in faſtis auſpicata illa nomina, ſiue victoriæ, ſiue coronæ, *Aquila* videlicet & *Florus*, ex vna familia. Eandem triumphi gloriam *Emerentiana* virgo præſertim, ſtrenua bellatrix emerita eſt. Inter tam illuſtres martyres, inter aquilas & coronas floreas, inter ſtipendia virtutis inſerit ſe ſuo iure ipſe *Martyrius*, ſed incruenta victoria.

24. Ian. Kalendar. Rom. *IX. Kal. Febr.* Sementinæ feriæ indicebantur, fauſto quodam ſementis omine, vt fruges grandeſcerent; ideoque dicatæ Telluri ac Cereri: atqui præclare a noſtris ſapientibus dictum eſt, Martyrum ſanguinem ſementem eſſe Chriſtianorum, quem propter-

propterea fuderunt largiter multi, in primis ille quasi colonus quidam religionis recens exaratæ † *Timotheus*, prouentu sane felici, & ybere gloriæ messe collecta; quamobrem opportune etiam *Felicianus* occurrit. Egit olim hoc ipso die triumphum Romæ de Salentinis L. Julius Libo Cos. sed impar fuit triumphus ei maxime, quem *Babylas* de Apolline apud Daphnen laureatus tulit, etiam mortuus: locus ipse fecit illi omen laureæ: in tumulum suum pro inferiis ferreas iussit inferri catenas; iis ita obligauit Apollinem, ac tam arcte ipsas quasi collo circumdedit, vt ille neque vocem fundere, neque oracula reddere deinceps potuerit; at contra tunc maxime facta est de *Babyla* fama vocalis, libere peruagata.

Tertull

486.

VIII. Kal. Febr. Theseo sacra fiebant Athenis: hic ille Theseus, qui adolescens pene a patre veneno interiit, postea euectus ad regnum tot ac tam digna memorau gessit, vt inter plures Hercules vnus commemoretur, tauri, minotauri, cenaurorum domitor; cum Pirithoo autem rcte coniunctus: at vero apud nos memoa *Pauli* est, qui adolescens & ipse pene eriit paternis ritibus: constitutus autem ligionis princeps etiam cum *Petro* impietem atque omnia antiquæ superstitionis onstra deleuit. Ceterum (ne quid præire videamur) Aegyptiacus hic dies est

25. Ian.

Plutarchus.

Gyrald

B dictus.

dictus. Aegyptii enim singulis mensibus duos inominales dies habebant, quorum meminit Augustinus, eos a ciuitate summi Imperatoris ablegans: stellarum positum obseruabant, & infaustos vitabant aspectus: quo tamen die nihil faustius *Paulo* accidit, qui postea raptus in cœlum est, vt superstitioni oppositus calcaret stellas. Eum porro quasi ex senescente cultu renouatum congruenter consequitur *Iuuentinus*, cuius robore Iuliani Cæsaris fracta est audacia atque perfidia. Consequitur etiam † *Proiectus*, nisi quod Paulum renascentem lux circumfulsit, hunc autem mortuum; quanquam potius tunc renasci, & in lucem visus est edi, cum proditus est a luce.

26. Ian. *VII. Kal. Febr.* Vniuersam huius diei gloriam vetustas † *Polycarpo* concessit, impune inter flammas illustri; itemque matronis duabus non modo virtute, sed etiam genere præclarissimis, *Paulæ* videlicet Romanæ Gracchorum & Scipionum soboli; & Reginæ Francorum *Bathildi*, coniugi Clodouei, & fœcundæ Regum matri, Clotarii, Childerici, Theodorici: ita omnis antiquitatis fumus ac fastus, qua fulgore nostræ purpuræ, qua splendore ignis obruitur.

27. Ian. *VI. Kal. Febr.* Dedicatio fuit templi Pollucis & Castoris, quorum in tutela Roma

ma esse putabatur. Vouerat & extruxerat illud templum bello Latino A. Posthumius Dictator, ea de causa, quod cum inter se concurrerent acies, visi essent duo primæ lanuginis iuuenes præstantiore quadam statura & forma (vt solet vafer humani generis hostis variis spectris ac laruis indutis illudere) præcedere Romanum equitatum, aduersariumque hastis ferire cominus, & in fugam cogere; qui rursum post fusos fugatosque Latinos, & castra eorum capta, obtulerunt se videndos in Romano foro militari eodem cultu ac specie, quam habuerunt in pugna, equis sudore madentibus; interrogatos autem, ecquid ab exercitu noui afferrent, responsisse ferunt, victoriæ partæ se nuncios esse, tum ex oculis euanuisse: putati sunt Castores, atque iis eodem loco extructum templum, tamquam soteribus & apotropæis. At profecto Romana religio in † *Chrysostomi* tutela, & verius fuit, & firmius: scilicet cessit auro ferrum, illorum equitatus sublimi huius dicendi generi. Successit hic in Antiochena administratione præsuli Nectario; hoc est, Nectarium subsecutum est nectar ipsum: quamquam Præses suauissimus aduersariis religionis visus est acerbior felle: ob eximias vero & innumeras victorias de impietate partas plaudunt *Chrysostomo* laureati martyres supra viginti, immo & ipse *Vincentius*. Ovid.

28. Ian. *V. Kal. Febr.* Non eſt auſa vetuſtas ſecundo cum † *Agnete* congredi, & in contentionem venire de gloria, nempe paucis ante diebus ſuperata, immortalem ſe fecit *Agnes* etiam apud tumulum, vnde ſe quaſi viuentem parentibus obtulit. Hanc inſignem magnitudine animi puellam conſequuntur Alexandrini martyres, quibus ob victoriæ pulchritudinem apte *Callinicus* adhæret. At vero † *Iacobus* ſemel victus mox exardeſcens ad pugnam innumeras Stygio hoſti victor præripuit palmas.

κάλλος pulchr. νίκη victor.

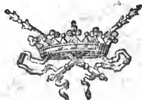
29. Ian. Gyrald *IV. Kal. Febr.* Equiria celebrabantur in campo Martio incitatis ad curſum equis; horum indoles, generoſitas, celeritas ſpectabatur. Sed maiori cum laude complures e noſtris in ſtadio virtutis, † *Maurus* & *Papias* in primis admirationi fuerunt, præſertim quod tam expedite, ac ſine vlla offenſione confecerint curſum inter lapides ipſos, quibus appetiti ſunt impie. Ab hac generoſa indole ſeiungi nolunt cum *Valerius* & *Conſtantinus*, tum quodam quaſi o-

mine,

mine, vel victoriæ, vel velocissimi cursus, immo præpetis volatus, *Aquilinus.*

III. Kal. Febr. Paci Deæ candida lita- 30.
batur agna. Pacem scilicet Vrbs illa co- Ian. Ouid.
luit, quæ conditorem ipsum habuit infensum & infestum fratri, cuius cruore maduit, quæ intestinis odiis ac dissidiis arsit: Pacem, inquam, inter Deos ceteros venerata est, qui Dii inter se dissentire, immo vero digladiari soliti dicuntur. Nunc sacer dies est *Barsimæo* antistiti, qui bellum potius indixit acerrimum, cum ceteris Diis, tum Paci ipsi Deæ. Sacer item *Hip-* 672.
polyto, qui aliquando sequutus Nouatum a religione desciuit, sed postea antiquato consilio, ac pace inita, tam tenax seruandæ fidei fuit, vt deuoto capite fœdus cruore sanxerit suo. Hoc item die Sylla Dictator ex Græcia, Ponto & Mithridate per biduum Romæ triumphum egit; quem apud nos de impietate multo fortunatius egerunt inter ceteros fortissimi martyres *Felicianus* † & *Alexander.*

31. Ian. Kalend vet. *Pridie Kal. Februar.* Sacrum fiebat Penatibus, qui præsides & custodes mortalium habebantur, per quos penitus spiritum duci putabant; Patriis item Diis fiebat: at cum his ac ceteris Diis dimicauit in primis martyr *Victor* non vacuo nomine, qui socios eiusdem præclaræ indolis habuit *Saturnium* ac *Thyrsum*: nec minus superstitioni fuit infensus † *Cyrus*, qui cum medicinæ arte præstaret, huic malo mederi voluit pœnis suis ac morte: atque hi omnes tunc maxime patriæ amantes fuerunt, cum Deos patrios oppugnarunt; quod etiam aggressa est Romana matrona magni animi † *Marcella*, quæ vrbem olim vetere superstitione inquinatam religione ac pietate expiauit sua.

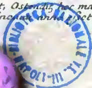
Kal.

S. EUPHROSINE
Virgo.

AA. II. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind. Ierem. Gottlob Rugendas sculpsit.

Synop. Mutavit habitus mulicbres, et nomen, ut caste, ac pie Deo serviret. Smaragdus se dixit, Ostendit hoc maxime nomen ipsi apte, et congruenter impositam fuisse, quod inc[illegible] [illegible]set ornamenta.

(1. Ian.) *Kal. Ianuarii.*

S. EVPHROSINA
Virgo.

ENCOMIVM I.

Virilis animi virgo ſimulaſti te virum:
viſa es maior Alcide,
qui ſumpta colu factus eſt ex viro mulier:
abieciſti Euphroſynes, hoc eſt, lætitiæ nomen,
ne geſtientem effœminaret illecebra
te ad aſpera & ardua quæque natam:
quia viſus es naturæ dote maior,
indidiſti tibi nomen Smaragdo;
feciſti nomini pretium, non lenocinium:
cum ſpoliaſti torque baccato,
ineuntem annum feciſti pulchre torquatum,
temporis intortum ſpiris:
tuo nunc ille ſuperbus incedit ornatu.
Sed abiecto toto mundo muliebri,
vnam tibi reliquam feciſti gemmam, Smaragdum;
hanc voluiſti ſeruare inſertam in annuli pala,
ne carere ſponſo videreris Deo.
At ſi firmitatem profiteris, cur te non Adamantem?
ſi pulchritudinem, cur non Margaritum vocas?
an quia nullus aptior virgini lapis?
nempe odit hic thalamos, ſolitus in thoro frangi.
Circumducto igitur in orbem anno, velut annulo
ſtatim Smaragdus insereris,
ideo viridis, quia perpetuus amor viret;
ideo venuſtus, quia inimicus Veneris.

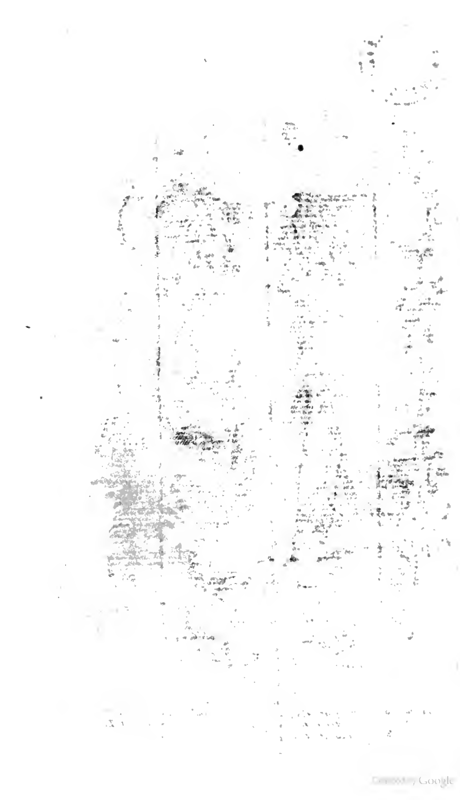
IV. Nonas Ianuarii. (2. Ian.)

S. MACARIVS
Alexandrinus.

ENCOMIVM II.

Suſpicari cœpit Alexandria, Macari,
Te ſub vmbra nemorum adumbratum geſtare corpus,
ſine vllo pene cibi nutrimento viuentem:
tunc demum hominem credidit,
cum colliqueſcere vidit in lacrymas:
ingentem arenæ cumulum baiulabas humeris,
ſalubris olei vaſculum ſuſpendebas e collo:
nempe non ignobilis pugil,
ipſe in arena ſtadium apparaſti,
ipſe te ceterosque inungebas in pugnam,
ſæpe es cum aduerſario communi congreſſus;
ſæpe ille in arena tua proſtratus iacuit;
male ab ipſo vexatos hoc inungebas oleo,
nihil horrebat magis; abſcedebat protinus,
ne tuo perfuſus oleo, acrius tuo flagraret igni.
Mutabat ſubinde formas vafer Proteus;
obtulit ſe tibi fuſcis alis more coruorum,
ſed venantem ſtatim fugit accipitrem:
flammam ſe finxit omnia depaſcentem,
ſed, vt vidit lacrymarum flumen, extimuit:
armauit in te venenatas aſpides,
ſed admouit corpori fruſtra:
elidebas eas potenti manu:
non auſæ ſunt impetranti opponere aures ſurdas;
cui natura ipſa obtemperabat arrectis.

III. No-

2 Ian.

S. MACARIUS
Alexandrinus

I. E. Nilson del.

A. LL. Societas excudit. Viennæ et Aug. Vindel. — Ios. Frid. Rein sculps.

Synopsis.

Mira victus parsimonia fuit. Exercebat se bajulando gravem arenæ saccum. Secum oleum deferebat, quo arreptitios maximè curabat. Lars kodæmonem elusit. Impune tractatos angues elisit.

A.V.LL. Societas excudit Viennæ et Aug. Vindel. — Christian Halbaur Sculps.

Synopsis.

Mater ob alapam ei impactam, quod crebrius adiret templa, visum ami-sit, sed filiæ precibus recepit. Aliis etiam oculos, et contractas manus sa-navit. Arreptitios 12. simul liberavit. Puero vitam restituit fletu.

(3. Ian.) *III. Nonas Ianuarii.*

S. GENOVEFA
Virgo.

ENCOMIVM III.

Nullum gratius obtulit Romæ lilium Gallia,
quam miri candoris Genouefam;
quanquam semel candidum erubuit lilium,
cum illa studiosa nimis adeundi templi,
maternam accepit alapam.
Sed manus piaculum eluerunt oculi:
repente priuati lumine:
passa vero filia non est, sui causa ei lucem eripi,
a qua acceperat lucis vsuram:
siccis oculis non est maternos intuita,
donec redintegrati precibus.
Quod matri præstitit beneficium, non negauit exteris;
cœli conspectum sibi amicum communem fecit aliis;
nec tantum tenebras pepulit, sed & tenebrarum præsides;
nam in duodecim incidens id genus hostes,
qui misera occupauerant corpora,
eos terruit, fugauit, propulit.
Desierunt Parisienses Herculem mirari cum claua,
cum puella inermis vno ictu totidem perculit monstra.
Extinctum quoque in puteo puerum flens excitauit:
mirum dictu! puer demersus aquis
tunc incolumis emersit ad vitam,
cum a Genouefa iterum demersus est, nempe lacrymis.
Sanauit & aliorum manus morbo contractas,
solita scilicet precando suas in cœlum extendere.

Pridie

Pridie Nonas Ianuarii. (4. Ian.)

S. RIGOBERTVS
Episcopus Rhemensis.

ENCOMIVM IV.

Adesdum propugnator sacrorum acerrime,
Rigoberte præsul;
adamantem appellare te libet,
qui tot ictibus restitisti.
Non es passus ornatu spoliari aras,
refigi trophæa templorum,
sacri Capitolii manubias
sacrilega diripi manu:
occurristi libero vultu auidis prædæ dynastis:
non contraxisti pallorem ex illorum purpura.
Sed idem charus fuisti religiosis ac piis,
in primis magno Pipino principi,
ab eo parte præcipua donatus agri.
Fama fert, ver ibi deinceps fuisse perpetuum;
hieme media fragrasse floribus solum;
eam solum regionem, quam tute tibi descripseras,
nunquam passam ictum fulminis;
ad eius fines iram deferbuisse ventorum;
Sol videlicet eras moderator temporum;
hinc illa supra tumulum lux etiam post occasum:
concentus quoque ibi auditi sunt Cœlitum.
Qui apud eum tumulum saltationem instituit temere,
sensit pedes compungi vepribus, claudicauit:
tunc demum aduertit, rosam subesse vel cineri,
bustum ipsum mutatum in hortum.

Nonis

S. RIGOBERTUS
Episcop. Rhemensis

Ioh. E. Nilson del.

Cath: Lit: Societas excudit Viennæ et Aug: Vindel: And. Friderich sc.

Synopsis.

Pro religionis libertate cum dynastis ſtrenue propugnavit. A Pipino magni habitus, qui eum agro donavit, in quo perpetuū deinceps ver fuit. Quidā ſaltans ſupra ejus tumulū, compungi se ſensit veluti ſpinis.

S. SIMEON
Stylites.

C. AA. LL. Societas excudit. Viennæ et Aug. Vindel. *Ier. Gottlob Rugendas Sc.*

Synopsis.

In colūnā statuæ instar stetit im̄obilis. Ostenditur a nullo alio statuario potuisse tanto viro digna effingi statua, præterquā ab ipso admirabili artifice. Ejusdē columnæ inscriptio et dedicatio apponitur.

Ioh. Esaias Nilson del.

5. Ian.) *Nonis Ianuarii.*

S. SIMEON
Stylites.

ENCOMIVM V.

Non indiget ſtylo Rhetorum Stylites:
non eſt formandus alterius arte ſculptoris,
qui ſe ipſum fecit ſtatuam:
ſupra columnam ſtatuit ſe quaſi æneum,
niſi quod colliqueſcebat lacrymis.
A Praxitele tantum ſculpi voluit Alexander;
at hic, quia erat Alexandro maior,
& ars Praxitele ipſo minor,
ſe ipſum præſtitit, & ſtatuarium, & ſtatuam.
Ades huc viator, paucis te volo;
intuere, obſtupeſce modo, ne & tu marmor fias.
Hic, qui marmoream erigit ſibi columnam,
contemptor eſt omnis honoris & faſtus;
perſtat hic ſolus, teſte cœlo:
nulla eum deturbat tempeſtas ac turbo;
cœli iniurias vertit in decora:
um ſol eum in cancro torret, non recedit vt cancer:
immotus ſemper cruribus rectis ſtat:
multo melius hic philoſophatur ſub dio,
quam qui ſub Zenonis porticu.
Sublimis eminere voluit, vt immineret hoſti.
Inſculpe quiſquis es columnæ victrices palmas:
incide notas tanto dignas heroe.
Breuis ſit hæc epigraphe, at laude non breui:
Statuarius ſimul eſt, qui huic incumbit, & ſtatua.

VIII.

VIII. Idus Ianuarii. (6. Ian.)

S. ANDREAS
Episcopus Fesulanus.

ENCOMIVM VI.

Matris hic somnio territus
euigilauit ad bene viuendum.
Cum liberiorem fecisset ætas,
narrauit illa, dum vterum ferret,
se sibi visam esse gignere ferum lupum,
quamquam editus hic non peteret lustra, sed templ
exuisse dicebat inter aras lupinam formam,
mire mitem euasisse ouem.
Perhorruit audito adolescens monstro,
intellexit de se non fabulam narrari,
sed edi oraculum:
statim Circeum euomuit virus,
præstigiosæ cesserunt illecebræ:
parum fuit agnum fieri, fit pastor
Fesulani gregis:
fit præclarus ouium custos, pridem lupus:
cum mitissimus omnium esset factus,
domuit se tamen quasi ferum;
catena constrinxit ferrea;
sed tunc ceteræ feræ eum timuerunt magis:
fugauit duros ex ægris morbos
molli bulatu precum.
Gauisa est patria iure Florentia, & mirata,
non latere iam horrida in silua lupum,
sed pasci florido in horto agnum.

VII.

S. ANDREAS
Episcopus Fesulanus.

I.D. Herz del.

AA. LL. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind. Emanuel Eichel sculps.

Synop: Adolescēs cum liberius ageret, somnio a Matre narrato territus, (quæ ipsum sibi per lupi speciem oblatam dicebat; sed adito templo in ovem mutatum) resipuit statim. Carmelitarum ordini nomen dedit.

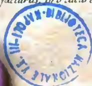

S. LUCIANUS,
Presbiter Antiochiæ:

A. I. LL. Societas Viennæ et Aug. Vindel. Ios. Fried Rein sculps.

Synopsis.

Vultu ipso adeo venerando fuit, ut tyrannus interponeret in aloquendo velum: tum manus saxo, pedes cippo adegit, deniq; ante necē sacra facturus, pro altari usus ē suo pectore: demersꝰ ē, sed a Delphino elatꝰ.

7. Ian.) *VII. Idus Ianuarii.*

S. LVCIANVS.

Presbyter Antioch.

ENCOMIVM VII.

Vicit hic Maximianum Cæſarem ſine pugna,
armatus ſola maieſtate oris;
non auſus ille hunc alloqui, niſi interiecto velo,
veritus ne ſtupore conſtantiæ lapideſceret:
grandi lapide onerauit pugilis manum;
timuit videlicet leuis dexteræ grauem ictum,
pedes quoque cippo conſtrinxit,
ne in ſe inuecta virtus impetum faceret.
Tandem proiici iuſſit in mare, victus in terra.
acere hic ante necem voluit; ſed, cum ara deeſſet,
nouo ritu, & miro, pectus ſuum fecit aram.
Nusquam eſt gratius litatum Deo:
nulla vel fragrauit ara iucundius,
vel flagrauit ardentius.
n mare proiectum delphin excepit, littori reddidit:
mari talis non debuit ara tegi, ſed cœlo:
reddita terris eſt menſa non Delphica, ſed diuina;
capta reti non eſt, vt Apollinis olim menſa;
quia dubiis mortales oraculis non irretiit:
merito illi Helena ingens excitauit delubrum:
alterius quidem Helenæ illecebra Ilium,
at alterius pietas incendit aras.
rioni delphin pro cymba fuit, at Luciano pro feretro:
manus tantum corpori defuit, relicta in gurgite,
deo relicta, vt tempeſtatib' imperatura geſtaret ſceptrum.

VI.

VI. Idus Ianuarii. (8. Ian.

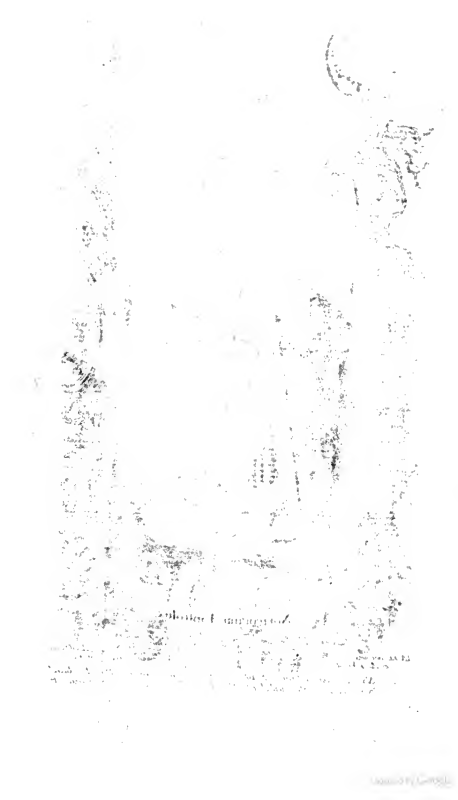
S. SEVERINVS

Noricorum Apostolus.

ENCOMIVM VIII.

Inflammauit hic pietate gelidos septentriones:
vrbes sibi commendatas mire eripuit hosti:
ingentis motu, ac mugitu telluris absterruit inuadente[s]
Viennæ fame laboranti succurrit,
ipse cœlesti pastus ambrosia:
vt naues onerariæ frumentum traiicere possent,
Danubium gelu duratum emolliit:
soluti oculi fletu soluerunt glaciem;
Sol videri potuit, cum liquefecit Istrum:
eidem intra templum excurrenti frænos iniecit:
in vtramque partem vsus imperio,
impellens ad cursum fluuios, repellens a cursu.
Aliorum honores præuidit, a suis auertit oculos:
Odemaro pellito militi regiam prædixit purpuram
sed regnaturo præfixit annorum terminos,
ne licentius vagaretur ambitio;
visus tamen ipse pene nullos habere terminos vitæ,
diu posteaquam est funeratus, spiranti similis;
quin etiam odoris fundens mire fragrantiam,
ostendit se dignum, qui coleretur thure:
ita tumulum sibi fecit aram.
Parthenopen tandem vrnæ dignatus est munere;
mirum, vel quod Siren excepit Sirenum infensum illece[bris]
vel quod in arce Lucullana primum situs est,
qui alienus, dum viueret, fuit a Luculli luxu.

V.

8 Jan.

S. SEVERINUS
Noricorum Apostolus.

AA. II. Soc. excud. Vienæ et Aug. Vind.

Gutenn Andreas Wolffgang Sc.

Synop: Noricis religiones invexit: ut Viennæ annonæ consuleret, Danubii glacies precib. solvit, eides fluitus inhibuit: Prædixit Odemaro regi, et regnus et vitæ finem: a morte miro odore fragravit.

AA. LL. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind. *Iacob Eberspach Sculpsit*

ynop: Conjuges illibati fuerunt: è toro, ac thalamo odor mirus afflatus est testis pudoris: evocarunt, è terra sinu ignem, ut Deorum per derent, et fana, et simulacra: quamobrem in ignem conjecti sunt, sed irrito conatu.

(9. Ian.) *V. Idus Ianuarii.*

SS. IVLIANVS & BASILISSA Martyres.

ENCOMIVM IX.

Accepisti coniugem auspicio regii nominis Basilissam:
vt pudicitia regnaret etiam in thalamo:
genialem lectum in votiuam vertistis aram:
vertistis & in hortum; odor enim dicitur afflatus e toro:
non flagrastis in thalamo, sed fragrastis,
mirante Venere, se ab horto excludi suo:
Hinc vos e thalamo virtus eduxit in campum,
Erebi pugnatura cum monstris:
quinquaginta vnico ictu afflixistis humi Deos,
simulacris vestrarum vi precum comminutis.
Instaurarunt in vos Dii bellum, sed maiore cum probro,
nam ex ima tellure prodigiosum euocastis ignem,
qui deauratum fanum, & electrina tumulauit signa,
in primis tria, Iouis, Iunonis, Cupidinis:
Iuppiter ignem dictus iaculari cœlestem,
combustus est subterraneo.
Iuno regina Basilissæ cessit imperio.
Cupido alis euadere non potuit fractis;
igne consumptus est alieno sua cum face.
Frustra post hæc præses sæuiit Martianus,
cum sulphureo vos ac piceo damnauit rogo,
at vobis & fulgur Iouis exusti ludibrio fuerat,
& tæda Cupidinis in cinerem versi:
quia non arsistis thalami flamma,
rogus ipse iucundius cessit in thalamum.

IV. Idus Ianuarii. (10. Ian.)

S. PAVLVS
Primus Eremita.

Affecisti gaudio, Paule, desertum solum,
non nisi bestiarum antea pressum vnguibus,
illic impressa reliquisti vestigia pietatis primus.
Minus vocales & canoræ sibi visæ sunt alites
post auditos gemitus tuos.
Hoc maxime illustre & gloriosum putasti,
viuere teste cœlo, vincere plaudentibus cœlitibus.
Mirum fuit, quod cum insigni esses animi candore,
nigrum tamen nactus ministrum fueris, coruum:
nisi forte, quia ille te virtutum luce fulgentem,
putauit alterum, cui olim sacer fuit, Apollinem.
Octauiano auspicium fuisse imperii narrant,
quod aquila panem ex eius manu rapuerit;
auspicatior tibi fuit coruus, quia obtulit.
Nouum tibi Natura tribuit ministerium,
Nouum tu Naturæ dedisti magisterium:
dedidicerunt, te viuente, corui esse fures,
mortuo, leones esse feri;
effoderunt vnguibus solum,
non vt eruerent aurum, sed vt reconderent:
minus est, quod Roma vidit, subiectos currui leones;
maius est, eos subiisse feretro triumphali:
merito tibi amictum intexuisti ex palmis;
parum erat palmam sola præferre manu,
nulla pars vacare debuit palmis vndique victoris.

III.

AA. LL. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind.

Ios. Fried. Rein Sculpsit:

Synop. Primus nostrorum Eremum consecravit. corvo usus est ministro. Leones humum effoderunt ad tumulandum vita functum: palma fuit ejus amictus quo indumento festis diebus postea usus est ad Decus magnus Antonius.

[illegible]

[illegible]

11. Ian.

AA. LL. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind. Iacob Wagner Sen. Sculps.

S. THEODOSIUS Cænobiarcha.

Synop: Infecut, est Nestorius, et Severus messes integras collegit ex uno grano frumenti. multi ejus opes senserunt: eodem tempore, et in cænobio cum suis erat, et campo cum exercitu Duce, qui ejus cilicio pro lorica usus est.

(11. Ian.) *III. Idus Ianuarii.*

S. THEODOSIVS
Cœnobiarcha.

ENCOMIVM XI.

Docuit hic, ex ore Nestorii non melleum,
sed amarius felle manare sermonem:
natura mitior, nisi quod fuit acrior in Seuerum,
hostem Romanæ religioni sæuum.
In exilium missus, fecit sibi patriam, orbem terræ;
quanquam cœli municeps a pueritia fuit.
Cœnobiarcha dictus est eorum,
qui ab Epicuri hara cœnoque alieni erant.
Vnum tritici granum integram multiplicauit in messem,
nihilominus colligens de segete gloriæ.
Absens mire porrigebat naufragis manum;
Absens extrahebat ex ore belluarum prædam:
ita maior visus, quam qui vno posset arceri loco.
Eius cilicina vsus est lorica aduersus hostes
Romani Dux exercitus Comes Orientis Cericus:
abiecit ære trilices squamas, triplices induit setas;
metuendus hostium equitatui ob setas equinas:
mirum dictu! Theodosius in templo pronus in preces,
Cerico præsens erat in campo, insurgens in hostem,
vnus natura, sed geminus munere:
ibi mactabat victimam, hic bello victos,
ibi suorum cœtum instruebat, hic militum aciem,
dux castorum, idemque castrorum,
& lacrymas fundebat suas, & sanguinem barbarorum;
nunquam mundior, quam cum sordidus belli puluere.

Pridie Idus Ianuarii. (12. Ian.)

S. ARCADIVS
Martyr.

ENCOMIVM XII.

Mandetur tuus, Arcadi, triumphus annalibus:
gaudet Victoria in una palæstra numero palmarum:
plura sunt in tuo corpore trophæa, quam membra:
noua genera in te cudantur armorum;
hebetes vngulæ, lene visum est plumbum,
ludus est equuleus, rota versatilis ludus:
morantur lictores suppliciis mortem,
in mora impii, ne videaris mori semel:
per membra dissectus cunctantem expectas necem,
vt, dum laniaris, viuum te inspectes cadauer:
inciduntur ab articulis manus, a crusibus pedes;
sed adhuc superest in victima, quo rite litari queat:
oblitus est tyrannus excindere testem diuinitatis, linguam:
nempe fraudauit eum nimium præceps in pœnas furor:
iam exhibes ferro iugulum, pedes, manus;
toto corpore, vt ad vulnera, ita paratus ad laureas;
numeret palmas, qui numerare potest plagas:
in tuo corpore multum victo furori datum,
sed plurimum triumphanti virtuti.
Nunquam tam integer virtute fuisti, quam cum totus incisus:
durabat in te mortuo vigor spiritus:
perstabas fide viuus, parte corporis iam sepulta:
vidisti siccis oculis cruenta tumulari membra:
tuum præcessisti funus:
sed pene immortalis in nece,

Idi-

12. Ian.

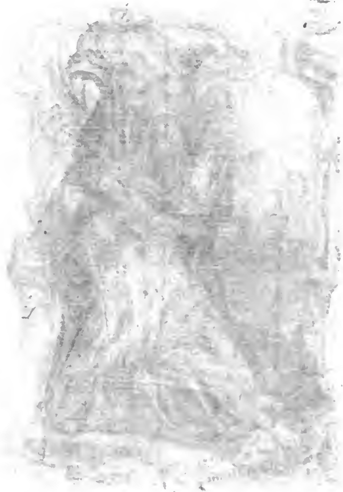
I. W. Baumgartner

AA. LL. Societas exc. Vien. et A. V.

Ioh. George Pinz Sculps.

S. ARCADIUS Martyr.

Synop: Plumbo crudeliter cæsus est; atque contus9: equuleo quoq; tortus, tum minutatim per membra cocis9; insultabat tamen Dies truncq licet to- to corpore: cõstans omnino semper fuit in pœnis omnib9, et infractus.

13. Ian

S. H[illegible]RIUS
Epiſcop. Pictau.

Gustav. A. Wolffgang sc.

AA. LL. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind. — Gottfried Eichler del.

Synop: Hæreticis maxime infens, fuit, præsertim Saturnino. Constantio itē. et Valentio Imperatorib. Arianis se acriter opposuit ejectꝰ é in exiliū, sed redit tandē cū omniū gratulatione, ejus Eloquentia, et doctrina laudatur.

(13. Ian.) *Idibus Ianuarii.*

S. HILARIVS
Episcopus Pictau.
ENCOMIVM XIII.

Nemo tantum impiis mœroris attulit, quantum Hilarius:
tantum religioni gaudium non facile quisquam.
Murus est dictus oppositus Ario:
sed coronam ex eo muralem victor adeptus est nemo.
Effecit in primis, ne Saturninus impio cultu
aureum inficeret sæculum:
minitanti ferrum restitit adamantinus.
Quin & feras venatus est morsu acres;
testis Vrsacius venabulo sapientiæ ictus:
inualidis, immo nullis se viribus Valens ipse collatus sensit,
nihil apud ipsum infirmius Constantio fuit;
viluit huius purpura, cum ipsam liuor infecit.
Qui eiecerunt ex vrbe Pontificem,
non viderunt, se educere nostrum Imperatorem in campum:
cum ipso mari congressus est, nempe Ario;
sed tandem e prælio reuertenti cum laurea
occurrit Gallia triumphali cum pompa.
Vidit ea ætas veterem in Aquitania Romam,
tanto celebriore triumpho,
quanto censendus est dignior,
qui dedicatus est religioni victrici.
Nihil habuit eius sermone concinnius comata Gallia;
cometes videri potuit lucidus, sed fatalis improbis:
immo per duodecim de augusta Triade libros,
Solem se declarauit, excurrens totidem quasi per signa.

XIX. Kal. Februarii. (14. Ian.)

S. FELIX
Martyr.

ENCOMIVM XIV.

In misera olim vastitate Campaniæ
pene solus ereptus est ferro Felix,
ne scilicet illa prorsus amitteret appellationem felicis.
Diuinitus in carcere solutus est vinculis,
vt antistitem Maximum solueret montano deuinctum gelu:
vt eundem reficeret, hiemem in autumnum vertit:
pependit inter niues decussis pampinis botrus;
expressum acerbo tempore maturum saluti nectar;
propinasset merum, nisi miscuisset lacrymas.
Sed reddidit pietati vices bestiola tunc primum pia,
quæ sua tutelæ Felicis impendit viscera.
Ne illius vitæ a barbaris abrumperetur stamen,
mira celeritate araneus subtexuit suum;
moderato vsus vngui per textum
subduxit prædam ferinis vnguibus:
reffecit circinati orbis artifex,
ne tanto ciue orbaretur patria.
Mirum visu! carentem labe virum seruauit maculis.
ne incideret ille in vulnera, obiecit hic plagas.
Soluit obsidionem nodis;
ex insidiis vitam alterius expediuit pedicis suis:
opposuit scutis scutulatum rete, telis telam:
ne ille caderet, lineas hic præcipitauit in sinum:
stupuit in tam veloci reciprocatione Natura:
dignior hæc bestiola fuit amphitheatro, quam belluæ.

14 Ian.

S. FELIX
Martyr.

I. F. Rein Sculps.

AA. LL. Societ. exc. Vien. et Aug. V. 3. Gottfried Eichler inv. et del.

Synop. Nola urbe a barbaris capta, antistiti suo Maximo seni frigore, et fame confecto, et pene emortuo consulit expresso per hiemẽ uvæ succo ex arida vite. ipsũ vero mire texit araneo, in specu hostiq; subduxit.

15. Ian

S. MACAR

Aegyptius

AA. II. [illegible]cietas excud.
Viennæ et Aug. Vind.

Gottfr. Eichler del.
Ios: Fried: Rein sculps.

Synop. Subterraneam sibi ipse specus extraxit puellæ diu abstinenti a sacra mensa, et præstigiis in equam versæ restituit formam, alterius arreptitiæ ingluviem curavit, extincta Erebi legione flammea.

(15. Ian.) *XVIII. Kal. Febr.*

S. MACARIVS
Aegyptius.

ENCOMIVM XV.

Non tam fœcundam ſe ſenſit Aegyptus ex Nilo,
quam ex Macarii lacrymis:
illinc magno prouentu extitere fruges,
hinc maiore homines frugi.
Vt tellus ebiberet humorem altius,
ſubterraneam ſibi ligone effodit ſpecum;
immo vero vt Stygium propius accederet hoſtem:
nihil hic infenſius habuit, quam Macarium
præſtigias eludentem omnes.
Mulierem in equæ formam ars magica verterat:
eam maritus factus iam armentarius ducebat ad paſtum:
at vna vox Macarii precantis preſſit hinnitum;
nemo ſcilicet ad hæc aptior, quam qui belluinos motus
cupiditatis ſubſtulerat brutæ:
dixit, idcirco illam potuiſſe capi præſtigiis,
quod abſtinuiſſet a ſacra menſa diu;
vt, quæ noluerat formæ particeps eſſe diuinæ,
etiam carere videretur humana,
pro dape cœleſti manderet fœnum;
ſed ceſſit lacrymarum philtro poculum Circes.
Obſederat alteram non vnus hoſtis e Styge,
ſed integra legio, quæ ſe appellabat Flammeam;
vnus vno ictu tot millia perculit hoſtium.
Ita illuſtratus eſt tunc maxime,
cum extinxit flammam.

XVII. Ka'. Febr. (16. Ian.)

S. MARCELLVS
Pontifex Maximus.

ENCOMIVM XVI.

Expugnari te posse tyrannus credidit,
si faceret stabularium:
erravit: alterum fecit Herculem;
hic illum in primis labor insignem fecit;
repurgare iussus est Augiæ stabulum:
quamquam tu laudabilior Hercule,
qui vitiis inquinatus haud seipsum purgavit:
muliebriter lanam accepit & colum,
abiecta domitrice monstrorum clava:
purius tu expurgasti, Marcelle, impietate vrbem;
ipsum in primis Herculem vetuisti coli,
siue humeros grauaret stellis, siue stabuli fimo:
illi pro mercede laboris sordidi,
Litigium cum Augia fuisse dicitur;
at tibi & certa merces fuit, & magna.
Minor etiam est tecum collati fama Marcelli,
qui primus docuit Annibalem posse vinci;
at tibi Maxentius cessit immanior, nisi fortior:
ille Honori ac Virtuti dedicauit ædes Romæ;
sed ipsa Roma tibi:
non obstitit: crudelitas virtuti, quam prodidit,
non honori, quem auxit.
Fragravit magis fama de fimo:
vera vox: nihil religioni magnificentius vidit Roma,
quam pastorem populorum stabularium factum.

S. MARCELLUS
Pont: maxim.

Synop: Eum tyrannus repurgando communi urbis stabulo addi=xit: præfertur Herculi, cujus ex laboribus unus dicitur, quod addictus fuerit Augiæ stabulo repurgando: nihil huic honorificentius accidisse.

AA. LL. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind. Jeremias Wachsmuth Sculpsit

17. Ian.

S. ANTONIUS.
Abbas.

Gottfried Eichler delin.

AA. LL. Societas excud. Vien. et A.

Ios. Fried. Rein Sculps.

Synop: Aegypti superstitiones abolevit. Nemora consecravit pietate, et sua, et suorum, Kokodæmones ferarum, et variorum monstrorum specie sibi divina meditanti molestiam exhibentes perficit, fugavit, elusit.

(17. Ian.) *XVI. Kal. Febr.*

S. ANTONIVS
Abbas.

ENCOMIVM XVII.

Vrbem, Antoni, fugiens; tecum traxisti vrbes;
opacitati nemorum intulisti lucem:
nec tamen inter vmbras fuit vmbratilis,
sed expressa virtus tua:
illustrata sunt abdita lustra ferarum,
resonare solita vlulatu Bacchico nemora
resonuerunt dulcius gemitibus tuis:
didicit Memphis, bouem non amissum plangere,
sed inuentum frangere.
Osiris non tam acerbum sibi Typhonem, quam te sensit.
Cum Stygio congressus hoste
mutasti siluas in præliarem campum:
ardentius tu sub vmbra, quam alii sub sole, pugnasti:
versatus es inter densas nemorum quercus,
vbi promptæ paratæque erant quercus victrici comæ:
ficta vicisti monstra,
sed potior Alcide, qui vicit vera;
sub tectis eorum formis patuit sævities magis:
facile tibi fuit versari cum veris belluis:
difficile cum simulatis;
sed hæ superatæ fecerunt vere victorem:
inter scenas frondosarum arborum
histrionicam egerunt scenici Kakodæmones,
ludum dederunt, sed ludibrio suo;
fabulam dederunt tibi comicam, sibi tragicam.

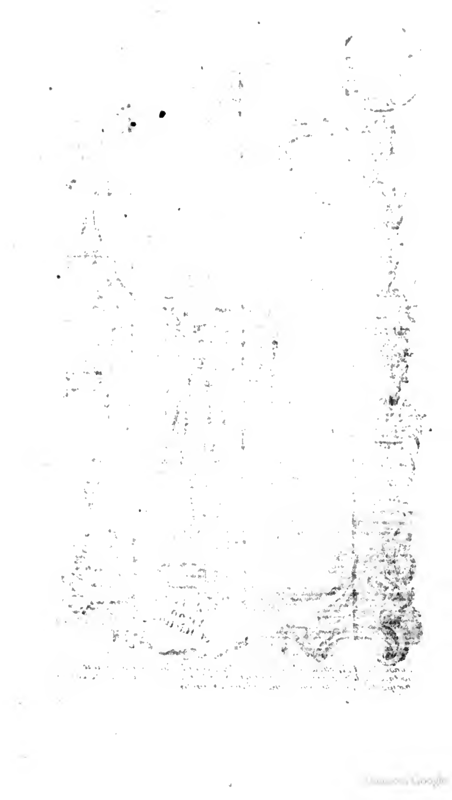
XV. Kal. Februarii. (18. Ian.)

S. PRISCA
Virgo & Martyr.

Encomium XVIII.

Superauit Prisca veteris exempla constantiæ,
nouum fuit, & inauditum quod virtus præstitit:
mirata est antiqua superstitio se a Prisca deleri;
nihil accepit lætius, quam a lictore alapas,
nimirum, vt rubentibus in genis
insideret libentius pudor:
tunc euasit illustrior,
cum iussa clarum Apollinem colere, spreuit:
cum eum ex falsæ diuinitatis Oriente
compulit indecorem in Occasum:
vel ob hoc visa est Apolline maior,
quod ille vim in leone, hæc in leonem habuit,
mitem enim fecit in amphitheatro leonem.
Iam quæ ferinos elusit vngues,
etiam feri carnificis spreuit vngulas:
per laceri corporis sulcos
proseminata gloria
sanguinis excepit imbrem, vt cresceret.
In medias virgo iniecta flammas
nihil aliud præter splendorem accepit;
vetus prodigium Babylonii ignis
in se renouauit Prisca,
sed recens est semper eius facti gloria.
Ideo accepit ab antiquitate nomen,
vt impios antiquaret ritus.

XIV.

18. Ian.

S. PRISCA
Virgo
et Martyr.

G. A. Wolfgang Sc.

AA.LL. Sociatas exc. Vien. et A. V.

G. Eichler delin.

Synop. Quod Apollini adorare nollet, alapis cæsa Leonib. quoq. famelicis objecta, et in flammas nequicquam injecta. in omnib. pœnis præclara de se constantiæ spectacula dedit, alludit etiam ad ipsius nomen.

19. Jan.

S. PONTIANUS
Martyr.

J. W. Baumgartner pinx.

A.A. LL. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind.

ynop: Pertulit constanter ignem, et liquatum plumbum infusum humeris.. Præferendo Herculi, qui humeris tulit astra; præsertim cum non unum, sed duos leones in ipsum immissos strenue vicerit.

(19. Ian.) *XIV. Kal. Febr.*

S. PONTIANVS
Martyr.

ENCOMIVM XIX.

Dignus es, qui calces sidera, calcato tam constanter igne;
impressa reliquisti vestigia gloriæ,
tanto clariora, quanto ignis ardentior:
alacrius ac leuius transiliisti flammam,
quam illa circa te volitauit:
pyropos tibi visus es calcare, non pyram:
Religionis princeps subiecit suis pedibus aquam,
tu (det ille veniam) principem elementorum ignem;
tendens in patriam aberrare non poteras via,
qui ambulabas tuarum in luce flammarum:
quot igneæ circa te linguæ vibrabant,
tot habuisti constantiæ tuæ præconia.
Liquatum deinde plumbum igne non læsit, quia nec ignis.
Nunquam insurrexisti leuior in hostes,
quam cum infuderunt plumbum humeris;
fortior fuisti, & nobilior massam sustinens plumbeam,
quam qui sustinere dictus est orbes astrorum aureos.
Nec vnus in te Nemeæus immissus est leo,
sed duo in circo stimulati fame,
ad tuos acciderunt ambo abiecti pedes:
qui elementorum subieceras principem,
idem & animantium subiecisti:
potuisses humeros tegere duplici leonum spolio,
sed maluisti eos tegere super iniecto plumbo,
nempe vt obsignares illo victoriam.

XIII. Kal. Febr. (20. Ian.)

S. SEBASTIANVS, Martyr.

ENCOMIVM XX.

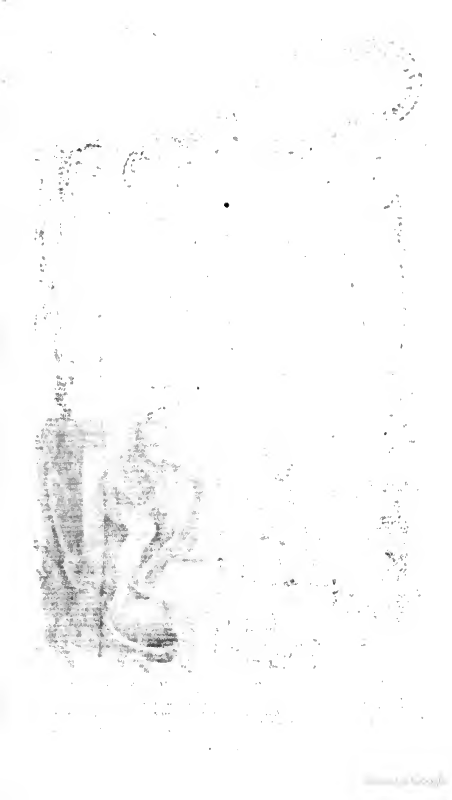
Triumphasti ornatius nudatus ad palum,
quam barbaricis indutus spoliis Imperator.
non tam nobilis fuisti vrbium præda victarum,
quam cum tu ipse furoris factus es præda, sed victor:
Iacula ferens tua excurrit fama multo velocior,
quam Abaris ille sagitta fretus Apollinis.
tot libenter accepisti iacula, vt esses paratior & instructior
in pugna inita aduersus inuisos tibi Deos:
nisi quod nullus esse debet arundini locus
in tam constanti virtute Ducis.
cum corpus sagittis onerarunt, fecerunt pharetram.
cum intulerunt pœnas, extulerunt te pennis.
vtrinque pugnatum est neruis intentis;
at melius collimasti tu neruis animi, quam illi arcus.
sagittarum cuspides cesserunt in radios.
nunquam tam serenum tibi fulsit cœlum,
quam cum inumbratum est tuorum nube telorum.
lucidiora sunt tua, quam quæ sol habet tela diei.
pulchrius tuo tu nites in sagittario;
tu sidereas sagittas superas numero, ita splendore.
Voluisti post necem tumulari a Lucina matrona,
vt haberes, vel moriens, obstetricem gloriæ.
cum circumdatum est caput sagittis in coronæ modum,
dicereris imitatus Æthiopum morem,
nisi fuisses candidatus cœli.

AA. LL. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind. *Matthæus Steidlin Sculpsit*

Synop: *Fortior dux visus in præferendis iaculis, quam qui pugna-bat in acie, in vibrandis, ea porro iacula, quibus est confixus, cum Apollinis radiis, cum coelesti Sagittario, cum coronato-rum item Aethiopum iaculis conferuntur.*

21. Ian.

S. AGNETES Virg. et Mart.

del. Baumgartner

AA. LL. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind. Tobias Lobeck Sculpsit.

Synop: *Alluditur ad ejus dictum: Sanguis Christi Sponsi ornavit genas meas, item ad nomen victimæ proprium. Laudatur cum pudor, tum mira in puella constantia, et subeundæ necis pro Sponsa desiderium.*

(21. Ian.) *XII. Kal. Febr.*

S. AGNES
Virgo & Martyr.

ENCOMIVM XXI.

Maluit Agnes vellere cruento esse, quam aureo:
nunquam pulchrior sibi visus est pudor,
quam cum in eius insedit genis,
nempe diuini sponsi sanguine illitis;
quid illa castius, cui lupanar cessit in templum?
mira res! sedit in prostibulo magistra pudoris;
quid illa promptius? adoletur agna nondum adulta,
imbuit lacteo cruore secespitam;
defluxere de tenui corpusculo vincula,
quippe libera mactari voluit hostia;
infulæ non magis victimæ insignia fuere, quam regni;
adeo regium præ se tulit animum;
Odit moras, increpuit victimarium agna balatu,
torpentem dexteram cunctantis excussit.
Inter rubentes aræ flammas
magis erubuit impietas victa.
Non oportuit abdita notari huius viscera victimæ,
læta ne an tristia essent auspicia?
Patuit hilaritas, vel fronte, vel gestu.
Plus inventum est roboris in miti agna,
quam in ea gente, cuius fuit auctor
nutritus a fera lupa.
Vanæ fuerunt olim hostiæ dictæ Prodigæ,
hac litatum est, quæ immolanda cucurrit ad ferrum,
prodigiosa constantia, sui prodiga sanguinis.

XI. Kal. Februarii. (22. Ian.)

S. VINCENTIVS
Martyr.

ENCOMIVM XXII.

Salue Hispanicæ virtutis auspex, Vincenti,
legionum semper victricium signifer:
acclamatus es victor antequam miles.
Non alienis indiges ad præconium linguis,
satis clare te victorem illæ loquuntur,
quæ tui rogi micant in flamma :
magis tu per ora volitas omnium,
quam hæc per latera volitauit omnia.
Fixisti inter sarmenta trophæa victoriæ;
pyra ipsa nobilem tibi cessit in pyramin.
Tractus deinde per fragmenta testacea
ostendisti, frangi non posse virtutem.
Cum te lictor totum ferreis concerpsit vngulis,
dubium reliquit, vtrum plures fecerit vias,
mananti ne sanguini, an potius gloriæ.
Proiectus post necem iacuisti sub dio,
vt testem faceres constantiæ cœlum :
custodem cruenti corporis rapacem nactus es coruum,
qui rostro, qui alis te defendit a feris:
præsto fuit olim Vati coruus, vt ille comederet,
tibi, ne comedereris.
Infidus alter nuncius pastus est cadauere;
leuum illud omen fuit adhuc irati Dei, hoc dexterum mitis;
frustra quoque te in mare demergunt, phocarum cibum;
parcent marinæ belluæ, cui pepercerunt siluestres.

X. Kal.

22. Ian.

AA. LL. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind.   Matthaus Steidlin Sculpsit

Synop: Igni ambustus est, excruciatus item fragmentis testaceis, et vin gelis ferreis excarnificatus: sub dio cadaver iacens a feris t tatus est corvus, et rostro et alis eas abigens: Denique in mare demersus est.

A.A. LL. Societas excud. Viēnæ et Aug. Vind. — Christian Halbaur Sculpsit

Synop: Per diversa loca distract⁹ poenis variis, et diuturnis, ut barbaris stupore esset: proferunt genera suppliciorũ, et nomina præsidũ, sub quib⁹ ē pass⁹, quæ poti⁹ omnia ipsi fuere præclaræ victoriæ.

(23. Ian.) *X. Kal. Februarii.*

S. CLEMENS
Epifc. Ancyr. Martyr.
ENCOMIVM XXIII.

Clementis animo nihil atrocius in perferendis pœnis,
victi funt atrocitate lictores in inferendis.
Octo fupra viginti annos fub acie ferri fuit;
femper recifus, femper renafcens cæde:
habet & fua monftra religio monftrorum domitrix:
immortalem aiunt a Barbaris ipfis putatum & dictum:
fcilicet hoftili falce vfus eft, vt meteret gloriam.
Explere cupiens omnes pœnarum numeros,
focium fibi adiunxit Agathangelum:
huic cum candentem galeam a lictore vidit imponi,
alacrior ipfe factus eft aufpicio pugnæ.
Accepit a matre puer vaticinium cædis,
libentius, quam acceperat aufpicium vitæ.
Obtulit morienti matri corpus fuum libandum ofculis,
ablui voluit maternis lacrymis antequam fanguine.
Adoptatus deinde a fapiente matrona, cui Sophia nomen,
philofophari cœpit non fub porticu, fed in campo,
non pallio indutus, fed pene exutus corpore.
Vnumquodque cruciatus genus decerpfit partem,
totum apertum eft corpus ad vulnera,
quia lato fuit opus exitu magnæ animæ.
Quam celfum fibi propofuit conftantiæ culmen,
qui tot mortis fuperauit gradus!
Latera fulcis exarata tot vulnerum
quidni vberem illi parerent fegetem gloriæ?
Quam fortis pugilis manus, quæ contempfit ferreas?
pugnauit? an lufit in amphitheatro cum belluis?
Volubili rotæ, ne læderet, clauum conftantiæ fixit.
In calce defoffus candidus exiit inde, non candens:
Confixus obelifcis, eos fibi erexit in titulum:
Nemo tam diuitem fe folido putauit in auro,

quam

quam hic liquato merſus in plumbo.
Acutæ ſubulæ, quæ candentes inſertæ ſunt digitis,
ipſum acuerunt ad pugnam.
Non violatus eſt prunis, ſed iacuit vt in viola.
Toto fere orbe terrarum circumlatus ad pœnas,
veſtigia reliquit vbique virtutis,
hoc pulchriora, quod cruore purpurea;
nempe regium iter ſtrauit ad gloriam:
in altis ſuppliciorum aceruis
nobilius trophæum ſtatuit.
Omnia pœnarum loca fauſtum illi fecere omen.
Ancyra, id eſt, anchora, firmitatis, Nicodemia victoriæ,
Roma laureati triumphi;
niſi quod anguſtum fuit tot ſpoliis Capitolium:
purpurati Imperatores victi erubuerunt duo:
præfecti infecta re abierunt nouem:
vnus ipſe & Domitianum domuit, & Domitium.
Agrippinus laſſo in pugna pede defecit;
inanes fecit omnes Curtii curas;
Aphrodiſium ſpreuit, vt Venerem ſpreuerat Aphrodiſiam.
Nactus inter cæteros præfectum, cui nomen Sacerdos,
ſtatim ſe obtulit victimam pro victoria.
Lucius eum ſuppliciis clariorem fecit:
Alexandro victo ipſe factus eſt Magnus.
Parum dixi: vltra magnitudinem fuit omnem hic heros,
quia & Maximianum vicit, & Maximum.
Stulti fuerunt, cum tot in illum concitarunt fluctus;
ſcilicet putarunt, anchorario fune carere Ancyrianum.
Nimis immanes, qui ſæuierunt in Clementem.

IX.

I. W. Baumgartner pinxit

S. TIMOTHEUS
Episcopus Ephes. Mart.

Synop: Quod indignans Ephesiis Dianae festum perturbasset, lapidatus est ab ethnicis praesertim altero Thimotheo Atheniensi Duci, in cuius dormientis rete fingebant fortunam inserentem urbes, et regna.

A. I. L. L. Societas excudit Viennae et Aug. Vind. Ieremias Wachsmuth Sculpsit

(24. Ian.) *IX. Kal. Febr.*

S. TIMOTHEVS.

Epifc. Ephef. M.

ENCOMIVM XXIV.

Habuifti Dianam obftetricem gloriæ, vel inuitam,
tunc cum eam Ephefi maxime afficiebas probro.
Defiit per te arrogare fibi proprium diuinitatis lumen,
quæ luce lucet aliena.
Accepifti Romano more veræ nobilitatis infigne,
cum fpretam Lunam affixifti pedibus.
Anaxagoras lapidem dixit Solem, tu etiam Lunam;
nifi quod ille Solem lapidem putauit igneum,
Tu Dianam putafti frigidum.
Appetitus es impie a vulgo lapidibus:
quod lapideam pie dixifti Deam:
at nihil accepifti a faxis, nifi foliditatem.
Omen illa fecerunt excitandis delubris tuis;
præbuerunt tuo materiam maufoleo.
Nunquam tam profpero velificatus es curfu,
quam cum fpreta Diana nocticula, incidifti in faxa.
Scidifti venatrici animorum perniciofa retia,
Petri retibus orbem terrarum fancte capturus.
Athenienfium olim ducem, eodem nomine, Timotheum
habere finxerunt intra rete vrbes & regna,
fed capta Fortunæ verriculo,
dormiente illo, ac fegniter feriato;
at tibi laboriofo præfuli, atque peruigili
nihil fuit cum Fortuna commune;
libenter accepifti lapides, vt eius fifteres rotam.

VIII.

VIII. Kal. Febr. (25. Ian.)

S. PROIECTVS

Epiſcopus Aruern. M.

ENCOMIVM XXV.

Nemini Regum tám fauſta fuit geneſis, quam Proiecto,
notata calculo non candido, ſed purpureo:
viſa eſt ſibi videre mater in ſomnis
recens natum infantem lauare balneo,
non aliis vnguentis delibuto quam ſanguine,
byſſinas faſcias verti in purpuram:
ſtupuerunt ad tanti vmbram prodigii vates;
prædictus eſt a multis futurus bellator in campo,
hoſtium innataturus in ſanguine;
ſed illi vaticinati ſunt verius, qui prædixerunt,
prodigum hunc fore cruoris, non alieni, ſed ſui;
haud vlli matheſis præclariorem fecit horoſcopum:
triumphali donatus eſt munere nondum miles;
iam puer alebatur ad laureas;
lac infundebat in pretium ſanguinis.
Accepit poſtea præſul vulnus in pectore,
nempe vbi reſidebat amor optatæ necis:
ſicarium habuit, cui nomen Vrſio fuit;
reſipuit hic tandem a cæde:
lambendo paſtoris ſanguinem, vrſus euaſit ouis.
Statim emicuit ſtella imminens necis loco;
prodigioſius hoc (ſi fas eſſet dicere) videretur factum,
quam quod naſcenti contigit Deo;
quia ſcilicet hic ſidus accendit extinctus morte;
niſi forte oſtendit, cædem ſibi fuiſſe natalem.

VII.

S. PROIECTUS
Ep. Arvern.
M.

I. W. Baumgartner pinxit

Cum Priv. Sac. Caes. Maj.

AA. LL. Societas excudit Viennae et Aug. Vind. — Ieremias Wachsmuth Sculpsit

Synop: Mater sibi visa est, per quiete/ abluere infante/ balneo cruento: antistes factus est, ac necat, pro religione ab Ursio sicario, qui postea resipuit; in loco aute/ caedis splendida apparuit stella.

S. POLYCARPUS
Episc. Smyrnen. M.

Synop: Hæreticos est insedatus, Marciorem imprimis, injectus est in flammas; quæ instar carbasci veli prodigiose turgentes eu exceperunt: per quietem sibi quidem visus erat cubare in pulvinari igneo.

AA. LL. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind. Ieremias Wachsmuth Sculpsit

(26. Ian.) *VII. Kal. Febr.*

S. POLYCARPVS
Episcopus Smyrnen. M.

ENCOMIVM XXVI.

Non vltimam meruisti, Polycarpe, triumphi lauream,
qui primogenitum domuisti tyranni Stygii:
sic appellasti, cui opposuisti te, Marcionem,
ausum opponere Deum alterum Deo:
secuit ille diuinitatem bifida lingua,
sed vna obstitit acrius tua:
ea de re igni vorandus es traditus,
sed ipse obstupuit ad prodigium Marcio,
cum vis omnis emarcuit flammæ:
nihil illo spectaculo maius visum;
amplius ignis tanquam nauigii velum intumuit:
Aquilone aperiente sinum,
tu in medio stetisti incolumis,
mirante nouum remigii genus Natura;
quasi carbaseas proiectus in flammas;
inter liquidos ignes velificatus es gloriæ,
quin etiam mirus afflatus dicitur odor e rogo;
non egebat ara thure pro tali victima:
flammas subiisti antequam ferrum,
quia exardescens sanguis amore pœnarum
sibi cognatas cucurrit ad flammas:
videras pridem in somnis tuum ceruical ignescere;
præsensisti ignem tibi non molestiæ, sed quieti fore;
quanto igitur splendore, Polycarpe, fulsisti?
cui vel in tenebris dormienti radiatum explenduit caput.

VI. Kal. Febr. (27. Ian.)

S. IOANNES CHRYSOSTOMVS
Epiſcopus Conſtantinop.
ENCOMIVM XXVII.

Chryſoſtomi oratio perennis funditur inſtar fluminis,
niſi quod ſonanti procella ſæpe abit in fulmina:
Natura illi fuit auri prodiga, virtus prodigii:
auro ſuo aliorum detinebat aures,
ſed ab alieno ipſorum continebat manus:
Hercules videri poterat aurea catena devinciens aures,
niſi Herculem aurea deuinxiſſet Venus:
aut Beroſus Chaldæus aurea exſculptus lingua,
niſi docuiſſet, non obſeruare ſidera, ſed calcare:
mirum, quod, cum ore ſit dictus aureo,
non in dicente fuerit, ſed in audiente auri pallor,
cum fulgurabat ore, cum tonabat:
epalluit in ipſa purpura Imperatrix :
expalluit etiam nimbo cœlum, cum morte palluit,
tunc maxime viſus aureus, cum obiit:
Torrente profluo rapuit corda vel ſaxea:
quidam fluuii duritiem inferunt lapideam,
nobilior hic, quia abſtulit.
Cum tempeſtatem irata commouit Eudoxia,
fecit, vt in fluuio commotum appareret aurum;
fuit ila quaſi Tagi pretioſa tempeſtas.
Statua hunc ſimulaſſent aurea, niſi ipſemet fuiſſet aureus,
vel ob hoc ſtatua dignus in templo aurea,
quod ſuſtulit e circo indignam cultu argenteam:
Inuictos videlicet & generoſos hauſit ſpiritus,
vel quod parente natus exercitus duce,
vel quod eidem victori nomen fuerit Secundo:
mira res, inter ferrum & æs ille verſatus
ſobolem hanc edidit auream.
Secundus nomine protulit hunc gloria primum;
plus filius ſermone potuit aureo,

quam

27. Ian.

S. OANNES CHRYSOS

Episc. Constantinop.

I. W. Baumgartner pinxit

AA. LL. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind. · Friderich Rein Sculpsit

Synop: Eius religio, et admirabilis eloquentia commendatur: alluditur ad aureum nomen: Eudoxiæ statuam sustulit è ludis profanis; ipsam quoque templi auditu repulit: Leonem interemit: Veneris idolum fregit.

quam pater mucrone ferreo:
validioribus idem intorſit lacertis
amentatam orationis haſtam in amentes:
quò magis hic anguſtiis preſſus,
eo latior virtuti patuit campus.
Leonem apud Antiochiam cruentum cæde multorum
interfecit, ſine venabulo, ſine claua:
potuit onuſtus ſpolio leonis incedere,
niſi fuiſſet populi paſtor?
Ne pauidum deterreret gregem,
delectatus eſt melote, non iuba.
Ceſſerunt illi non modo leones nemorum,
ſed aquilæ Cæſarum,
nempe ipſam Eudoxiam inermis ab aris repulit;
nunquam fuit auguſtius templum,
quam cum excluſit Auguſtam.
Neque illi auſpicia defuere materna;
Anthuſa genitus eſt matre flos aureus:
nihil tam cum venuſtate coniunctum fuit,
nihil tam a Venere diſiunctum;
ne ab illa videretur accepiſſe orationis flores,
hoſtili odio delubrum Veneris euertit funditus,
proprio eam tumulauit in puluere;
fecit, vt Venus eſſet ipſa ſibi Libitina.
Nihil in Chryſoſtomo fuit non excellens & ſummum,
nec tamen illa virtute caruit, quæ dicta eſt aurea,
nempe mediocritate;
potuit hic haud falſo montes polliceri aureos,
ſe ipſum diuite mente ſublimem.

V. Kal. Februarii. (28. Ian.)

S. IACOBVS
Eremita.

ENCOMIVM XXVIII.

Docuisti tuo casu, Iacobe, in vitiorum pugna
timendam esse belli aleam Duci etiam laureato:
te tam præclaris tot hostium ornatum spoliis
vnus exuit Cupido nudus.
Martialem ducem peruicit imbellis Venus:
scilicet ipsa orbita triumphalis currus
volubilis admonet lapsus:
non semel is, qui victor rubuit purpura,
victus erubuit pudore:
tu, cum mobilem fecisti prodigio terram,
non præuidisti, nec te fore semper firmum.
Debuisti tu quoque tremere, cuius illa tremebat nutu;
cum Erebi monstra quasi claua domabas.
Alcidæ colus non venit in mentem;
expressisti tamen exemplo magnum Solymæ Regem.
fuistis ambo inter voluptatis blandimenta crudeles;
immo tua manu in puellæ viscera impulisti ferrum,
quam liberaueras hoste obsessam Stygio:
vertisti beneficium in illecebræ veneficium;
at cur hoc te supplicio damnas, vt sepulchro abdas?
nempe arsisti, testaris cinerem:
incidisti iterum in Venerem, sed Libitinam, ideo tutius:
certe hic vrnæ non desunt, quas impleas lacrymis.
Mira res! aruit laurea in viridi nemore,
reuixit in cinere.

IV.

S. IACOBUS
Eremita.

A. I. L. Societas excudit Vienæ et Aug. Vind.

I. W. Baumgartner del.
Christian Halbaur Sculps.

Synop: In eremo multis prodigijs clarus et insignis fuit: inprimis terræ motum excitavit: ex arreptitijs præcipue curavit quandã puellam, quã postea vitiatã suã manu interemit, ut res lateret, sed resipiscens intra sepulcrũ vivus degit.

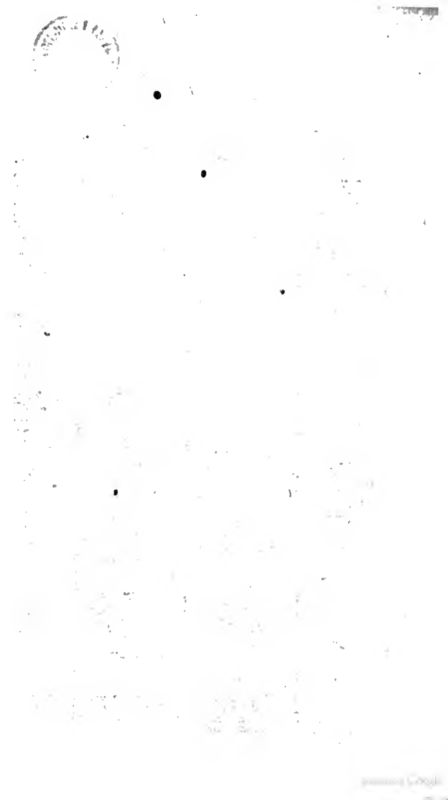
29. Ian.

S.S. PAPIAS et MAURUS Mart.

I.W. Baumgartner pinx.

AA. LL. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind. Iacob Eberspach Sculp

Synop: Milites antea fuere strenui: postea cum initiati falsos, et ceslos Deos probris incessèrent, ipsis ora confracta si saxis; tum equuleo torti, et plumbeis contusi globis, c stanter una ceciderunt.

(29. Ian.) *IV. Kal. Febr.*

SS. PAPIAS & MAVRVS
Martyres.

ENCOMIVM XXIX.

Nunquam auſpicatiores in ſignis fuere aquilæ Iouis,
quam cum dimicatum eſt contra ipſum Iouem:
acrius Deos oppugnaſtis lingua, quam barbaros manu;
vera fuit victoria de falſo numine.
Deſeruiſtis ſigna Iouis Imperatoris,
cum eum noſtrorum robore fractum in bello vidiſtis,
comminuto ſimulacro ad nutum piorum;
mutum lapidem non reliquiſtis indictum,
ſed ore libero maledicta iecistis,
at cum contuſa vobis ora ſunt ſaxis,
pulchrius manauit eloquium,
quia ex ore purpureo;
tyrannum cruentabat oratio plena ſanguinis:
accepiſtis etiam maius robur,
cum diſtenti ſunt in equuleo nerui,
nullus auriga incitatis in hippodromo equis,
felicius excurrit ad metam,
quam veſtro vos in equuleo.
Demum in vos eſt infuſo plumbo pugnatum;
certe nihil vnquam ſtultius egit hoſtis,
quam cum, vt veſtra confoderet pectora,
plumbeo ſe pugione armauit:
nimis obtuſo fuit ingenio,
qui, vt vos adamantinos in acie ſterneret,
obtuſam plumbi oppoſuit aciem.

III. Kal. Febr. (30. Ian.)

S. ALEXANDER
Martyr.

ENCOMIVM XXX.

Appellatus Alexander hic etiam fuiſſet magnus,
niſi virtute feciſſet, vt eſſet Macedone maior:
illi viſus eſt orbis terrarum paruus,
huic perpetuus orbis pœnarum minor:
circumactus eſt per cruciatus omnes,
vt periodum abſolueret vitæ laudabilis:
ambitioſus fuit eius tantum gloriæ,
quæ propria manat ſponte per vulnera:
nihil commilito ex eius laude decerpſit,
quanta fuit, tota huius Alexandri fuit.
Fortunam non agnouit ducem, qui negauit Deam;
tunc minus ſubiectus eius verſatili rotæ,
cum magis per omnia impune verſatus eſt mala.
Macedo ille cum ſe vulneratum vidit,
ſibi viſus eſt non prognatus ſtirpe diuina;
hic cum primum ſanguinem a ſe manare vidit,
ſe Deo coniunctum credidit:
ambiit ille dici filius Iouis, hic hoſtis:
ob hoc tantum geſtiit Alexander vocari,
quod in alterius ortu fanum Dianæ arſerit:
hinc falſæ diuinitatis a ſe perdendæ
lætiſſimum ſumpſit auſpicium:
cum eſſet magnitudine animi pene immenſa,
minor huic, quam Alexandro formando, fuiſſet Athos,
ideo ſeipſum celſiorem per vulnera exſculpſit ferro.

Pridie

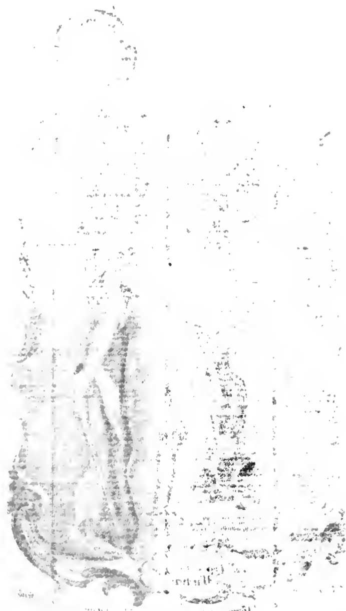

30 Jan.

ALEXANDER
Martyr.

AA. LL. Societas excud. Viennæ et Aug. Vind. Hieronymus Sperling Sculps.

Synop: Præponitur hic Alexandro alteri Macedoni qui ex fulmere, et sanguine argumentus dicit, sumpsisse, se non esse Deum; cui contra hic tunc maxime se cum Deo conjunxerit, cum pro eo sanguinem fudit.

AA. LL. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind.   Friderich Rein Sculpsit.

Synop: *Præfertur Marcello Duci, qui Virtutis, et honoris templum ex=*
truxit: hæc barbaris Ipsis venerationi fuit: nuptias Cerea=
lis Cos: respuit: hæreticos accusavit qui iudicio se si=
stere non sunt ausi.

(31. Ian.) *Pridie Kal. Febr.*

S. MARCELLA
Matrona Romana.
ENCOMIVM XXXI.

Desiit fortes mirari Roma Marcellos,
cum & nomen & robur consecratum vidit in fœmina:
huius aspectu ruinas Roma solata est suas,
in summo mœrore huius acquieuit in sinu:
ex Occidente prorumpens ad Orientem Geticus turbo,
pene soli Marcellæ naufragium non attulit;
irruentes excepit intrepido vultu barbaros;
vel inter cruentos gladios inuenit pietas locum;
quæsitum ab illis aurum attrita excusauit tunica.
Templum virtutis sibi erexit, honoris non item,
sed excitauit illi Roma veri honoris arbitra.
Veterum imaginum fumo ignem prætulit,
dedicata videlicet Numini ara pectoris;
stemmata per Proconsules decurrentia
stabili æternitati posthabuit.
Cereali consuli se ad nuptias expetenti
remisit nuncium, vt consuleret sibi;
messem tamen vberiorem collegit gloriæ,
cum Cerealem coniugem non adlegit.
Metuenda quoque religionis hostibus heroina,
citauit ad sacra subsellia perduelles;
in nocte falsæ doctrinæ versantibus dixit diem;
vel ob hoc ipsa innotuit, quod illi non ausi apparere.
Tandem conscientia freta, & paratis præmiis,
inter viuentium lacrymas risit moriens.

ENCOMIA
COELITVVM,

DIGESTA PER SINGVLOS ANNI MENSES & DIES.

Una
cum veterum faſtis, recenſentibus
victorias, triumphos, ſacrificia,
ceterasque res inſignes,
Romanorum imprimis atque
Græcorum,
quibus
Chriſtianæ religionis præponuntur faſti.

AVCTORE
IO. BAPTISTA MASCVLO
Neapolitano, e Societate Ieſu.

Ob raritatem & elegantiam
recuſa,
ornata tabulis æneis,
cura et impenſis
Negotii Academiæ Cæſareo Franciſceæ.

Pars II.

MENSIS FEBRUARIUS.

Cum gratia & Privilegio Sac. Cæſ. Majeſtatis
& cum Approbatione Eccleſiaſtica.

VIENNÆ & AVGUSTÆ VIND.
A. S. R. MDCCLXIII.

FASTI
Veterum Romanorum atque Græcorum
collati cum noſtris.

FEBRVARIVS.

Februarius vltimus olim menſium fuit, a luſtratione ac purgatione dictus: ſed puriſſima Dei Mater ac virgo effecit ſua, ne vltimus eſſet dignitate, qui numero. Diminutus eſt menſis, quia putarunt, Diis Inferis, quibus operabantur, non niſi manca & diminuta conuenire; ſed decrementum dierum ſartum eſt incremento gloriæ; præcipuos enim ex Cœlitibus nonnullis hic ſibi vendicat menſis. Fuit autem Februarius in tutela Neptuni, at non ſine eorum, qui erant imbuti huiuſmodi ſuperſtitione, nau- Macrob.

fragio: nos certe ex huius fluctibus enatemus ad solida.

1. Febr. *Kal. Februarii.* Nobilitatus hic dies est Romanorum triumphis, & magnis, & pluribus; nempe M. Coruini Cos. qui de Antiatibus, Volscis, & Sarricanis; T. Coruncani Cos. qui de Volsinientibus; Fabii Pictoris Cos. qui de Salentinis & Messapiis; Q. Fabii Max. Cos. qui de Liguribus; Aemilii Regilii, qui de Antiochi classe; L. Cornelii Dolabellæ Procos. qui de Hispania & Lusitania triumpharunt: Sed apud nos vnus † *Ignatius* hoc ipso die horum omnium Ducum triumphalem vicit gloriam, cum spectante Roma, & admirante, eos leones, quos in ipsum impietas immiserat ad perniciem, currui iunxit ad decus. Apud Græcos vero item huius mensis die celebrabantur Elaphobolia sacra Dianæ; sic appellata a venatione ceruorum; nobis autem proposita est venatio maior leonum *Ignatii*, qui non cerui more meticulosus fuit & fugax, sed leonibus ipsis, in quos incurrit, generosior. Herculis quoque natalis fuit hic dies; cuius tamen gloriam *Ignatius* longe superauit, eo robore animi munitus, vt leones ad se accedere veritos ipse in se armaret audacia, & prouocaret; sed leonis spolio ideo non indutus, vt Hercules, quia illud tantæ virtutis magnitudini aptari & adæquari non potuit. Hoc item die sacra Romæ fiebant in ara Vestæ, ignis

Theat. v. h. 467. 473. 487. 520. 587. 655.

Gyrald ἐλαφος. Cer-uus.

Kalendar. Rom.

ignis præsidi, cui nos *Ignatium* ipsum opponimus. Vestalibus autem *Brigida* virgo longe antecellit, nobilior Vestali Tucia, cui olim in argumentum virginalis pudicitiæ hæsisse dicitur in cribro aqua; at *Brigidæ* eandem testanti stipes tactus repente euiruit. Iam vero ignis ille Vestæ tam caute seruatus, & immortalis dictus: eos potius fama fecit æternos, qui in ipsum iniecti sunt, *Pionium* scilicet cum sociis quindecim. Præterea iisdem Kalendis fiebat Tonanti Ioui sacrum, cuius tum fulmen accensum iidem æque spreuerunt, ac Vestæ flammam: euanuit etiam & auolauit illa Tonantis Iouis aquila ministra fulminis; auspicatior successit auis, nec sæua, nec rapax, quæ videlicet *Seueri* capiti, cum præsul inaugurararetur, superadstitit mitis columba. Denique Sospiti Iunoni litabatur, quæ insolito more cum hasta & clypeo efficta erat; sed se ipsam sospitare, atque ita tueri non potuit, quin exarmaretur ac vulneraretur a nostris.

Ouid. Valer. Max. Gyrald

IV. Nonas Februarii. Ater hic dies Romanis est dictus & habitus, memoria præteritorum vulnerum: nobis certe candidissimus est, quia insignis candore † *lustratæ* Dei matris ac virginis. Præterquam quod † *Cornelius* centurio memoratur religionis primigenius candidatus: ater inquam hic dies esse non potest, qui inter ceteros sacer est *Candido*, itemque *Flosculo*; neque infaustus,

2. Febr. A. Gel.

ſtus, qui *Fortunato* atque *Feliciano*; ac certe nihil opportunius fieri potuit, quam vt puriſſimæ Dei matri luſtratæ quaſi pudicitiæ teſtes ſe aſſociarent, & *Candidus* ſimul, & *Floſculus*, nec deeſſent; qui eius feliciſſimæ ſorti plauderent, *Fortunatus* & *Felicianus*. Ceterum hæc luſtratæ Deiparæ celebritas, quæ fit datis cereis tædis ei ex aduerſo reſpondet, quæ olim Februæ, expiationis Deæ, dicata erat. Februum enim Sabinorum lingua purgamentum & luſtratio dicebatur: per duodecim igitur Februarii menſis dies pro impetranda mortuorum Manibus quiete populus omnis piaculis ſacrificiisque cum facibus ac tædis cereis erat intentus; apud nos certe funeſtum eſt nihil; vbi Dei mater delubro ſe ſiſtit, una cum auctore vitæ, quem peperit; nec ferales, ſed auſpicatas præferimus faces, vero lumine caliginoſis antea terris oborto, mundoque vere purgato.

3. Febr. *III. Nonas Febr.* De huius diei gloria nihil decerpit antiquitas: laus omnis in antiſtitem † *Blaſium* redundat; in cuius tutela vox eſt. Deſiit Angeronam Deam inuocare Roma, cum anginæ mederi *Blaſius* cœpit: commodum item ſacer hic dies eſt *Remedio*, qui cum *Blaſio* vel eam ob cauſam ſocietatem habere vult gloriæ, & quoniam medela tunc maxime grata eſt, cum cito exhibetur, opportunus quoque † *Celerinus* martyr occurrit, & auia *Celerina*:

iſt

in omnes quidem per vulnera ferrum sæuiit, etiam in ipsum *Remedium*: sed quo euentu, indicarunt duo, qui se adiunxere, *Felices* nomine.

Pridie Nonas Febr. Aegyptiacus hic dies est dictus, & infaustus habitus; nihil aggredi audebant, quasi tum reflante Fortuna; at contra faustissimus nobis est, vel hoc, quod sacer est *Eutychio*, cuius tumulum *Damasus* immortalem fecit carmine: assecutus est quod promittebat nomen, vt bene fortunatus esset, non vt Achilles Homeri carmine, quam summi parentis ac vatis oraculo. Est item hic dies *Philea* sacer Thumensi præsuli, ac pene vniuerso eius gregi vna cum pastore pro religione mactato: adde *Philotomum* tribunum cum ingenti agmine laureato, & † *Rembertum* tutorem pudoris; quorum rebus præclare gestis, ac litterarum laude dignis libenter se adiungit sapientia, quæ in *Isidori* Pelusiotæ scriptis elucet. 4. Febr. Gyrald εὐ bona, τύχη fortuna.

Nonis Febr. Cæsar primum est appellatus Augustus, ac patriæ pater: atqui hunc diem celebriorem facit † *Agatha*, quæ verius patriæ parens, & fuit, & esse non desinit, quoties effusa ex Aetnæ cratere sæua vis flammæ obiecto velo comprimitur: immortale certe nomen est eius, quæ toties effecit, ne periret, neue arderet in rogo patria. Præterea hic item dies insignis olim fuit Romæ triumpho Iunii Peræ Cos. 5. Febr. Gyrald Ouid. Onuph 487.

de

de Salentinis & Messapiis acto: verum apud nos, & nobilioribus, & pluribus est triumphis insignis: in Ponto quidem plurimorum, qui de Maximini immanitate superata lauream retulerunt: in Gallia vero † *Auiti* præsulis de Arianorum perfidia. Nec vacat specioso triumpho mors trium ex Ignatii Loiolæ disciplina, qui præter ceteros in Iaponia strenue ceciderunt, *Pauli*, *Ioannis*, *Iacobi*, quamquam enim nondum nomina publicis inscripta sunt fastis; at certe aris & sacris Cœlitum propriis culti: hos ipse hostis imposuit in currum, quem illi fecere triumphalem: vt veteris Romæ gloriam, sed multo illustriorem spectare liceret in Barbaria vltima: resectæ sunt illis aures, ne videlicet triumphi plausus audirent; sed nunquam melius audierunt: aurium autem diminutione perlata constanter, aucta sunt numero plaudentium ora.

6. Febr. A. Gel. *VIII. Idus Februar.* Ater dies Romanis fuit; nobis partim candidus, partim purpureus. Cæsareæ quidem præclara † *Dorotheæ* virginis nece, Bononiæ vero *Guarini* præsulis, ac Romani Principis *Prænestini* purpura. Iucundum item & illustrem facit hunc diem *Amandus*, vir e clarissima familia in Aquitania natus, qui tamen aulica blandimenta non modo non amauit, sed tam infense odit, vt se in religiosam vitam pene puer abdiderit, strenue in palæstra virtutis exercitus. *VII.*

VII. Idus Febr. C. Iulius Cæſar Dictator ouans ex Albano monte in Vrbem inuectus eſt equo: ſed clarior apud nos victoria *Theodori* exercitus ducis fuit; qui Licinio Cæſari in religionis cauſa ſtrenue reſtitit. Nec minus gloriæ conſecutus eſt in Phrygia *Adaucus*, qui Italus genere, ac per omnes fere dignitatum gradus prouectus, complures quaſi milites aduerſus impietatem eduxit in aciem; quamquam hic triumphans potius, quam ouans dicendus eſt, quia non ſine triumphali ſanguine res eſt acta: At † *Romualdo* nemora ipſa lauros tulerunt. Denique *Richardi* quoque Britanniæ regis ſanctiſſimi virtus omnem Cæſarum laudem inobſcurauit. 7. Febr. Golzius.

VI. Idus Febr. Octauum quemque menſis diem Græci Vulcano ſacrarunt, ignis Deo; apud nos ſacer eſt † *Paulo* Virdunenſi antiſtiti, qui ex ardenti clibano euaſit illæſus, cuius igni ſuperato, gloriæ ſibi lumen accendit: eundem diem fecit illuſtrem *Lucius* ipſe pro religione conſtanter dimicans Romæ; item in Perſide multi qui ſub Cabade rege Perſarum ſtrenue ceciderunt. *Iuuentius* verò præſul cum perditis moribus colluctatus, iuuenile robur ſimul, & ſenile conſilium oſtendit, effecitque vt incrementum & vigorem acciperet ipſa religio, quam & apud Ianuenſes, & apud Aſtenſes populos introduxit: quamobrem, & huic, & ceteris merito & apte ſe *Honoratus* adiungit. 8. Febr. Alex. ab Alex.

V. Idus

9. Febr. *V. Idus Febr.* Non est, cur veterum decora requiramus; satis hic dies illustris est ipsa virginis † *Apolloniæ* flamma, quæ admirabili spectaculo constantiæ lictores eludens, saltu præcurrit in pyram, sed certauit de gloria vnda cum flamma; quippe *Ansberii* præsulis memoria est, cuius pietas vbertim manauit in suos, in Fontanellæ cœnobio diu cum laude versati. At vero *Alexandri* virtus quam clara extitit? qui, vt magno altero maior esset, non modo non agnouit Iouem summum Deorum vt parentem, sed detestatus est vt hostem, tam diuersis a Macedone studiis, vt cum ille se Iouis Ammonis filium dici voluerit, hic *Ammonem* sibi adsciuerit socium, vt Iouem perderet.

10. Febr. Macr. *IV. Idus Febr.* Ater dies & inominalis est habitus Romanis ob calamitates acceptas, nobis omnino candidus, nempe † *Scholasticæ* virgini sacer, quæ columbæ specie eximio candore conspicuæ se Benedicto germano fratri statim ab obitu obtulit: salutaris item ob *Soterem* virginem insignem salutis nomine, quæ nobilissimo genere orta suorum consulatus & præfecturas aspernata, putauit nihil tam vitæ prodesse, quam vulnera: desiit præterea hic dies ater esse vel dici, cum Roma † *Gulielmum* vidit Aquitanum Ducem antea sibi infensum resipiscere, atque ad signa redire.

III.

III. Idus Febr. Nostrorum ornamentis hic dies contentus est, vetera negligit. *Seuerinum* proponit, qui Clodoueo regi de vitæ spe deiecto succurrit. Sed Numidici in primis martyres ornamento sunt, quorum vbi constantia ceterarumque virtutum nitor apparuit, Numidica marmora, & minus solida, & vilia haberi cœperunt; vt merito cum his cohæreant, qui dent auspicium, & fortitudini *Castrensis*, & gloriæ *Lucius*, & euentui *Felix*. At † *Saturninus* multo verius aureum hunc diem reddidit, quam primam Saturni ætatem. 11. Febr.

Pridie Idus Febr. Nihil proferre vetustas potest, quod par sit *Eulaliæ* virginis virtuti, quæ Diocletiani Cæsaris secures delusit, ac fasces; equuleos, vngulas, flammasque contempsit: qua vero mente hæc esset inter supplicia, indicare videtur is, qui se hoc ipso die socium offert gloriæ, *Gaudentius* præsul; eiusdem quoque virginis, & moderationem animi, & decus insigne pudoris congruenter comitantur *Modesti* omnino tres. At † *Meletii* Antiocheni antistitis gloria duos nacta præcones, *Chrysostomum* & Nyssenum *Gregorium*, toti antiquitati silentium indixit. 12. Febr.

Idibus Februarii. L. Papyrius Cursor Cos. de Samnitibus triumphauit; eodem postea die Camillus Gallos exegit ex vrbe: sed multo maior *Gregorii* hoc nomine secundi Pont. Max. gloria extitit, qui, & Leonis Isau- 13. Febr. 460. Golz. Kalend vet.

Gyrald Isaurici impietati ac furori acerrime restitit, & misso in Germanicam expeditionem Bonifacio eam regionem Romæ subiecit. Vestæ hoc item die sacra fiebant Romæ, in insula vero Tyberina Ioui Faunoque, quibus ac reliquis superstitionibus eradendis illa ipsa gladii acies, qui multos e nostris cecidit, vsui fuit. Atque his merito quasi victoriæ auspiciis, & coronarum, adiungunt se *Stephani* duo. Ceterum hic dies fuit omnino reipublicæ Romanæ fatalis ac
Ouid. flebilis, ea ciuium cæde, qua trecenti ex Fabiis in Veienti prælio interempti sunt: at contra gratulandum nobis est potius de nece nostrorum, inprimis fortissimorum heroum † *Polieucti* ac *Iuliani*. Denique hunc diem ex atro reddidit illustrem *Fusca* ipsa virgo, quæ una cum *Maura*, a qua lac hauserat, fudit sanguinem.

14. Febr. A. Gel. *XVI. Kal. Martii.* Hic item dies ater Romanis fuit; nobis purpureus, cruore videlicet pulchro, quem fortissimi martyres † *Valentini* duo fuderunt: quibus quid attulerit mors, socius indicat *Vitalis*. Idem dies clarus est *Bassiani* & *Agathonis* flamma, in quam iniecti sunt, vt magis exsplendesceret virtus: nec vero ater dicendus est, cum sit & *Antonino* sacer, cuius vis esse dicitur maxima aduersus atros Lemures Stygis, humana obsidentes corpora.

15. Febr. *XV. Kal. Martii.* Lupercalia celebrabantur ob acceptum, vt quidam putant, bene-

beneficium lactis à lupa, quo conditor vrbis altus dicitur Romulus: at quanto æquius est meminisse nostrorum, qui religionem aluerunt sanguine? Erat autem hic ritus inter ceteros, qui maxime ad rem nostram facit: producebantur in medium adolescentes nobiles duo: his frontem gladio cruentato tingebant; oportebat interim adolescentes ambos esse ridenti ore. Atqui occurrunt hoc ipso die nobilissimi adolescentes item duo, iidemque fratres † *Faustinus* & *Iouita*, qui præcipuis Italiæ vrbibus fuere spectaculo: nunquam hi lætiores visi, quam cum vere ferro eliceretur cruor; sed nimirum inter pœnas diuinæ suauitatis lacte perfundebantur. Præterea iisdem lupercalibus verberabantur obuiæ matronæ scuticis, idque conferre putabatur ad partum: at ignorabant isti ipsi, qui hoc agebant, cum religionem vexabant, se potius eius fœcunditati seruire. Et quoniam, vti diximus, hic mensis sacer Neptuno erat, non omittendum est de *Faustino* & *Iouita* hac in re singulare prodigium: quippe Neapoli in mare præcipitati quod Diis essent infensi, Neptuno ipso inuito, incolumes enatarunt ad littus: nempe apud Sirenum scopulos perire non debuerunt, quos Sirenum illecebræ non delinierant: his merito se addit ad pulchritudinem gloriæ *Decorosus* Præsul.

Gyrald. Plutar. Ouid. Varro.

16. Febr. *XIV. Kal. Mart.* Abundat hic dies plurimorum e noſtris laudibus, ſi vacat veterum: accerſunt illas a *Iuliano*, præclariſſimo martyre cum ſociis quinque millibus; accipit ſplendorem cum ex *Porphyrii* flamma, tum ex acie gladii, qua *Seleucus* in primis Cappadox conſtanter occidit: quam vero felici potita ſit ſorte Campania, cum † *Iulianæ* Nicomedienſis virginis corpus accepit, ille ipſe ſignificare videtur, qui hodiernæ gloriæ conſors eſt, *Fauſtinus* præſul.

17. Febr. Kalend Rom. πο-λύς multus χρόνος tempus

XIII. Kal. Martii. Parentalia anniuerſaria Romæ acta: at nobis quaſi de funere noſtrorum triſtes eſſe non licet, cum eos exceperit immortalitas: quamobrem † *Polychronio* Babylonis præſuli a diuturnitate temporis recte nomen eſt inditum. *Secundiani* etiam atque *Donati* ceterorumque multorum beata mors nihil habere poteſt vel ſiniſtrum, vel commune cum luctu. Inter hos ſe offert *Romulus*, qui alterius obruit gloriam; neque enim Romam fraterno infecit cruore, ſed conſecrauit ſuo.

18. Febr. Plin. Ouid. *XII. Kal. Martii.* Quirinalia erant ſacra Romulo dicata: at huius, & nomen, & decus occupauit heſterna die alter *Romulus*, dignior faſtis: præire enim debuit die, qui præibat gloria. Erant & ſtultorum feriæ, ita dictæ ab iis, qui ritus ſacrorum ignari aberrauerant a cultu, quod certe ſtultorum nomen toti pene antiquitati

ti competit: quid enim erat illa omnis veterum hierurgia, nisi, vel meræ nugæ, vel mera potius stultitia. Atqui apud nos sapientium potius feriæ sunt (si modo feriata vnquam est sapientia) in primis † *Simeonis* antistitis, qui in summa senectute constanter dicebatur *pependisse*, quamquam non ignorabat, ab aduersariis genus illud mortis stultitiam stulte dici. In hoc ipso die Romæ Fornicalia, hoc est, feriæ Fornicali Deæ dicatæ, quia nimirum far in vsum sacrorum in fornaculis torrebant, quod nisi tostum offerre religio erat. Sed iam obsoluerunt hi ritus: commemorantur autem *Maximus* & *Claudius* cum tota familia: qui cum illustres essent genere, illustriores facti sunt ea, quæ torruit ipsos, flamma; quid enim ex illo igne reportarint, ostendit hodiernæ gloriæ particeps *Lucius*. Denique Feralia hoc ipso die sacra Diis Manibus atque inferis fiebant; magicæ autem quædam sacra Deæ, quam Mutam siue Tacitam dixere, ad compescendas videlicet conuiciatorum & obtrectatorum linguas: atqui apud nos Feralia locum non habent, qui non inferis parentamus, sed cœlitibus supplicamus. Neque vero mutos ac tacitos esse licet in tam illustrium heroum laude, vel idcirco, quod Diis conuiciari nunquam destiterunt.

19. Febr. Ouid. Kalend. vet. XI. *Kal. Martii.* Chariſtia feſta erant inter cognatos miſſis vltro citroque muneribus. Apud nos *Gabini* memoria eſt, qui *Caium* Pont. Max. germanum fratrem ſecutus eſt pari conſtantia: muneris magni loco fuit vtrinque perfuſus ſanguis. Hæc ipſa Chariſtia celebrarunt inter ſe Palæſtini martyres, aliique nonnulli; at † *Auxibio* Polienſi Præſuli nullum epulum gratius ac iucundius fuit, quam diſcumbere inter ruinas fanorum, & comminuta ſimulacra Deorum.

20. Febr. X. *Kal. Martii.* Vigeſimus quisque menſis dies ab iis, qui erant ex Epicuri diſciplina fauſtus habebatur; quod in eum diem magiſtri natalis incidiſſet: nunc apud nos ideo lætior, quia Epicuri lætitia caret: eorum vera voluptas fuit, qui in Phœnicia & vrbe Tyro ita confertim ſe pro religione deuouerunt, vt ipſorum numerus ſolius Dei ſcientia colligi dicatur. Vilior deinceps viſa eſt Tyria vetus purpura, cum hi nouam ſanguine imbuerunt ſuo. Adde eos, qui cum alibi, tum in Perſide ſtrenue dimicarunt milites fortiſſimi centum viginti & octo, quorum tunc maxime factum eſt nomen illuſtre: cum iuſſi Perſarum more ſolem colere, ſpreuerunt, quin etiam † *Eucherius* inuicti animi præſul nihil veritus claros genere dynaſtas, ſi religioni eſſent infenſi,

infenſi, ſe præclariorem reſiſtendo fecit.

IX. Kal. Martii. Terminalia Romæ celebrata, quorum ritus inde cœpit. Cum Romulus nullos poſuiſſet fines ac terminos vrbi, vt Romani ſibi perſuaderent, omnem orbis terræ ditionem ad ſe pertinere, quam, vti Lacon ille dicebat, haſta poſſent aſſequi; Numa pacis, quam litium, ſtudioſior ſatius putauit rebus poſſeſſis conſtituere terminos. Atqui noſtris hoc propoſitum fuit pie, quod Romulo ambitioſe, vt nullos haberet alios Chriſtiana religio terminos, quam orbis terrarum: hoc † *Petrus Mauimenus* egit, cum ex Arabia impii Mahometi cultum exigere, ac veri Numinis inferre non ſine ſanguine conatus eſt. Hoc idem ſpectauit *Seuerinus* antiſtes in Africa, præter ſeptuaginta nouem, qui vitæ terminos ſuæ breues eſſe voluerunt, vt eſſent religionis longi, vel potius nulli.

21. Febr. Ouid.

VIII. Kal. Martii. Silet hic antiquitas omnis; cum videlicet *Petrus* religionis princeps declaratus eſt Antiochiæ ſummus etiam veritatis magiſter, ac diuinæ ſapientiæ oraculum certum: hinc primum Chriſtianorum nomen illuſtre manauit, cuius nominis gloria omnis antiquitatis laus opprimitur; ſcilicet e ſcapha gradum fecit

22. Febr.

Plutarch. ad ſuggeſtum: illa tripos Apollinis, ſiue menſa iterum capta eſt reti: accepit hamum Græcia tum, cum attonita more piſcis obmutuit. Ceſſit piſcatoris calamo litterarius. Intra huius maculas retis agnouit philoſophia veterum, quanta eſſet in ſuis labes ingenii. Porro ex hoc *Petri* ſociorumque Lyceo ac diſciplina memoratur † *Ariſtion*, vnus ex ſeptuaginta duobus, & *Papias*, Ioannis auditor Hieropolitanus antiſtes.

23. Febr. Plutar. Ouid. *VII. Kal. Martii.* Regisfugium ad hunc diem multi referunt. Hoc nomine appellata eſt fuga Tarquinii e regno depulſi, cuius in locum libertate parta, ſuffecti ſunt Conſules. Felix tunc ſibi viſa eſt & florens Roma. Idem certe dies nobis inſignis eſt ab impietate fugata, quæ in terrarum orbe ſuperba regnabat gemina, ſiue inanium Deorum ſimulacra tuendo, ſiue verorum Cœlitum infeſtando: alteri *Sirenus* Martyr vna cum ſeptuaginta duobus, alteri † *Lazarus* pictor egregius ſe oppoſuit: primi, vt nomine, ita religione ſimilis; niſi quod ille mortuus euaſit ad vitam, hic mortuos expreſſit ad viuum. Effloreſcentis autem ex horum virtute religionis teſtis eſt is, qui in hunc ipſum incidit diem *Florentius* præſul; ac ne quid deſit ornamentorum, *Milburgis* Merciorum Regis filia purpuram offert ſuam.

VI.

VI. Kal. Martii. Caius Duillus Nepos Cos. primum naualem triumphum de Siculis & classe Punica egit; quam primi triumphi gloriam superarunt præter ceteros, cum *Primitiua* matrona fortissima, tum *Victoricus* laureis suis. Sed ille ornatissimus omnium triumphus fuit, quem † *Matthias*, vnus ex primis religionis ducibus, cum ab Imperatoris signis desciuisset Iudas, ex vlteriori Aethiopia egit; qui quoniam indicatus fertur diuinitus & electus radio lucis superne misso, apte socium habet gloriæ *Lucium* ipsum. Quamquam & illa species quædam triumphalis pompæ fuit, cum eius, qui nostro Liberatori prodromus præiit, caput inuentum, & honorificentissime exceptum collocatumque in delubro est; cui verendo capiti excipiendo videtur quodammodo suam subiicere purpuramis, qui incurrit in hunc diem, Cantiorum Rex *Edilbertus.* 24. Febr. 493.

V. Kal. Martii. Veteris vel fortitudinis, vel pietatis occupant, & opprimunt laudem auspicata illa nomina, *Victor*, *Victorianus* atque *Nicephorus*, qui præter cæteros incredibili animi robore dimicarunt: victoriæ vero adnectitur opportune felicitas: nempe sacer hic item dies est † *Felici* magni Gregorii atauo, cui hic quodammodo hæreditarium reliquit, & præclaræ virtutis, & summi honoris gradum. 25. Febr.

26. Febr. Theatr v. h. *IV. Kal. Martii.* Fuiſſe dicitur hic dies Conſtantini Magni natalis, eius videlicet Imperatoris, per quem, & latius, & auguſtius imperare cœpit Religio: non alia ſunt in eius ortu aſtra notanda, quam illi Cœlites e multis auſpicatiſſimi, *Fauſtinianus* videlicet, & *Fortunatus*, & *Felix*. Aegyptiacus hic dies dicebatur, & inominatus fuit, atque infelix; ſed hi, qui eum auſpicatiſſimis nominibus conſecrarunt, ſuperſtitionem omnem aboleuerunt, effeceruntque, vt lætus omnino haberetur, ac fauſtus. Ceterum non audent, vel Roma cum noſtro † *Victore* contendere, vel Græcia cum noſtro *Neſtore* conferre Homericum: neque enim tantum ille conſecutus eſt laudis, quod ex ore melle dulcior manaret oratio, quantum hic, quod e venis manarit ſanguis pro religione profuſus. *Porphyrii* quoque incredibili animi magnitudini apud veteres par eſt nihil, qui non dubitauit celeberrimum illud, quod erat in vrbe Gaza, fanum Marræ Deo dicatum,

Febr.

hoc

hoc est, Ioui, funditus euertere ac diruere impune.

III. Kal. Martii. Equitia in campo Martio celebrata, in quo incitatis excurrebant equis. At nobilius equitauit hoc ipso die *Iulianus* Martyr, cum camelo impositus ad probrum circumductus est per vrbem, flagris interim hoc agentibus, vt citatior esset ad cursum, & beatitatis metam attingeret citius. Hoc idem die Apollinares ludi dati, sed maius dedere spectaculum sui *Alexander*, *Antigonus*, ac ceteri, qui lusere supplicia. † *Leandri* vero præsulis vita quid aliud fuit nisi citatus sine offensione cursus ad gloriam. Opposuit se illi Ariana impietas, ne metam attingeret, sed impetu ipso hanc abiecit atque adflixit. 27. Febr. Varro. Festus. Ouid. Kalend Rom.

Pridie Kal. Martii. Tarquinius cognomento & re Superbus in prælio superatus atque oppressus est. Sed multo maiore cum probro ac strage Dii ipsi, principes auctoresque superbiæ, qui in orbis terræ 28. Febr.

impe-

imperium inuaſerant, profligati ac deleti ſunt, a *Theophilo* quidem Romæ, a *Serapione* vero cum ſociis Antiochiæ, quibus lictorum ferrum ceſſit in falcem, vt meterent gloriam, quod ex ipſis ſignificaſſe videtur etiam nomine *Cerealis.* At † *Romanus* communem ipſum hoſtem inter virgulta clam vicit in nemore, ſed fama in lucem extulit, declarauitque victorem.

Kal.

A.A. LL. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind. Matthæus Steidlin Sculpsit

v: Deifer est appellatus: multa crudeliter a satellitib. passus in via, demum Romæ leonibus objectus; paratus erat eos lacessere ad morsum, si forte abstinerent à præda: frumentum ipse se dixit pro Christo molendum.

(1. Febr.) *Kal. Februarii.*

S. IGNATIVS,
Epiſc. Antioch. Martyr.

ENCOMIVM XXXII.

Appellatus eſſes in caſtris religionis Ignifer,
niſi appellari maluiſſes Deifer:
non putaſti, te deflagrare vere amoris igni,
niſi in re incenderes bellnas,
eodem voto, quo, ut præda fieres, incenderas cœlum.
Pene acrius fuit præludium pugnæ, quam pugna;
congreſſus es cum leopardis decem in via,
antequam cum leonibus in cauea,
nactus es homines feritate indutos,
qui optabas nanciſci feras humanitate exutas:
hoc vnum metuiſti, ne belluæ te metuerent;
ſciebas obiectum leonibus ignem eſſe terrori,
irritare voluiſti eos clamore, immo exacuere,
vt accenderes in eis iram, ne in te timerent ignem:
quos exarmare poteras imperando,
amare placuit laceſſendo:
generoſitatis tuæ fuit, leones nolle degeneres,
auguſtum amphitheatrum tantæ virtuti fuit;
numeroſior tua laus, quam huius arena:
nobilius putaſti expoliari te corpore,
quam iubato indui ſpolio:
frumenti modo te comoli velle dixiſti;
quia meſſurus eras ex pœnis gloriam:
ſed mirum, quod quanto magis prodigus frumenti fuiſti,
tanto maius ille feceris pretium.

IV.

IV. Nonas Febr. (2. Febr.)

S. CORNELIVS
Centurio.

ENCOMIVM XXXIII.

Iure is ſibi vendicat partem præcipuam laudum;
qui nationum in ſe primitias conſecrauit.
Primipilus cohortis, primigenitus religionis fuit;
ferrum impendit in hoſtes, aurum in pauperes:
ſimul incendebat, & votis cœlites, & voce milites:
Petro anguis ſpecie adumbratus in linteo,
felix præda cerui venantis fuit:
receptus tandem in cœlum eſt inter ſidera,
ut ſerpentario micaret illuſtrius.
Ex centurione poſtea dux & imperator factus
inermis religioni regna ſubiecit:
cum Ioue rege certamen iniit ſtatim,
nam terræ motu precibus impetrato,
& euertit fanum, & comminuit Iouem.
Nunquam felicius antea pugnauit in campo:
nempe Romanas ſequutus eſt aquilas,
vt ab iis arriperet fulmen;
quod eiaculari poſſet in ipſum Iouem.
Tumulatus eſt apud fani & ſimulacri ruinas;
vt excitaret titulum ſuper impietatis buſto.
nihil tam metuendum fuit Deorum pulueri,
quam proximus huius cinis.
Sileat Roma Cornelium Coſſum,
qui opima ſpolia Ioui retulit Feretrio,
celebretur hic, qui Iouem ſuo ſuſtulit feretro.

III.

2. Febr.

S. CORNELIUS
Centurio.

I. D. Herz delin.

Cum Priv. S. C. Maj.

AA. LL. Societas excudit Viennae et Aug. Vind.

Matthaeus Steidlin Sculpsit

Synop: Primus hic ex ethnicis ab Apostolo religione initiatus est, objectus Petro per visum, ac significatus in linteo animalibus pleno; sed in Coelum postea recepto: praefertur Cornelio Cosso Romano, apud dirutū fanum sepultus est.

3. Febr.

C. Priv. S. C. M.

S. BLASIUS
Episc. Sebast. M.

AA. LL. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind. — Gotthieb Thelot Sculpsit

Commendatur vis ei concessa divinitus, præcipue in sanandis faucium morbis. Cum se abdidisset in specum, inventus est a regiis venatoribus, atque ita virtus divinus latere non potuit: revocatus igitur in urbem est.

(3. Febr.) *III. Nonas Febr.*

S. BLASIVS
Epiſc. Sebaſt. Martyr.

ENCOMIVM XXXIV.

Ecquis erit tam dignus noſtræ præconio vocis,
quam is, in cuius tutela ſunt fauces?
qua amplo fuit animo, qui vel in corpore odit anguſtias!
Nullum in virtute paſſus eſt iſthmon,
qui non patitur ægros vexari pariſthmiis.
Immenſi ſpiritus fuit, qui non ſinit ſpiritum angi:
ſcilicet ad vulnus iugulum aperuit ſuum,
ne mors intercluderet alienum:
inde fudit ſanguinem, vnde funditur ſpiritus,
vt vel exanimis eſſet medicina ſpiritui.
Quid mirum, hunc tam animoſum fuiſſe ducem,
qui vim ducendæ animæ dat diuinitus?
Quæ vero lues curari ab eo poteſt immanior,
quam quæ, ne conqueri poſſis, eripuit vocem?
Quanta calamitas eſt, quam lamentari non licet?
ſummus certe dolor, qui erumpere non poteſt in verba:
ſed ægri fauces hic laxat, vt obſtruat mortis.
Dignus qui latens in ſilua regio inueniretur aucupio;
nulli præda venanti obtigit maior:
nimirum ille ſiluas adierat, quia futurus paſtor,
mitigare voluit belluas, vt conſuleret gregi:
dum domitandæ quæruntur ad ludum feræ,
inuentus eſt ipſe ferarum domitor:
dum Circenſe ſpectaculum apparatur in vrbe,
iam hic fecerat virtutis amphitheatrum nemus.

Pridie

Pridie Nonas Febr. (4. Febr.)

S. REMBERTVS,

Episcopus Brem.

ENCOMIVM XXXV.

Sublimis hic fuit honoris Pontificii gradu,
sublimior honoris vaticinio:
visus est per speciem eminere e templi fastigio,
antequam e præsulis sede:
prius virtutis tenuit apicem, quam tiaræ.
Vt familiari suo expiatorium restingueret ignem,
non contentus lacrymis vbertim fusis,
diu ad panem solam adhibuit aquam.
Vt captiuos impio explicaret ferro,
etiam sacrum pie impendit argentum:
at cum eos in triumpho liberos intulit,
nudatum delubrum in ornatum Capitolium vertit.
Inter spolia barbarorum cernens virginem,
passus non est, eam spoliari pudore:
mira vis precum! soluta subito est vinculis,
ne zonam solueret virginalem:
sed obtulit hic in pretium barbaris equum suum;
ita iniecit, & intemperantiæ eorum, & furori frænum;
accepto equo desierunt ipsi ad illecebram adhinnire.
At hic alto templi visus in culmine vel puer,
tam abiecte iam vir de se sensit,
vt iusserit, se non in templo, sed in eius humari vestibulo,
ratus est immortalis Dei regiam suo fœdari cinere:
sed mox, vbi prodigia cœpit operari cinis,
propylæum ipsum templi cessit in templum.

Nonas

4. Febr.

REMB
Ep. Bremens.

I.W. Baumgartner pinx.

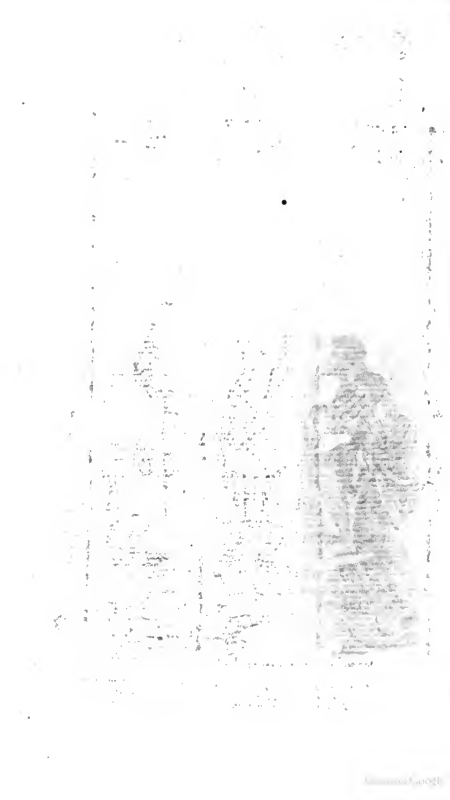
C. Priv. S. C. Maj.

AA. LL. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind.

Friderich Rein Sculpsit

Synop: Culmen Pontificii honoris, quod ascendit, indicatu' est in puero; cum visus est insidere culmini templi: abstemi' fuit, at in egenos largus: ablato incestis prædonib' equo, virginis pudore' redemit.

5. Febr.

A.A.LL. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind.   Tobias Lobeck Sculpsit

nop: Dicitur Amazoni similis facta, cum ei abscissæ sunt mammæ, sed scuti forma dissimili pugnasse. Commendatur eius insigne beneficium, cum obiecto velo, Aetnæ extinguere solet incendium excurrens.

(5. Febr.) *Nonas Februarii.*

S. AGATHA,
Virgo & Martyr.

ENCOMIVM XXXVI.

Incertos initio fecit alios Quintianus,
vtrum vincere mallet, an vinci,
imbellemne reddere voluit Agatham?
Sed cum mammas iussit abscindi, fecit Amazonem:
expeditior tunc ac promptior illa euasit ad pugnam.
Fraudem fecit hostis stulte sibi, non virgini.
Vna hæc veterum dici posset Amazonum,
nisi quod liberius pugnauit & acrius,
quia vtraque caruit mamma;
sed noluit de more lunatis uti peltis in bello,
verita in lunæ forma inconstantiæ notam.
Tunc magis abundarunt mammæ lacte pietatis,
cum candenti exustæ sunt ferro,
cum colaphis & cæsa, pulchrior visus est pudor,
quia rubicundior fulsit in genis:
peruolitantes circa se flammas
facile sibi fuit extinguere,
affluenti scilicet vel lactis fonte, vel sanguinis:
nihil hostilius semper habuit Aetna, quam Agatham,
extingui metuit etiam ab extincta:
mira res! velo, quod adhibuit genis pudore accensis,
sæpe inhibuit Aetnam furore incensam:
nihil est magis aduersum flammæ, quam flammeum.
Quid tam patens & clarum, quam eius gloria,
quæ a tegmine ipso detegitur, & reuelatur a velo?

VIII. Idus Febr. (6. Febr.)

S. DOROTHEA,

Virgo & Martyr.

ENCOMIVM XXXVII.

Docuit puella re atque factis,
quod ex vetere philosophia verbo iactarunt senes;
beatam vitam aspirare etiam ad equuleum:
equitauit in pœnis, vt sub se pœnas haberet:
effrænatum tyranni furorem
puellæ constantia moderatrix inhibuit.
Cum se conclusam lignea vidit in machina,
tunc machinata est maxime exitium Diis;
multos iis eripuit exemplo virtutis;
sorores ipsas, quæ a religionis desciuerant castris,
ad signa, quæ deseruerant, retulit.
Theophilum aduersarium ita pietate incendit,
vt rogum subierit lætus.
Ipsa inter cœlestis munera sponsi obiit;
nam cum foret iam ferro cædenda,
ales pulcher e cœlo demissus
summa hieme, obtulit specie mira rosas ac poma:
beatæ delicias vitæ prægustauit moriens;
accepit donum sponsa, sed maius reddidit,
sponte seipsam;
auspicato dicta Dorothea, hoc est Dei donum.
Fatalis olim horti contrarias sensit vices,
quia poma ipsi cesserunt in auspicium vitæ:
quam hæc odoratum & ornatum nacta est tumulum?
cui cœlum dedit inferias, vel poma, vel flores.

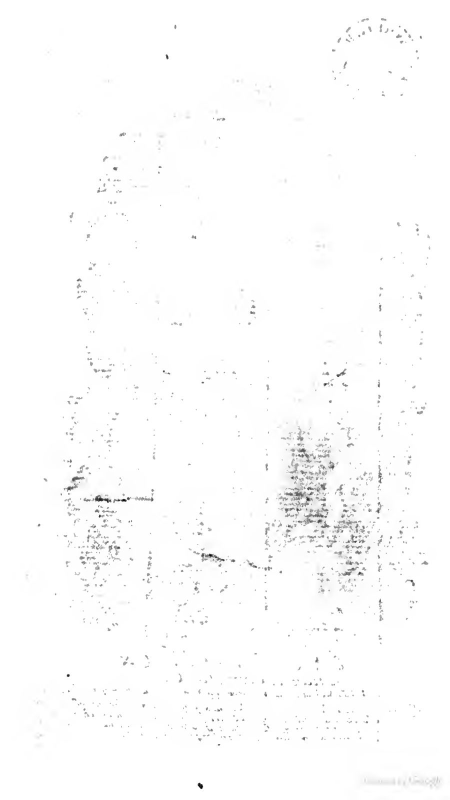
VII.

S. DOROTHEA
Virgo et Martyr.

AA. LL. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind. Gottlieb Thelot Sculpsit

Synop: Equuleo, et lignea machina crudeliter excruciata est: multos religioni adiunxit exemplo invictæ constantiæ; paulo ante, quam necem subiret, Angelus è coelo apophoreta ei detulit rosas, et poma: alluditur ad ipsius nomen.

7. Febr.

S. ROMUALDUS
Auctor: Camald. Ord.

AA. LL. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind. Iacob Eberspach Sculpsit

Synop: In specu diu degit: ad Poeones populos profectus est, ut pro Christo mortem oppeteret, sed morbo impeditus, et ad alia reservatus, vidit scalarum gradus pertingentes ad coelum, quæ ipsius ordinis illustris significatio fuit.

(7. Febr.) *VII. Idus Febr.*

S. ROMVALDVS,

Auctor Camald. Ord.

ENCOMIVM XXXVIII.

Inter virgulta nemorum te abdidisti, ac tuos,
ardentius pugnaturus sub vmbra,
quam qui prodeunt in solem,
In opacis siluis metatus es castra;
nec tamen occultæ hostium latuerunt insidiæ;
specus tibi pro specula fuit.
Inter annosas arbores melius es contemplatus æterna,
herbescente ipsa fuisti viriditate viridior;
nisi quod purpureus fieri volebas:
hoc erat in votis, cruorem pro religione fundere,
incitato iam ferebaris gradu.
Regionem petebas Pœoniam, fausto nomine,
quia per vulnera quærebas vitam;
constitueras apud Pœones mori,
nisi ager factus æger cœpisses arte pœonia:
nempe nec soboles tanto parente erat orbanda,
nec debuere Pœnes, obliti sui nominis, esse lethales,
nisi, Romualde, accurrisses ad necem tam celer,
Heros ille videri poteras claudus,
qui videre sibi visus est olim scalarum gradus
ab humo excitatos ad cœlum,
commeantibus susque deque cœlitibus:
nam & tibi præclarum hoc oblatum est ostentum
tuæ gentis per virtutum gradus ad superos ascensuræ,
nisi quod tu potius euolasti.

VI. Idus Febr. (8. Febr.)

S. PAVLVS
Episc. Virdunensis.

ENCOMIVM XXXIX.

Desistat tantisper a lituorum sonitu Belgium,
ne præsulis sui laudationi obstrepat;
quamquam & hic Pontificio lituo
bellum acrius prauis indixit moribus:
primum se in cœnobii palæstra exercuit,
non solum præclari ministerio muneris,
sed etiam religiosæ ministerio vitæ.
Vir admodum illustri loco natus
illustrior est factus apud clibani flammam;
non est dedignatus apud socios panificium facere,
panifex antequam pontifex;
ita didicit diligenter suos alere dape diuina:
at contempto operi prodigium fecit decus;
quippe appetente iam communi mensæ tempore,
vt opportune focarium conficeret panem,
non dubitauit ardentem ipsum subire clibanum;
dum disponebat ac subinde versabat panes,
impune ipse versabatur in igne:
non minus admirandus artocopus, quam episcopus:
fuit hic vt nomine, ita factis principi similis Paulo,
sed vnum hoc egit fortasse prodigiosius,
quod ille e profundo mari emersit incolumis,
hic e profundo clibano euasit illæsus:
hoc tantum ignis præstitit,
quod exsiccando sudorem laboris absterit.

V.

I. W. Baumgartner pinxit

Cum Priv. Sac. Cæs. Maj.

AA. LL. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind. Hieronymus Sperling Sculpsit

Synop: Antequam creatus esset Episcopus, in coenobio non est dedignat' vili ministerio agere panificem, et artocopum: aliquando, ut citius apparaventur panes, ipsu' ingress' est clibanum, sed illæsus omninò.

S. APOLLONIA
Virgo, et Mart.

AA. LL. Societas excud. Viennae et Aug. Vind. — Iacob Eberspach Sculpsit

Synop: In ignem sponte pro religione insilijt, ipsis stupentibus lictoribus: praesertim Calano gymnosophistae idem aggresso: evulsi quoque sunt ei dentes; quibus in supplicijs multi ejus constantiam admirati inanes Deos insectati sunt.

(9. Febr.) *V. Idus Febr.*

S. APOLLONIA
Virgo & Martyr.

ENCOMIVM XL.

Exiſtat nunc ab Alexandria nobilis heroina:
miratus eſt eius vrbis conditor Macedo Calanum
inſanum veteris doctrinæ magiſtrum,
quod ſponte ſeſe iniecerit in rogum viuens;
lucem ille nominis accerſere voluit a flamma,
ſed eam ſuperbi faſtus obruit fumo.
Adſit potius Alexander Virginis Alexandrinæ ſpectaculo;
nullum exhiberi poteſt illuſtrius, quia inter flammas:
cum primum illa crepitare ſenſit ignem,
increpuit carnificum moram;
in rogum incitato inſiliit ſaltu;
de ſupplicio fecit tripudium:
ſuperauit leuitate ac velocitate hoſtem:
celerius ipſa incurrit in ignem,
quam ignis per eius excurrit latera:
virgo videri voluit Veſtali maior,
digna cuſtos vera immortalis ignis, amoris:
ac ne vnquam ille poſſet extingui,
nutrimentum ſuffecit abunde ſeipſam:
ſed libenter ſiuit euelli ſibi antea dentes;
noluit tamen hos igne conſumi, ſed ſeuit;
nam ſtatim exemplo conſtantiæ exorti ſunt plurimi,
qui religione armati falſa inſecuti ſunt numina:
maius de hac veritas, quam fabula de Cadmo iactat,
quia per hos dentes ſtrages eſt facta de hoſtibus Diis.

IV. Idus Febr. (10. Febr.)

S. SCHOLASTICA, Virgo.

ENCOMIVM XLI.

Vt longius hæc cum fratre ageret de cœleſtibus,
vſa eſt ipſius patrocinio cœli:
fluuium lacrymarum fudit in menſa,
quo ſerenitatem aeris traxit ad pluuiam:
tacitæ preces ſonora euocauere tonitrua:
cum excitare fraternum animum non poſſet leni prece,
excitauit ac perculit ingenti fragore:
clarius inter fulgetra pietas fulſit:
nouum conſilium; vt longam impetraret moram,
iuſſit ſtatim, ſine mora elementa turbari:
vnum fuit idemque momentum,
quo collapſum in preces caput ſuſtulit,
& pluuiam delabi vidit:
vt virginis mentem natura parens ſerenaret,
ex aere ſerenitatem exegit:
vt illius oculi madere deſinerent,
ipſa immaduit:
vt mœroris caliginem ex animo ſolueret,
aerem denſas coegit in nubes:
quid tam mirum, quam quod ſoror armauit cœlum
aduerſus fratrem amicum cœli?
meruit ſane gemebunda virgo,
vt columbæ ſpecie ſe ei offerret a morte;
niſi quod pernicem ipſa & incitatum habuit volatum,
quæ fratri nexuerat moras.

Baumgartner pinxit

AA. LL. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind.

Cum Priv. Sac. Cæs. Maj.

Iacob Eberspach Sculpsit

Synop: Dum colloqueretur cu' S. Benedicto fratre de reb. divinis, et appe=
tente Nocte, moram ab ipso extorquere non posset, subita pluvia,
et procella eum sistere coegit. Eidem se obtulit a morte columbæ
instar.

11. Febr.

S. SATURN. et FILII Martyres

I.W.

C. Priv. S. C. Mj.

AA. LL. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind.

Friderich Rein Sculpsit

Synop: Damnatus est pater cum filijs, Felice scilicet, et Hilarino, sub iudice Mensurio: post varia supplicia, media, et fame perire iussi: opponitur hic Saturninus Saturno famelico, qui filiorum vitae fuisse dicitur exitio.

(11. Febr.) *III. Idus Febr.*

S. SATVRNINVS & FILII, Martyres.

ENCOMIVM XLII.

Quid Saturnini nece aut beatius fuit, aut lætius?
Inter Felicem & Hilarinum filios est necatus,
alter parentem feliciter est complexus; alter hilariter:
nacti sunt iudicem Mensurium nomine,
etsi hic nullam voluit supplicii esse mensuram;
sed emensus est pater una cum sobole stadium,
immensa cum laude constantiæ:
ferinam exercuit hostis famem in pabulo vulnerum,
Saturnino quantumuis lacero nunquam satur:
ante consumpta est pœna quam rabies:
defessus in sæuitia iudicis lictor elanguit:
vidit interim proles scaturiginem patrii sanguinis,
& habita est pia, quia siccis oculis vidit:
vulnera madida voluit habere, non lumina;
alter non prius sibi visus est Felix,
quam visus est hostibus miser.
Hilarinum nulla fecit pœnæ acerbitas tristem;
puerum imparem aliis ætate, non robore.
Tandem fame omnes iussi perire:
at horum expleuit barbarus etiam moriendi sitim:
telum vertit Saturninus in falcem;
vel hoc Saturno maior,
quod gaudeat æternitate, non tempore:
famis, vt alter, damna non sensit,
qui tantum sibi suisque messuit gloriæ.

Pridie Idus Febr. (12. Febr.)

S. MELETIVS,

Episcopus Antioch.

ENCOMIVM XLIII.

Meletii nomen tam dulce Antiochenis fuit,
vt quisque fere filium sic appellaret suum:
vniuersa pene ciuitas vnus erat Meletius,
nullum accidebat auribus suauius melos;
in palis annulorum cælatum eius ferebant vultum,
cum amorem cælare non possent:
signarunt annulo præsulem, quasi vrbis sponsum,
quin etiam in ipsis eum cælarunt phialis,
incertum, vtrum amore in eum ebrii,
an exemplo temperantiæ sobrii;
thalamis quoque eius induxerunt imaginem,
similem exoptantes magno parenti sobolem.
Arianis tantum Meletius est visus amarior;
exulem facere conati sunt mundi ciuem;
sed nunquam Antiochia magis exarsit
in hunc amore, in aduersarium ira;
nunquam visa est præsulis tam appetens sui,
quam cum præsidem ei insultantem appetiit saxis,
at (proh Meletii pietas vere mellea!)
Pontificia chlamyde caput hostis texit;
excepit molli veste duram saxorum grandinem;
aquilam dixisses pullos alis tegentem suis;
sed prope factum est, vt vrbis pietas cederent in paricidium,
tutior est hostis in parentis sinu, quam parens,
nam hic, dum se scuti instar opponit, telis exponit.

Idi-

12. Febr.

Antiochen.

I. W. Baumgartner pinx. Cum Priv. Sac. Caes. Maj.

AA. L. L. Socitas excudit Viennae et Aug. Vind.

Hieronymus Sperling Sculpsit

Synop: *Magno praesul hic in amore fuit apud suos, quod testati sunt varijs argumentis: ceteru ipse ta mitis fuit, ut cu Antiochena praeside infensi appeterent lapidibus, ipse illum suo texerit pallio.*

13. Febr.

AA. LL. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind. — Matthæus Steidlin Sculpsit

Synop: Unus fuit è legione quæ dicta est fulminatrix: uno impetu duodecim Deorum simulacra dejecit, atque visus videre se purpurea, et cruenta veste indutum, et insidentem equo.

(13. Febr.) *Idibus Februarii.*

S. POLYEVCTVS
Martyr.

ENCOMIVM XLIV.

O tuam generoſam, Polyeucte, animam!
nempe vnus eras e legione dicta Fulminea,
duodecim ad te miſſa Deorum ſigna, quæ coleres,
qui vocabantur maiorum gentium Dii,
non modo minimi feciſti, ſed in minima fregiſti fruſta,
quolibet fulminis ictu potentius,
tanto hac in re maior es viſus Alcide,
quanto Dii grauiora ſunt monſtra;
fregiſti hæc vno tempore, vno impetu:
in duodecim monſtris vnus numeratus eſt labor,
ſi modo labor, vbi & facilitas, & voluptas fuit.
Laceraſti & tyranni plenum minis edictum,
proinde acerrime laceratus es flagris;
ſed præſto militi fuit imperator Deus:
viſus es tibi videre grande ſpectaculum,
ab illo militari te exui chlamyde,
paludamento indui triumphali,
quod tamen tuo purpureum faceres ſanguine,
inſuper alato in cœlum te euehi equo.
Exoptatus poſtea es a ſociis (id præ te ferebas nomine)
nempe te auſpice poſt necem putarunt factum,
vt legio tua in ſumma ſiti eliceret ex nubibus
in barbaros ignem fulminum, ſibi aquam imbrium,
Fulminatrix merito dicta:
ita aſcendiſti cœlum, cum videbaris extinctus in terra.

XVI. Kal. Martii. (14. Febr.)

S. VALENTINVS
Martyr.

ENCOMIVM XLV.

Inualidam reddidisti, Valentine, sæuitiam
non vnius iudicis, aut lictoris:
per damna, per cædes semper valentior;
ostendisti non modo pietatis, sed sapientiæ robur,
vel cum stultum putasti Mercurium colere:
veritus es ne, si Deum haberes præsidem furum,
tu quoque arguerere furti;
erepta scilicet diuinitate Numini vero:
nunquam, more Mercurialium, eloquentius perorasti,
quam cum inuectus es in ipsum Mercurium:
aureis eius linguæ catenis
prætulisti ferreas, quibus es vinctus:
hoc tantum eius astro habuisti simile,
quod a veritatis sole minime recessisti,
immo alterum præ te tulisti solem,
siue cum præsidi, cui ab astro nomen erat Asterio,
veræ religionis infudisti lumen;
siue cum eius filiam luminibus cassam curasti;
vtrumque beasti luce animi,
alteram etiam corporis:
illa licet Asterio parente nata,
tamen non ante contemplari potuit astra,
quam te docente conditorem astrorum.
Demum cum consecrasti cruore Flaminiam viam,
fecisti triumpho tuo Capitolinam, habiturus flamines.

XV.

S. VALENTINUS
Martyr.

AA. LL. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind.   Christian Halbaur Sculpsit

Synop: Ante Mercurij simulacrum ductus, ut illud coleret, adduci non potuit. Præsidis Asterij filiæ cocæ oculos aperuit: ambo religioni nomen dederunt; varijs ipse supplicijs excruciatus est, ac tandem in Flaminia via sepultus.

SS. Faustinus et Jovita Mart.

I. W. Baumgartner pinxit — Cum Priv. Sac. Caes. Maj.

A. A. LL. Societas excudit Viennae et Aug. Vind. — Tobias Lobeck Sculpsit

Synop: Cum ante solis simulacrum adducti fuissent, illud statim fumo denigratum est, ethnicis stupentibus, tum vi favillam abijt: at hi ad bestias, ad flammas, ad fluctus frustra petiti, varijs urbibus constantiam ostenderunt.

XV. Kal. Martii. (15. Febr.)

SS. FAVSTINVS & IOVITA, Martyres.

ENCOMIVM XLVI.

Nihil a vobis, inclyti fratres, geſtum eſt illuſtrius,
quam quod tenebras offudiſtis ſoli, iuſſi hunc colere:
ſimulacrum radiatum fuligine oppleuiſtis primum,
mox æſtu precum redegiſtis etiam in fauillam:
vidit ea ætas ſpectaculum antea inuiſum,
ſolem in turpem Aethiopem verſum.
Melius philoſophati fuiſſent Gymnoſophiſtæ,
ſi talem oculis propoſuiſſent ac deſpexiſſent ſolem,
caſum vel luminis honore, vel numinis,
ſpreuiſtis, & lucida tela diei,
& horrida tela lictorum: (ſolem.
nunquam tam ſerena mente fuiſtis, quam cum inobſcuraſtis
Teſtes fuere virtutis principes vrbes,
Brixia patria, Lugdunum, Neapolis, Roma:
producti in amphitheatrum ad beſtias,
luſiſtis cum leonibus, leopardis, vrſis,
maduit arena aduerſariorum cruore, non veſtro;
coniectos in rogum veritus eſt ignis:
quidni? verſo pridem in fuliginem ſole.
Neapolim quoque tyrannus elegit ad necem,
demerſit ambos, ſed reddidit incolumes littori mare;
nempe in ea vrbe non niſi viuere ſciunt cœlites,
vbi in primis Ianuarius ſuo viuit in ſanguine,
ceteræ vrbes nobiles ſunt cœlitum nece,
Neapolis vita.

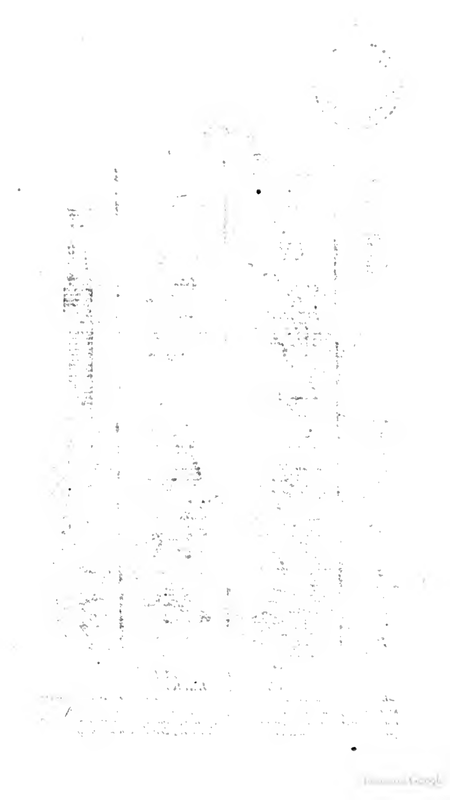
XIV. Kal. Martii. (16. Febr.)

S. IVLIANA,

Virgo & Martyr.

ENCOMIVM XLVII.

Superasti, Iuliana, fidem magnitudine rei gestæ;
vix quicquam simile fama propagauit posteris:
carcerem, in quem te impius coniecerat pater,
tribunalne fecisti, an Capitolium?
Vafrum hostem specie cœlestis alitis tectum,
imponere tibi multa conantem,
ad tuos iussisti pedes sistere;
obstrictum iureiurando coegisti personam exuere,
fateri insidias, machinamenta, fraudes:
sententiam pronunciasti contra reum, vt iudex;
dignas inflixisti pœnas, vt lictor,
per vim arrepto ausa es fœminea manu
iniicere compedes ferreas, eundem trahere, distrahere,
quin etiam sæuo insignem facere fustuario:
obstupuerunt nouo spectaculo impii Manes,
erubuissent, nisi pallidi semper essent:
nempe Erebi regnatorem viderunt iam vile mancipium,
in puellæ triumpho captiuum,
nec modo inuidia liuidum, sed fustibus,
facilis reliqua fuit pugna, profligato hoste teterrimo;
cum per capillos suspensa in aere pependisti,
tibi visa es eminere superior pœnis:
cum in flagrantem es iniecta caminum,
ignem non semel excitatum vna restrinxisti lacryma;
at ardentem ita tyrannum extinxit naufragio mare.

16. Febr.

I. W. Baumgartner pinxit   Cum Priv. S. Caes. Maj.

S. JULIANA
Virgo, et Martyr.

AA. II. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind.   Hieronymus Sperling Sculpsit

Synop: Kakodæmonem corporea specie sibi obiectu' alligauit, quin etia' ipsu' inuicto animo acriter cæcidit, iubens fateri, quas struebat insidias. At tyranni, à quo frustra in igne' iniecta est misere in undis perijt.

17. Febr.

A. A. L. L. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind. *Hieronymus Sperling Sculpsit*

Synop: Alluditur ad nomen, quod à temporis diuturnitate deductũ est; quia Saturnũ temporis Deũ adorare noluit, occisus est; sepultus autẽ apud celebres Babylonis muros, cujus urbis erat antistes.

(17. Febr.) *XIII. Kal. Martii.*

S. POLYCHRONIVS,

Epiſc. Babyl. M.

ENCOMIVM XLVIII.

Breui laudatione ornari non debet,
qui a temporis diuturnitate dictus eſt Polychronius;
quanquam eius facta præclara
adæquanda ſunt cum æternitate, non tempore:
ita plus præſtitit re, quam nomine, ſeipſo maior.
Iuſſus eſt a Decio Cæſare
diuinos honores habere Saturno,
quem temporis fecerunt numen,
vicit hunc multum Polychronius ipſo nomine:
ſed nolenti appellare lapidem Deum,
os contuderunt ſaxo.
Revocarunt videlicet in mentem Saturni ludibrium,
cuius in ore pro Ioue inuentus eſt lapis,
ne filii membris expleret ingluuiem:
ſed maius addidit ſuperſtitio probrum,
quia Saturnum ipſum fecit ex lapide;
hoc tamen vnum Polychronius effecit vere,
quod alteri falſo affinxit fabula;
lateritiæ ſcilicet Babyloni, cui præerat præſul
ætatem fecit auream:
iactare deſiit Babylon penſiles hortos,
cum hunc & florentem vidit, & a terra mente ſuſpenſum,
apud eius vrbis miranda mœnia nactus eſt tumulum;
nempe, vt octauum, & maximum,
præter ſeptem, eſſet ipſe miraculum.

XII.

XII. Kal. Martii. (18. Febr.)

S. SIMEON,

Episcop. Hierosol.

ENCOMIVM XLIX.

E regia magni vatis stirpe prognatus
purpuram, Simeon, tuo tibi cruore tinxisti:
tunc maxime te putasti Dei hominis consanguineum,
cum pro eo funderes sanguinem:
ingrauescens ætas oneri virtuti non fuit,
quin alacer properares ad necem:
affecta ætate confecisti stadium victor:
virgæ ac bacilli, quibus es cæsus,
senem fecerunt firmum,
immo Pontificium cesserunt in pedum:
accepisti hoc studio infulas,
vt infulata caderes victima;
post centum ac viginti solis anfractus
pependisti ab arbore maturum gloriæ pomum:
exiguam tibi videbaris vixisse vitam,
nisi arborem attingeres nobilem auspicio vitæ:
potuisti, vt libitum est, & præcipitem mortem
adductis inhibere frænis:
noluit sol se tibi pendenti de cruce subtrahere,
cui tam longam dederat lucis vsuram:
noluit nouo carere spectaculo,
iuuenilis in sene virtutis:
vacillabas corporis gressu, non animi statu;
sed trepidare desierunt seniles manus,
cum sustentaculum nactæ sunt crucis.

S. SIMEON
Episc. Hierosol.

J. W. Baumgartner pinxit

Cum Priv. Sac. Caes. Maj.

AA. II. Societas excudit Viennae et Aug. Vind.

Emanuel Eichel Sculpsit

Synop: Longaevus senex cum esset, admirabile dedit sui spectaculum, pendens e cruce diu, suma constantia praeditus: confertur aliquo modo cum moriente Christo, cuius ratione hominis habita, fuit consanguineus.

A A. L L. Societas excudit Viennae et Aug. Vind. Emanuel Eichel Sculpsit

Synop: Romanorum hic lucem detestatus, prope Cyprum degere statuit apud flumine Dialem. Signa, et fana destruxit. Arreptitij quadraginta ex ur[be] [Pa]pho profecti, antiqua ad eius tumulum accederent, sanati sunt.

(19. Febr.) *XI. Kal. Martii.*

S. AVXIBIVS,

Episc. Soliensis.

Encomivm L.

Romanus hic ciuis exulauit ab vrbe puer:
non sæuitia Cæsarum eum expulit, sed illecebra vrbis:
patriam non agnouit parentem,
quia scilicet adhuc lupinis inhiabat vberibus:
sed illud admirationi primo fuit,
quod cum esset insignis pudicitiæ laude,
prope Cyprum ac Paphum, Veneris sedes,
degere voluerit in vrbe Solensi:
a Diali flamine exceptus est hospitio:
sed mox consilium altæ patuit mentis,
cum deiectum viderunt ex aris Iouem,
cum Venerem fauilla turpem:
quod diminutum sit impietatis regnum,
quod auctum veræ religionis imperium,
noua Roma, inprimis Auxentio debes:
nec viuens modo hic infensus Erebo fuit,
sed cum videbatur extinctus:
quadraginta excruciati misere, actique a Furiis,
ex vrbe Papho profecti Solos,
vt eius curarentur ad tumulum;
in ipso itinere sunt obsidione soluti:
non expectauit Imperator hostem,
occurrit nomine, maiestate, virtute.
Non est passus ad vrnam suam accedere propius,
qui veniebant de Venere Paphia.

X.

X. Kal. Martii. (20. Febr.)

S. EVCHERIVS
Episc. Aurelianensis.

ENCOMIVM LI.

Venerata est mater filii præsulis infulas:
antequam nato circumdaret fascias.
Cœlestis ales miri candoris attulit nuncium:
oraculo prædictus est editurus oracula:
in Aurelianensis ciuitatis decus
aureum mater alebat infantem.
Fluxit deinde aureo eloquentiæ fonte,
sed vberiore manarunt oculi,
cum Pontificias vittas accepit inuitus:
fama est, Carolum Martellum, a quo exul est factus,
huic per visum se obtulisse spoliatum purpura,
fractis regiis fascibus reum;
commissum Stygii tyranni sæuitiæ,
per eius excruciatum lictores immaniter:
quin etiam accepto diuinitus monito,
dicitur hic iussisse, regium aperiri sepulchrum:
(horrendum vel visu, vel dictu!)
narrant squamosum inde prodiisse draconem,
reperta cetera omnia fuligine fauillaque oppleta:
scilicet exulauit ab orbe terrarum, etiam corpore,
qui exulem ab vrbe fecerat præsulem:
quia ille rectum non habuit sceptrum,
in tortuosum abiit anguem:
iterum virga visa est, vt olim, in colubrum verti,
nisi quod non rediit in sceptrum.

IX.

20. Febr.

S. EUCHERIUS
Episc. Aurelianensis.

A.A.LL. Societas excudit Vienna et Aug. Vind. Gotfried Winckler Sculpsit

Synop: Oraculum accepit mater ab Angelo de futuro filij pontificatu. Narratur horribilis ultio divinitus sumpta de Carolo Martello, ut quidam scribunt, quod Eucherio viuens esset aduersatus, eumque damnasset exilio.

Maviemes M.

I. W. Baumgartner pinxit

Cum Priv. Sac. Caes. Maj.

AA. LL. Societas excudit Viennae et Aug. Vind.

Iacob Eberspach Sculpsit

Synop: Ab Arabum gente impij Mahometi alumna necatus est cum ia-
ceret aeger in lecto, ubi etiam languens, et infirmis virib. acri-
ter in eam sectam invectus est: tanta igitur vis animae in aegro
corpore ure optimo commendatur.

(21. Febr.) *IX. Kal. Martii.*

S. PETRVS,

Mauimenus M.

ENCOMIVM LII.

Arabes te, Petre, ditauere non auro, ſed ferro,
nam fecit ferro pretium cruor tuus:
acriora tamen a te coniecta ſunt tela,
quæ acuiſti lingua,
cum impium Mahometum ſauciaſti conuiciis:
inauditum reliquiſti virtutis exemplum,
admirabile dediſti ſpectaculum fortitudinis:
quippe decumbebas æger in lectulo,
occupabat ora pallor,
ſed ad Mahometi nomen exarſerunt genæ,
ſcintillarunt ira oculi:
nemo tam valenter pugnauit in campo,
quam tu iacens in lectulo;
potuiſti frangere eius gentis inſigne, lunæ cornua,
languida licet ac tremente manu;
& languor omnis abiit in robur,
cum effudit ſe efferueſcens iuſta ira ſanguinis in vultum,
paratus pro religione profundi:
obſtupuit ipſa mors, ac tecum luctari metuit,
niſi illam vltro compellaſſes amicam:
inermis atque æger id egiſti,
quod ægre miles ageret lorica munitus,
aduerſo pectore excepiſti vulnus;
nudum, vt erat, illud oppoſuiſti telo:
victori ſtragulum lectuli ceſſit in purpuram.

VIII. Kal. Martii. (22. Febr.)

S. ARISTION,

Vnus ex LXXII. Diſcipulis.

ENCOMIVM LIII.

Inter præcipuos religionis optimates
iure numeretur Ariſtion :
præſtitit ſe non modo nomine , ſed factis optimum,
qui , quod erat in orbe terrarum peſſimum ,
deleuit , impietatem :
vnus ex primis ducibus miſſus ,
vt liberaret orbem terræ immani tyrannide ,
extorſit Ioui fulmen e manibus ,
eundem in fratris impulit , vel regnum , vel carcerem.
Titanicum videri potuit bellum ,
niſi optimus hic non aliquis e terrigenis ,
ſed e cœligenis fuiſſet habitus vita.
Nudus pedibus iuſſus incedere ,
impune calcauit ſerpentes & ſcorpios ,
antequam ſidera ;
talibus ſignis illuſtris in terris ,
antequam ſigniferi luceret in ſcorpio.
Expulit & impium humani corporis obſeſſorem:
hoſtem eum declarauit eſſe , non hoſpitem.
In incultam orbis terræ ſilvam ingreſſus ,
inter lupos agnus ,
luporum rabiem non coercuit modo ,
ſed ſibi ſimiles fecit agnos :
& hoc mirum , quod nemini ſalutem dicere iuſſus in via ,
cunctis attulerit.

VII.

[illegible]

S. ARISTION
Unus ex 72. Discipulis.

AA. LL. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind. Mathæus Seidlin Sculpsit

Synop: Alluditur ad eius nomen ab eximia bonitate ductum: commemoratur mira vis prodigioru, quam Christus his discipulis orbe terræ peragratoris concessit, cuiusmodi sunt, præter cetera, calcare scorpias

S. LAZARUS
Monachus Pictor.

AA. LL. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind. — Christian Halbaur Sculpsit

Synop: Iussus à Theophilo Imperatore iconoclasta venationes potius, et profana pingere, quam Coelites, assentiri noluit; quamobrem inter alia supplicia, candenti ferro ambusta ei manus est, sed sanata divinitus.

(23. Febr.) *VII. Kal. Martii..*

S. LAZARVS
Monachus Pictor.

ENCOMIVM LIV.

Habet non modo Græcia, sed & religio Apelles suos;
nisi quod hic Venerem, nec inchoauit; decolorauit potius;
immo non est sibi visus venuste pingere,
nisi aduersarios pingeret Veneris,
ipsum triumphales Diuorum laureæ pictæ celebrem,
radiata quoque eorum capita faciebant illustrem:
nobile in primis putauit purpurisso illinere
laceros eorum artus, & manantes sanguine.
Hic certe pinxit æternitati, non Zeuxis:
pigmentis abuti noluit ad figmenta,
lineas in tabula varie duxit,
at in se non nisi rectas vitæ:
sed enim tam pulchre colorari Diuos,
inuidit impietas decolor:
iussus ferarum potius venationes pingere
libenter hac in re paruit,
sed pinxit immissas in amphitheatro feras,
mire tamen abblandientes Diuis:
proinde impie est illi manus adusta candenti ferro:
at diuina vis ad sanandum manum admouit auream;
tanto ardentius rediit illius manus ad opus,
quanto ustulata fuerat sæuius;
hoc tantum accepit ab igne,
quod splendorem accersiuit operi:
ita pœna decus attulit penicillo.

VI. Kal. Martii. (24. Febr.)

S. MATTHIAS, Apoſtolus.

ENCOMIVM LV.

Geſtit animus ſimul, ac ſtupet;
triumphat & horret:
laudari Matthias ſine metu non poteſt,
nempe in eius ſuffectus locum,
qui venalem expoſuit Deum:
ſupra fidem eſt, quod fregerit fidem
ſummo Imperatori dux:
non modo ſicariorum fuit ſignifer,
ſed, vt ille dignoſci poſſet, addidit ſignum:
fixit oſculum, refixit fidem;
tunc maxime excors,
cum duplici fuit corde,
poſt acceptam in ſacra menſa dapem
accenſa magis eſt auri ſacra fames:
merito ſupplicium ſumpſit in gutture,
qui habendi auiditate fuerat parricida:
niſi quod faucium periit anguſtiis,
cui immenſa erat cupiditatis vorago:
libratus pependit in aere,
qui appenderat in lance pecuniam:
ſed caſus vnius gradum fecit alteri.
Matthias cum Barſaba iuſto compoſitus,
præpoſitus eſt Iuſto:
nempe iuſto maior eſſe debuit, ei ſuffectus,
qui iniuſtitiam ſuperauit omnem.

V.

24. Febr.

S. MATTHIAS Apostolus.

J. W. Baumgartner pinxit — Cum Priv. Sac. Caes. Maj.

AA. LL. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind. — Matthæus Seidlin Sculpsit

Synop: Iudæ perduellis, cuius hic muneri successit, impiæ parricidæ expenditur; ac detestationi subjicitur; ostenditurque quâ insigni, atque eximiâ Matthias probitate fuerit, qui Barsabæ cognomento Iusto, prælatus est.

25. Febr.

I. W. Baumgartner pinx.   Cum Priv. Sac. Caes. Maj.

S. FELIX III.

Pont. Max.

AA. LL. Societas excudit Viennae et Aug. Vind.   Gotfried Winckler Sculpsit

Synop.: Atavus hic Gregorii Magni fuit. Acacii arrogantiam fregit insectatus est Petrum Fullonem, qui ausus est dicere, in Christo divinitatem ipsam passam, quod in Trisagio item expressit: alluditur ad Fullonis nomen.

(25. Febr.) *V. Kal. Martii.*

S. FELIX III.

Pontifex Maximus.

ENCOMIVM LVI.

Sit hæc felicitatis pars tuæ non parua,
quod Gregorii fueris atauus magni:
decus infularum virtuti debitum
reliquisti etiam hæreditarium.
In misera tempora religionis incidisti Felix,
vt auspicio nominis restitueres rem.
In Acacii audaciam inuectus es acriter.
Petro in primis appellatione Fulloni, restitisti:
mirata est Roma nihil inquinatius videns,
nihil tam alienum a munditia, quam Fullonem:
non purgauit hic labem, sed turpis aspersit,
ausus est ex officina fullonica
in Antiochenam intrudere se basilicam,
vt pontificiam macularet byssum:
infecit mendacio augustum ipsum Trisagion,
subdidit morti diuinitatem;
naturam immortalem subiecit vulneri:
lictorem, vt potuit, se fecit Numinis:
hominem Deumque non iunxit, sed confudit;
merito deuouisti Erebo impium caput,
intorsisti horrendum anathematis fulmen:
dignus fuit qui tali deflagraret flamma,
cum ardentium alitum sacro obstreperet carmini:
mira res! tunc se vere Religio expurgatam sensit,
cum expulit a se Fullonem.

IV. Kal. Martii. (26. Febr.)

S. VICTOR,

Martyr.

ENCOMIVM LVII.

Nemo tam expeditus excurrit ad gloriam,
quam hic victoriæ pennis elatus:
infanti palmæ ac laureæ fuere crepundia;
terruit hostes nomine antequam pugna:
nec virtus Victori potuit deesse, nec gloria:
bellatori strenuo inglorium esse non licuit,
nec victori humilem:
ipsa se natura fassa est prodigiis victam,
cum vina ille miro modo in nemore intulit mensis,
producto liquoris fonte, non vite.
At vero quanti stuporis fuit,
quod fugauit horrendos præsides noctis,
nondum editus in lucem!
tulit victoris omen antequam nomen:
exhorruerunt Stygii hostes vel in vtero clausum:
ipsa eorum fuga & extorta confessio
victoriam concessit infantulo:
vinctæ manus non fasciis, sed vteri nodo
sauciarunt excitatos ex Erebo milites;
metuerunt eum materno adhuc inclusum septo;
quid cum excurrere potuit in campum?
cum inuadere, aggredi, congredi?
scilicet eos victos pro mancipiis & lictoribus habuit,
nam furem aliquandiu iis excruciandum tradidit,
mox purgatum, cum libuit, extorsit e manibus.

III.

26. Febr.

S. VICTOR Martyr.

I. W. Baumgartner pinxit   Cum Priv. Sac. Caes. Maj.

AA. LL. Societas excudit Viennae et Aug. Vind.   Daniel Herman Sculpsit

Synop: Prodigiis insignis fuit, in primis vino divinitus producto in mensa. Kakodaemones etiam nondum natus ab utero ipso exterruit, ac fugavit; furem verò tantisper iis divexandum tradidit, dum purgaretur.

27. *Febr.*

S.
LEANDER
Ep. Hispal.

Cum Priv. S. C. Mg.

I. W. Baumgartner pinxit — *Daniel Herman Sculpsit*

AA. LL. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind.

Synop: *Præfertur fabuloso Leander incesto, qui à fluctibus haustus dicitur: Arianos est insectatus, fautore Ricardo Rege: Tolesano in primis concilio adfuit Romani Pontificis nomine, ubi multa præclare constituta.*

III. Kal. Martii. (27. Febr.)

S. LEANDER,

Episcopus Hispalensis.

Encomium LVIII.

Nihil tam dissimile veteri Leandro fuit,
quam Hispalensis hic præsul:
illum insano amore flagrantem
marina Venus natalibus extinxit vndis;
hic veræ religionis amore succensus,
effecit, ne Ariano in freto
naufraga periret Hispania:
vix quisquam peritior gubernator in puppi sedit,
explorator ventorum, & moderator:
commodum, immani procella velificanti afflauit
secunda Recardi Regis aura:
præscripsit hic ceteris Hispaniarum regibus,
quid essent in causa religionis acturi,
prælusit pietate, præiuit exemplo,
complexus amore, dignatus honore præsulem.
Quin etiam alios reges Leander concitauit in Arium,
depoposcit arma, præsidia, exercitus.
Martium Arii nomen Marte domandum ratus.
Hispalense concilium instituit primus,
perduelles Pontificio terruit fulmine.
Toletano quoque senatui præfuit inter antistites:
composuit excitatas ab impiis procellas, ac sopiit:
liberauit vitiorum naufragio multos:
habuit quem opponeret virtus incesto Leandro;
oppressere illum fluctus; repressit hic fluctus.

Pridie Kal. Martii. (28. Febr.)

S. ROMANVS,

Abbas Lugdunensis.

ENCOMIVM LIX.

Ludus est, quicquid de Romana gente, Fama, garris:
adolescentem nomine Romanum serio cane:
hic cum Lupicino fratre (quos virtus, non lupa nutriuit)
lucem patriæ posthabuit vmbræ nemorum:
paratum inuenit campum; indicitur bellum:
non Annibalis copiæ Romanum vrgent,
sed horribile tyranni Stygii agmen:
non visitato more dimicant ferro,
veriti, ne & ferrum ab eo spernatur, vt aurum:
igitur balearibus armantur fundis,
duros eiaculantur lapides.
Ab integro Erebi exercitu duo petuntur capita:
fas sit conferre cum Imperatore militem,
siquidem huius laude ille fit clarior.
Vnus hostis illum lapidibus est aggressus, hunc multi,
& hunc in specu; sed sæuitia vulneris, non illecebris cibi.
Acrior quoque fortasse Romano lucta, quam Stephano,
quia ille nactus hostem, qui poterat post saxa iacta molliri;
at hic eum, quem peruicacia stabili adamante firmaret;
nisi qui facile fuit Romano obdurescere saxis iniectis,
qui hostes ipsos obduratæ mentis infregerat:
sed tandem par est tributum victoriæ decus;
quippe insignis factus est prodigiis eius sepulchri lapis,
is produxit ægris vitam apud tumulum lapideum,
quem hostis nequiuerat tumulare lapidibus.

FA-

S. ROMANUS
Abbas Lugdunensis.

AA. LL. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind. — Iacob Wagner Senior Sculpsit

op: In specu degentem una cum Lupicino fratre invadi Kakodemones aggressi sunt, conati lapidibus appetere sed frustra: tandem vita functus, apud sepulchri sui lapidem multa edidit prodigia, atque illustria.

ENCOMIA COELITVVM,

DIGESTA PER SINGVLOS ANNI MENSES & DIES.

Una
cum veterum faſtis, recenſentibus
victorias, triumphos, ſacrificia,
ceterasque res inſignes,
Romanorum imprimis atque
Græcorum,
quibus
Chriſtianæ religionis præponuntur faſti.

AVCTORE
IO. BAPTISTA MASCVLO
Neapolitano, e Societate Ieſu.

Ob raritatem & elegantiam
recuſa,
ornata tabulis æneis,
cura et impenſis
Negotii Academiæ Cæſareo Franciſceæ.

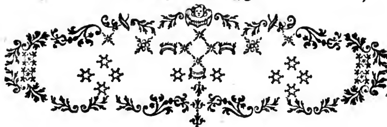

Pars III.
Mensis Martius.

Cum gratia & Privilegio Sac. Cæſ. Majeſtatis
& cum Approbatione Eccleſiaſtica.

VIENNÆ & AUGUSTÆ VIND.
A. S. R. MDCCLXIII.

FASTI
Veterum Romanorum atque Græcorum
collati cum noſtris.

MARTIVS.

Initium olim anno menſis hic dedit: Romani enim, gens omnium bellicoſiſſima, inde auſpicari annum voluerunt, vnde fauſtum omen accipi poſſet ad bella. Apud nos idem menſis nobilitatus eſt Martialibus viris, immo & pugnacibus fœminis: quamobrem non ab re eſt, vt fuerit **Gyrald** in tutela Mineruæ, ſiue Palladis; contendiſſe enim aiunt hoc menſe de nuptiis cum Marte Mineruam, ſed hanc ex ea pugna

rediisse victricem; adeo pudicitia strenua & inuicta semper est visa.

I. Mart. *Kal. Martii.* Celeberrimæ Martii Kalendæ fuerunt, & triumphis pluribus auspicatissimæ; nam & P. Valerius Publicola primus Consul de Veientibus & Tarquiniis; & L. Aemilius Mamertinus Priuernas; & C. Plautius Decianus Coss. de Priuernatibus, & L. Cornelius Lentulus Cos. de Samnitibus & Lucanis; & Q. Luctatius Cerco Cos. de Phaliscis; & M. C. I. Marcellus Cos. de Gallis Insubribus triumpharunt. Hoc item die in regia, in curia, in Flaminum domibus fascium Consularium laureæ veteres mutabantur in nouas. Apud nos item laureæ veteris Romæ, quæ iam exaruerant, mutatæ sunt in virides nouæ: triumpharunt autem multo magnificentius e nostris Romæ ducenti & sexaginta laureati; ac præterea inuicti illi heroes, *Nicephorus*, *Donatus*, *Hermes*, qui quantam animi fortitudinem, quam generosam præ se tulerint indolem, ille ipse indicat, qui se iis adiungit, *Leo.* Ancilia hoc ipso die circumferebantur a Saliis cum Pyrrhica saltatione; hi vero, quos commemoraui, opposuere religionis aduersariis firmissimum fidei, quod dicitur, scutum: atque ancile quidem illud falso dicebatur e cœlo delapsum, hoc vere. Nec minor ea triumphi gloria fuit, quam † *Suitbertus* de Frisonibus, de

426. 476. 512. 537. Macro.

de Batauis, aliisque Germaniæ populis retulit; qui & quasi triumphalem apotheoſeos pompam, præſente Romano, hierarchia, primus publice ac rite eſt conſecutus. Hoc item die in ara Veſtæ nouus ignis accendebatur a ſole, quem Veſtales ſeruabant virgines, immortalem dictum: apud nos autem harum laudem & nomen occuparunt *Eudocia* & *Antonina*, quæ nouo quodam igni diuinitus accenſo concitatæ, pro religione ſe deuouerunt. Celebrabantur & Romæ his iisdem Kal. Matronalia, ob conciliatos olim a matronis cum plebe Sabinos, in Græcia vero Munichia feſta Dianæ, quam utramque celebritatem ita harum mulierum inobſcurauit gloria, vt Diana omni luce priuata plane defecerit. Feſtus. Gyrald

VI. Nonas Martii. Ater hic dies Romanis fuit; apud nos magna ex parte purpureus, inprimis Romæ plurimorum ſanguine profuſo; in Campania vero octoginta virorum cæde, quos impius barbarorum furor oppreſſit. His ſe libenter aſſociat Herculi ſimilis nomine, ſed virtute maior *Heraclius.* Ater vero nullo modo iam dicendus eſt dies, qui ſacer eſt *Lucio:* quamquam & † *Ceaddas* præſul eos, qui pro ægris ſibi ſupplicabant, atratos eſſe vetuit. 2. Mart. Macro. A. Gel.

V. Nonas Martii. Tertius quisque menſis dies apud Aegyptios & Græcos Mineruæ ſacer fuit, quæ dicta eſt etiam Pallas, 3. Mart.

muni-

munita Aegide, haſtaque armata, & in belli puluere inter Martis arma deſudans. Apud nos vero ſacer hic dies eſt matronæ virilis animi, ac magni roboris, *Martia* nomine, quæ & Martem & Palladem non modo ſuperauit, ſed de medio ſuſtulit, menſem vero ipſum ſui nominis conſecrauit ſanguine. Fulget hic item dies dibapha † *Chunegundis* Auguſtæ purpura, cum imperii, tum pudoris, quem prodigio teſtata eſt miro. Præterea pulchro dies clarus eſt aſtro, *Aſterio* videlicet: hic cum eſſet ſenator, ad eum vſum adhibuit purpuram, vt cruenta Martyrum corpora inuolueret, quo eam faceret etiam regia
aſip pulchriorem; ratus ex illorum ſanguine
aſtrum. veræ decus purpuræ accipi: quamobrem & eandem mortis gloriam meruit. Præclara item † *Hemiterii* & *Chelidonii* virtus illuſtrat hunc diem: his autem omnibus ſe congruenter adiungunt & *Fortunatus*, & *Felix*.

4. Mart. 512. Golzi. *IV. Nonas Martii.* Manlius Torquatus Atticus Coſ. de Phaliſcis illuſtrem egit Romæ triumphum, nec tamen poteſt eum æquare, quem de cœco Valeriani furore † *Lucius*, ac præter alios nongenti laureati martyres egerunt. Ille vero, quem † *Caſimirus* Sarmatarum regis filius, vel de geniali illecebra, vel de regio faſtu retulit, inter præcipuos numerandus eſt faſtos.

III.

III. Nonas Martii. † *Phocas* præclarissimus martyr hunc sibi diem sacrauit, qui si minus in Romanis castris draconarium egit, at in religionis campo maiorem assecutus est gloriam insigni prodigio, quo draconibus, atque omni serpentium generi adeo metuendus fuit, vt neque ipsi ad eius sepulcrum auderent adrepere, neque cum veneno quisquam, sed illud statim ad delubri fores euomeret. *Hadrianus* vero leoni obiectus, amphitheatrale spectaculum dedit cum nullo Romæ veteris conferendum. 5. Mart.

Pridie Nonas Martii. Apud Græcos Thesei memoria fuit, cum missus est in Cretam, non sine magno suorum mœrore ac metu; quamobrem Athenis quotannis pompa virginum ad Apollinis Delphici templum mittebatur; ac nobis nullus neque mœrori, neque pauori locus est, quanquam enim multi pro religione deuoti sunt, impietate tamen oppressa, maiore cum laude regressi, quam ille Minotauro; hoc egit heros inuicti animi † *Conon*, hoc *Victorianus* & *Victor*, præter quadraginta duos laureatos. *Evagrius* vero antistes exulare non dubitauit, modo suos ex Arii labyrintho explicarèt, turpissimo eius hæresis monstro confecto. 6. Mart.

Nonis Martii. Aedes Veioui sacrata ad asyli lucos. Veiouem veteres dixere Iouem 7. Mart.

Ouid. uem eum, qui detracta ſibi iuuandi poteſtate, nonniſi nocendi vim haberet, quamobrem corniger, & ſimilis tela tendenti, ac ferienti effictus hic erat; quippe nonnullis cultum exhibuere Diis eo tantum nomine, quod ab iis aliquid detrimenti metuerent; in quæ falſæ religionis noxia monſtra ne inciderent *Revocatus*, *Saturninus* & *Eubolus*, Africanis obiici feris maluerunt. At vero † *Thomas Aquinas*, lumen illud ingenii, hæc & alia eiusdem generis deteſtatus, libellum aduerſus ethnicos edidit eruditum plane ac doctum; fuit hic vere auguſtum quoddam Numinis templum, ac pudoris ædes, cuius ad aſylum iuuentus maxime genere ac maiorum imaginibus clara confugere, vt tuta ſit, debet. Celebrabantur hoc item die Iunonalia ſacra, videlicet Iunonis auſpicis nuptiarum: atqui apud nos *Felicitatis* memoria eſt, quæ, cum eſſet prægnans, tantiſper morata eſt ex lege, dum pareret; dumquę parturiret, dolebat, ſed feris obiecta, gaudebat. Habuit vero ſocium gloriæ *Perpetuam*, ne felicitas obnoxia rerum viciſſitudini videretur ac tempori.

8. Mart. *VIII. Idus Martii.* Ater dies Romanis; at nobis fauſta ſunt ipſa nomina, *Beatæ*, *Feliciani* ac *Felicis* duplicis; vt omittam ceteros, inter quos præſes † *Arianus* nomine duplici prodigio maxime admirandus, vel

quod

quod ex sævissimo religionis hoste factus sit tutor; vel quod in mare demersum exanime ac mutum cadauer nullo citharœdi sono allecti delphines in littus extulerint.

VII. Idus Martii. Ancilia arma Romæ mota: collisa hæc gladiis scuta circumferebantur a Saliis non sine tripudio, quod in vno ex illis putarent vrbis præsidium constitutum. Sed longe tutius armorum genus est Fides; hac muniti erant † *Quadraginta* illi heroes, quorum tripudium impedire conata impietas, & glaciales aquas adhibuit, ut obtorpescerent, & crura ipsa confregit, ne exilirent, sed subsiliebat interim animus gaudio coronas intuentium e cœlo præclaras. Idem quoque ancile mouit, & eodem vsus est genere clypei *Gregorius* Basilii frater in religionis tutela, & *Cyrillus* atque *Methodius*, qui Morauiæ reges vna cum barbaris populis Romæ subiecerunt. At vero *Francisca* appellationem habet recte Romanæ, quod Romam quolibet ancili potentius tueatur. 9. Mart. Kal. vet.

VI. Idus Martii. C. Luctatius Catulus insigni victoria potitus ad Lylibæum de Carthaginensibus naualem egit triumphum. T. quoque Manlius Torquatus de Sardis spolia opima retulit, sed ille præclarior triumphus, quem egit in primis *Alexander*, & *Victor* ipse, ac præterea quadraginta duo in Perside laureati: ille vero inusitato specta- 10. Mart. 164. 518.

ſpectaculo actus eſt, in quo † *Eodratus* pro triumphali curru habuit nubes.

11. Mart. *V. Idus Martii.* Græca quædam ſacra Romæ clam & ſubobſcura luce fiebant: at nos agere niſi in clariſſima luce, nec debemus nec poſſumus, igne ipſo videlicet miniſtrante lucem: quo igne excruciati ſunt Antiochiæ pro religione multi. At
530. vero Romæ triumphauit hoc die olim L. Cornelius Scipio Coſ. de Penis, de Sardinia & Corſica: apud nos inſignem egit triumphum *Euthymus* Præſul de Michaele Imperatore iconoclaſta, itemque Theophilo; præter eum, quem † *Eulogius*, aliique multi de Saracenis egerunt: itaque diem auſpicatum ſuo ſignat calculo *Candidus.*

12. Mart. *IV. Idus Martii.* Triumpharunt olim Romæ C. Flaminius & P. Furius Coſſ. de
530. Gallis atque Liguribus: At viluerunt hæc nomina, cum † *Gregorius*, qui dictus eſt Magnus, miſſis in Angliam exercitibus, dictus eſt etiam Anglorum Apoſtolus. Triumpharunt quoque & de Leone Armeno *Theophanes*, recuperatis cœlitum ſignis, & de Diocletiani Cæſaris immanitate eius cubicularius *Petrus.* In hunc porro triumphalem conſulum diem incidit multo ſpecioſior & ornatior pompa triumphi, quem paucis ante annis vidimus celebrari Romæ, cum Gregorius item hierarcha eo nomine

XV.

XV. heroes quatuor, *Ignatium*, *Franciſcum*, *Iſidorum*, *Philippum*, & heroinam *Thereſiam* rite numerauit in faſtis inter Indigites. Capitolinæ ſimilis pompa fuit; niſi quod ibi triumphator ſeruo monitore audiebat, ſe eſſe mortalem; hic a Principe religionis horum quisque declaratur, ac decernitur immortalis.

III. Idus Martii. Ioui Cultori ſacrum fiebat Romæ; ſeu Iouis cultum ipſæ fœminæ virilis animi *Theodora*, *Nymphodora* atque *Chriſtina* aboleuerunt conſtantia, eluerunt ſanguine; vel potius deleuerunt. Iupiter igitur Cultor, cum amiſit aras & fana, dici cœpit incultus. In hunc ac ceteros laruatos Deos ſe *Macedonius* cum ſociis armauit, *Nicephorus* auſpicium victoriæ ſecum tulit: at vero *Euphraſia* virgo aulæ cultum ſpreuit, vt ſe excoleret. 13. Mart.

Pridie Idus Martii. Equiria in campo Martio celebrabantur incitatis ad curſum equis, ſed nobilius ſpectaculum dedere pietatis atque conſtantiæ quadraginta ſeptem e *Petri* ac *Pauli* religionis principum diſciplina; præter eam laudem, quam in hoc genere alii retulerunt, quorum curſum excepit immortalis ac veræ gloriæ meta. Inter hos † *Martyres duo* fuerunt in virtutis ſtadio ſatis exerciti; quos mirum non eſt ſi fama canat, cum ipſi a morte prodigioſe cecinerint: horum vero ceterorumque 14. Mart. Ouid.

purpuræ imbutæ cruore, libenter *Mathildis* regina attexit ſuam.

15. Mart. *Idibus Martii.* Annæ Perennæ feſtum erat Romæ, quo coniuges cum liberis læti in agris conuiuia peragebant, multum enim ſe illi debere. Romani dicebant, quod, dum viueret, plebis amantiſſima fuiſſet: at hic dies apud nos ſacer eſt in primis *Matronæ* cuidam, ancillæ quidem conditione, ſed conſtantia liberæ, quæ ob religionem ab hera impie excruciata eſt, atque necata; ſed fecit vere perennem fama virtutis; in cuius ſocietatem laudis venit & *Leocritia.* Fuit autem hic dies Romanis partim lætus & fauſtus, partim funeſtus ac triſtis; nam in ipſum incidit, & M. Valerii Corui Coſ. triumphus de Calenis actus; & C. Iulii Cæſaris miſera cædes; quamobrem Parricidium hic dies dictus eſt, ac perpetuum iuſtitium deinceps indictum. Apud nos tamen eorum, qui pro religione ceciderunt, idem, & interitus eſt, & triumphus. Cuiusmodi fuit *Nicandri* & *Ariſtobuli*, præſertim vero *Longini*, qui triumphalem illam extulit lanceam in emortui Dei cor immiſſam. Atque ut horum omnium triumphus ſit pulchrior, hoc ipſo die memoria eſt religioſiſſimi viri, nomine *Specioſi.*

Plin. Sueton 418.

16. Mart. *XVII. Kal. April.* Ater fuit Romanis dies, nobis omnino fauſtus, *Felicis* videlicet,

licet,

cet in primis memoria, qui vt ſanguinem
ffunderet prodige, adſciuit ſibi ſocium,
omine *Largum.* Facit etiam † *Hilarii*
um ſociis læta mors, ne ater hic dies di-
atur ac triſtis, neque enim debuit hilari-
as a felicitate ſeiungi.

XVI. Kal. April. Hic dies ex parte 17. Mart.
Romanis habebatur infelix; quippe culto-
es Matris Deûm luctum ſuperſtitioſe in-
choabant; ex parte vero felix ac lætus,
cum ob eius triumphi memoriam, quem
M. Valerius Meſſala Coſ. de Pœnis & Si- 490.
culorum rege Hierone retulit; tum ob
Liberalia Baccho dicata, quo die ingenui
pueri depoſita prætexta, hoc eſt, purpu-
ra pudoris inſigni, virilem ſumebant to-
gam, quod non minus lugendum erat,
quam ipſa Deûm Mater. Hæc Agonia vo-
cat Varro. Apud nos memoratur in pri- Varro.
mis nobilis ille decurio *Ioſephus*, qui no-
ſtri Vindicis corpus marmoreo condidit
tumulo, non ſine luctu veræ *Dei Matris.*
At exuto cum prætexta apponitur *Gertru-
dis* virgo. Iam Meſſalæ triumpho longe
præſtat ille, quem & fortiſſimi quidam
heroes Alexandriæ de Serapide, & Byzan-
tinus *Paulus* de Conſtantino Copronimo
iconoclaſta retulerunt. Quanquam &
† *Patricius* in Hibernia ſiue veneni, ſiue ve-
nenatorum animantium victor ſubdidit no-
uo more currui triumphali dracones.

18. Mart. *XV. Kal. April.* Hunc natalem mundi diem quidam faciunt; quo die Romæ Palatini Iouis templum cum Sibyllinis libris est exustum; vt in eundem inciderit diem & prima lux in mundi decus, & hæc flamma in superstitionis dedecus. Apud nos autem ignis auspicato illuxit; † *Eduardo* enim Regi sanctissimo sacer est dies, quem regem a nouerca impie necatum, atque in profluentem proiectum ignea columna detexit. Sibyllinis vero libris exustis successit *Cyrillus* Hierosolymitanus antistes vaticinandi dono diuinitus accepto in primis insignis, quod maxime ostendit, cum Iuliano Cæsari perfido templum illud augustum dirutum instaurare conanti prædixit, irritam esse operam; ac paulo post cœptam molem, & ingens terræ motus excussit, & ignis e cœlo lapsus exussit. Libenter autem in hunc diem, quo templum Iouis incensum corruit, incidunt decem millia Martyrum, qui facto agmine in ipsum coniurauerunt Iouem: comitatus illos commodum est una cum *Felice Narcissus*, vt abunde madens ad alueum sanguinis, & perpetuo efflorescеret, & pulchrius. Sunt, qui putant in hunc diem incidisse *Christi* mortem: est is vere natalis mundi dicendus, atque illius quidem spinas *Narcissus* flos apte compensat: iure tot Martyrum millia vna cum ipso deuoti cadunt; superiorem

Marian Scot. Kalend vet.

† Apud Epiph.

riorem vero diem, quo Matris Deûm luctum inchoabant, quanto religiosius vera *Dei Mater* sibi ad luctum deposceret, quo verisimillimum est a Filio ad mortem abituro tanti casus admonitam.

XIV. Kal. April. Quinquatriis feriis dabatur initium, quod hunc diem Mineruæ natalem putarent, quam virginitatis studio maxime insignem faciebant; sed hanc gloriam ei eripuit † *Iosephus* magnæ *Dei Matris* ac Virginis castissimus sponsus. Hic ille dies est, quo in vrbe Rhodo Minerua nascente, vt ait Pindarus, aurum pluit. 19. Mart. Gyrald

Βρέχε θεῶν Βασιλεὺς ὁ μέγας
χρυσαῖς νιφάδεσσι πόλιν
ἀνίχ' Αφαίςου τέχναισι
χαλκελάτω πελέκει
πατέρος Αθαναια κορυφαν κατ' ακραν εν.

Hæc Pindarus magnifice magis, quam vere de Minerua virgine, sed illud verius, hunc diem tum primum dici potuisse aureum, cum *Iosepho* dicatus est pudicissimo magnæ Virginis sponso, libenter autem tam amabili Dei nutricio adiungunt se, & *Amantius*, & omni gratia diffluens *Pancharius*. Ceterum digladiari hoc primo ludorum die non licuit, sed nimirum quia feruilis erat ille gladiatorum sanguis, fœdari poterat natalis Mineruæ dies; at is, quem pro religione nonnulli fudere, inter quos etiam πᾶν omnis χάρις gratia.

 fœmi-

fœminæ locum habent, quia liber ſanguis ornauit potius diem multo autem nobilior, ac memoria dignior horum mors, quam quæ in Græcia Phocionis ducis hoc ipſo memorabatur.

20. Mart. *VIII. Kal. April.* Alter Quinquatriorum dies, quo in Mineruæ honorem paria gladiatorum dabantur: ſed nobilius ſpectaculum proponit religio, vbi inter gladios *Eugenius*, *Anatolius* & *Victor* una cum ſociis ſtrenue ſe gerunt: at vero † *Vuilfrannus* antiſtes miro nos tenet ſpectaculo; modo ſiccis pedibus oceanum calcans, modo ad nutum regredi iubens. Iam ſi anaſtaſis Chriſti in hanc diem incidit, opportune adeſt, & *Victor* palmam præferens, & *Anatolius* Orientis luce clarus.

21. Mart. *XII. Kal. April.* Tertius Quinquatriorum dies, quo item gladiatores inter ſe committebantur: maius tamen animi robur oſtenſum Alexandriæ in multis, qui cum Arianis concertarunt, & arenam pulchro imbuerunt ſanguine: at ille in primis gladium ſcite ſtrenueque diſtrinxit, qui terrori fuit toti erebo † *Benedictus*, maxime vero Apollini, quem etiam ſagittis armatum de ara deiecit.

22. Mart. *XI. Kal. April.* Proximus a poſtremo dies Quinquatriorum, item gladiatorum ſpecta-

ſpectaculo celebratus in Mineruæ honorem; nec tamen æquandum eſt cum illo, quod de ſe ſtrenuiſſimi athletæ, *Saturninus* cum ſociis nouem, *Baſilius* quoque Ancyranus, & apud Carthaginem multorum millia dederunt: nec mirum, cum hunc diem quidam aſſignent *Chriſti* morti: at vero Mineruæ gloriam occupat † *Catharina Brigittæ* filia virgo nobiliſſima, adeoque virginitatis amans, vt candidæ inſtar agnæ, lac lupæ, hoc eſt, nutricis inceſtæ reſpuerit. Epiph.

X. Kal. April. Vltimus Quinquatriorum dies, Tubiluſtrium dictus. Luſtrabant enim vrbem ſacris tubis, ac Palladi forti, vt vocabant, Deæ ſacra faciebant. Quo die apud nos veri Dei præcones multi fuerunt, & fortitudinis ſpecimen inſigne præbuerunt. Nobilitatus quoque hic dies eſt C. Cornelii Scipionis Coſ. de Pœnis triumpho; atqui in hunc incidiſſe diem putat Beda magni noſtri Vindicis triumphalem mortem. Certe illi nobilem egere triumphum, nec ſine auſpicio nominis, in Africa quidem *Victorianus* Proconſul; in Palæſtina vero alii nonaginta nouem; quibus item ad auſpicium victoriæ ſe iunxit *Nicon*: & quia victoriam felicitas ſequitur, in eundem diem incidit *Felix*: ac ne quid deſit ad felicitatem, quanta collecta ſit gloriæ meſſis, indicant † *Frumentii* duo. 23. Mart. 500. Liuius.

24. Mart. *IX. Kal. April.* Hoc tantum die Regi sacrorum in comitia descendere licuit, vbi sacro peracto protinus se fuga eripiebat; neque enim ei fas fuit magistratum gerere, ne aut incremento honoris arrogans, aut impedimento muneris negligens esset in sacris; atque hoc sibi volunt illa in fastis verba: *Quando Rex comitiauit.* At apud nostros nulla honoris ambitio, nisi fundendi pro religione sanguinis, pro qua sub Iuliano Cæsare *Alexandri* duo inter ceteros strenue ceciderunt, quos verius Reges sacrorum dixeris, coronam videlicet & infulas pro tuendis sacris adeptos; qua certe corona ille dignissimus, quamquam puer qui Iudæorum furore mactatus, Tridentum religionis regiam sanguine consecrauit † *Simeon.*

25. Mart. Lampr Macro. *VIII. Kal. April.* Hilaria festa Matris Deûm Romæ celebrata non sine communi lætitia, quod sol cum incremento lucis accederet: potius nobis vera sunt Hilaria magnæ *Dei Matri* ac Virgini dicata, cum lætissimo ad nos æterni Solis accessu. Licebat tunc cuiuis e populo insignia cuiusque dignitatis impune præ se ferre: quanto hoc præstantius, quod mortales diuinitatis facti sint compotes, nullo serui liberique discrimine? Sed illa inter se longe discrepant, quod, cum veteres Hilaria magnæ Deûm Matri celebrabant, simul etiam

etiam mulieres Veneri sacra facerent; at Kal. v.
contra idem dies nunc veræ *Dei Matri* dicatus nullum dat locum Veneri: immo hoc maxime die consecrata virginitas est: qui item dies *Dulæ* virgini sacer est, quæ Δούλη
adeo abhorruit a Venere, vt pro pudicitia ferro caput obiecerit; sed cum se iugo Ancilla.
subtraxit, seruile nomen fecit liberum. Illa quoque hilariora, quam olim fuerunt Hilaria, quæ ducenti sexaginta & duo Romani Martyres celebrarunt: nunquam enim lætiore visi sunt ore, quam inter pœnas, quod pio maxime † *Latroni* iure contigit, cum sibi regnum promitti audiit a socio mortis Deo: quippe ad hunc quoque diem multi Parentalia Christi referunt: Hilaria certe sunt, quia Soteria.

VII. Kal. April. Caret hic dies veterum 26. Mart.
laude, nostrorum non item: quippe, vt ceteros omittam, *Castulus* est pro religione defossus una cum arenaria massa, quo ab hoste ipso strenuus declaratus est pugil. Clarus item & illustris hic dies est, si minus veterum fastu atque fumo, at illo ipso fumo, in quem ad † *Ludgeri* preces abire visi sunt laruati Dii.

VI. Kal. April. Megalesia Romæ cele- 27. Mart.
brata, quo die matris Deûm Berecynthiæ simulacrum abluebant vndis Almonis fluuii, Gyrald
veteri ritu iam inde accepto, cum primum Varro.
illud ex Asia est aduectum; vsque adeo im-

pura erat ea, quæ Deûm mater dicebatur, vt impuris mortalium manibus esset abluenda; nec mirum est, prolem ipsam, hoc est Deos, inexpiabili turpitudinis labe fuisse inquinatam: ita vero mater abluebatur, vt & eos, qui hoc agerent, superstitione inquinaret; & ipsa multo quam antea fœdior haberetur a nostris. Magna profecto laus veræ religionis, quæ magnam *Dei matrem* colit, virginem etiam a puerperio, tam insigni candore præditam, vt cum eo compositæ niues Anaxagoræ vocem pene faciant veram, cum dixit atras esse niues: quamquam Berecynthiæ opposita est etiam *Lydia Phyletæ* purpurati senatoris coniux pudicissima, quæ viri religionem & constantiam imitata, suo se san-
459. guine purius abluit. Desiit vero illa dici
734. magna mater Deorum, cum religio cœpit
esse maior & fœcundior mater heroum. Ceterum fuit hic dies insignis triumpho duplici, altero L. Cornelii Balbi de Africa, altero L. Posthumi Megelli Cos. de Samnitibus & Hetruscis parto: sed multo magis insignis est dies *Christi*, vt plurimi putant, reuiuiscentis triumpho de Erebo atque morte, cui magno Imperatori debentur, & illi postea parti triumphi fortissimorum plane ducum, hoc est *Amphilochii* ducis, itemque *Naresitis* de rege Persarum, & *Alexandri* de Maximino Cæsare: qui quidem *Alexander*

xander

xander etiam extinctus superior fuit Macedone, vel virtute, vel gloria; fortior enim is, & magis metuendus hosti fuit in tumuli, quam alter in campi puluere: testatur id Caianus homo audacissimus, qui eius sepulchrum violare, atque ornamentis spoliare conatus, diuinitus perterrefactus acrem sensit vltorem. Quid ille Salisburgensis antistitis † *Ruperti* triumphus, quam opimis spoliis fuit ornatus? quem de Bauaris, de Noricis, ac multis aliis barbaris nationibus reportauit; quo in triumpho simulacra Deorum innumera, ac fanorum deiectorum imagines fuere spectaculo. Neque ab hac triumphantium laude seiungendus est *Ioannes* ille vir sanctissimus, qui, cum intra specum degeret clausus, tamen Imperatorum, ac ducum victorias prospectabat clarius, quam si adesset in acie pugnans; qui Theodosium, in expeditione suscepta aduersus Eugenium & Maximum tyrannos, bono animo esse iussit, ac de victoria certum fecit: ita in illo ipso nemoris silentio sibi videbatur audire tubarum lituorumque clangorem; & sub siluestrium arborum vmbra palmas ac lauros manu sua victoribus ante pugnam quodammodo præferebat ac porrigebat.

V. Kal. Aprilis. M. Attilius Regulus 28.
de Volscis & Samnitibus triumphauit: apud Mart.
nos de Iuliano Cæsare † *Malchus*, de Valeriano

Gyrald. riano *Alexander* & *Priscus* nouo victoriæ genere, per necem, triumphatores omnem priscorum gloriam superarunt. Ceterum
468. Ægyptiacus dictus est hic dies, hoc est inominatus & infaustus; quo si quid ferii agerent, putabant, id haudquaquam ex sententia successurum: at vero apud nos non potest esse non faustus, cum eum sibi *Successius* ipse martyr vendicet: omni autem metu nos liberat, ac securos esse iubet religiosissimus vir, cui nomen accommodatum *Spes*.

29. Mart. *IV. Kal. Aprilis.* Ater dies Romanis, quo exercitum conscribere aut educere religio fuit: atqui prosper fuit *Secundo*, candidus † *Eustasio*, faustus *Barachisio* ac *Ionæ*, qui Sapori regi Persarum; *Cyrillo*, qui Iuliano Cæsari; *Armogasto* comiti, & regiæ domus procuratori *Saturo*, *Masculæ* quoque *Archimimo*, qui Genserico pro religione strenue restiterunt: siue huic vltimo nomen illud, quod certe virtuti debebatur, patriæ fuerit, vrbis videlicet olim in Africa nobilissimæ nomine *Masculæ*, siue proprium Masculas, dictus vero sit *Archimimus*, quod videlicet, antequam initiaretur, alter in scena Roscius egerit histrionicam, daturus deinde de se constantiæ spectaculum omnium longe pulcherrimum.

vide Baron.

30. Mart. *III. Kal. April.* Hunc diem Eleusinæ Cereri dicauit antiquitas, cuius sacris nihil aut

aut fœdius fuiſſe dicas aut ſtultius: quid enim impurius, quam in mentem reuocare a Summano Deo tentas inſidias pudori virginis? ac merito in iis ſacris luctus adhibebantur, ſordesque lugubres, in tam deflenda videlicet cœcitate mortalium, & in tam ſordida rapina Deorum; nec ab re erat, quod Cereri fœdiſſimum animal, porcam in iis ſacris offerrent duplicem; at ne fœditas ſacrorum appareret, vtramque porcam ex auro & argento fecerunt; ſed efficere nequiuerunt, ne huiusmodi ſacra vileſcerent apud noſtros: pro hac vero Eleuſina Cerere ſucceſſerunt religioni maxime frugiferæ fœminæ, quæ a Macedonio ſæuiſſimo bonorum hoſte, præter cetera pœnarum genera, inter arcarum labra immittere coactæ ſunt mammas, vbi compreſſæ neſcias, vtrum plus effuderint cruoris an lactis, quo abunde alta religio incrementum accepit. Præterea hoc ipſo die Romani Concordiæ, Paci ac Saluti vota fecerunt, & ſacra; in quo quis riſum tenere poſſit? quod ii Concordiam Pacemque colerent, quorum parens & auctor fraterno cruore, quam condidit, reſperſit vrbem; quos inteſtinis odiis atque diſſidiis inter ſe Diſcordia ipſa tanquam furialibus tædis inflammauit ad cædem. Saluti vero quis locus tunc eſſe potuit Romæ? cui tam diu fuit vera ſalus ignota, & quæ aliquan-

Roſin.

diu

diu impie illam a ſe reiecit; tunc quidem eſſe potuit, cum inter ceteros † *Quirinus* tribunus, Quirino conditore maior, una cum familia, ſacris ablutus eſt aquis ab Alexandro hierarcha.

31. Mart. *Pridie Kal. April.* Lunæ ſacra fiebant in Auentino monte; ſed eius lumen inobſcurauit † *Balbina*, virgo Romana, *Quirini* tribuni filia, vel candore pudicitiæ, vel ſplendore generis, quod etiam *Cornelia* præſtitit, quæ cum ſuo rubuit ſanguine, defectum lucis paſſa non eſt: atque hæc quidem longe præſtantior altera Cornelia fuit, multoque melius poſteros docuit & erudiit exemplo, quam illa ore Gracchos filios, qui rempublicam perturbarunt: quamobrem merito ei ſe aſſociat *Felix*, ſequiturque per vulnera, nec deſerit in morte.

Kal.

1. Mart.

S. SUITBERT.
Germaniae Apost.

I.W. Baumgartner pinxit

Cum Priv. Sac. Caes. Maj.

Matthaeus Sisler Sculpsit

AA. LL. Societas excudit Viennae et Aug. Vind.

Synop: Eius mater visa sibi est in utero stellam ferre: primus solemni ritu inter Ingigetes est numeratus a Leone Pont: Max. suscitavit mortuos, curavit arreptitios, evertit simulacra Deorum Pipinum adiuvit in bello.

(1. Mart.) *Kal. Martii.*

S. SVITBERTVS,

Germaniæ Apoſtolus.

ENCOMIVM LX.

Fuiſti gentili ſtemmate clarus in terris,
ſed maior claritudo tibi effulſit e cœlo:
infœcundæ matri per viſum oblata dicitur ſtella,
ſed fœcunda lucis,
partita radios Germaniam verſus & Galliam;
cinxit in orbem vterum, coronauit.
Nec modo natalis fuit, ſed conceptus illuſtris;
aſtro nobilitatus es, antequam natus:
merito primus cœlitum ſolemni cum pompa,
oraculo Romani hierarchæ præſentis,
rite inter Indigites cenſus:
feciſti, vt cœci & ſidera & te cernerent ſolem;
quin etiam extinctis morte dediſti lucis vſuram;
fugaſti e corporibus præſides noctis;
ſigna illorum falſo radiata fregiſti:
impietate vbique perdomita,
Germanicus in primis dici poſſes, & Gallicus,
niſi vana reddidiſſent hæc nomina Cæſares.
Pipinus Imperator in caſtris
non ante potuit duros frangere Saxones,
quam nuncupato voto ad tui tumuli lapidem:
triumphator ad vrnam pedibus acceſſit nudis:
ita feciſti maius Capitolio ſepulchrum,
cui ornando non modo Mars tribuit ſpolia victi hoſtis,
ſed victorem Imperatorem ſpoliauit pietas.

VI.

VI. Nonas Mart. (2. Mart.)

S. CEADDA,

Episc. Merciorum.

ENCOMIVM LXI.

Mira huius in Deum pietas fecit incertum,
vtrum terræ cuius esset, an cœli:
pastor populi fuit, diuinis ipse deliciis pastus.
Cum sibi commissam accepit Merciorum gentem,
hoc sibi proposuit,
vt opulentas cœlo merces inferret:
in vitæ cursu semper velificatus est tuto,
nam si sonoræ circumtonarent procellæ,
lacrymis eas vincebat & gemitu:
opponebat ardentia vota fulminibus,
suspiriis secundas euocabat auras.
Adfuerunt sæpe precanti Cœlites,
musicum morituro concinnerunt melos,
pro nænia oden, pro epicedio epinicion,
inter choreas & lyras efflauit animam:
eosdem habuit symphoniacos moriens,
quos olim Deus oriens;
nisi forte significatio quædam fuit,
non emortualem illum fuisse diem, sed natalitium.
Tunc maxime præsenti ope mortalibus adfuit,
cum ad immortales abijt:
mira res! currebant ad tumulum, qui tumulari nolebant,
vitam suam propagabant illius cinere:
deuicta semper est mors,
quoties eius tumuli decertauit in puluere.

V.

AA. LL. Societas excudit Viennae et Aug. Vind. Gottfried Heid Sculpsit

Synop: Coelestis plane vitae vir tempestates Coeli sedabat. Coelites ei familiares in vita, symphoniaci fuerunt in morte. Eius tumulus prodigiis insignis, et celeber fuit: multi apud eum aegri a morbis variis, et gravibus curati.

[illegible]

J. W. Baumgartner pinxit   G. D. Heumann sc.   Cum Priv. S. C. M.

AA. LL. Societas excudit Viennae et Aug. Vind.

Synop: Augustali fastu relicto, et aula posthabita, in sacrum parthenonem se abdidit: in testimonium suae virginitatis ignito vomeri nudos impressit pedes illaesa: praefertur Tucciae Vestali, quae aquam in cribro retinuit.

(3. Mart.) *V. Nonas Martii.*

S.CHVNEGVNDIS,

Imperatrix.

ENCOMIVM LXII.

Nunquam auguſtiores viſæ ſunt aræ,
quam cum Chunegundis Auguſta ſupplex
apud eas inſignia depoſuit imperii ſponte :
erubuit non ipſa, ſed ambitio,
cum hæc exuit purpuram.
Non mundum modo eſt aſpernata muliebrem,
ſed ipſum, quem geſtabat manu,
mundi globum :
vt animus penitus igneſceret Deo,
caput obnupſit flammeo virginum :
comam vibratam cinere abiecit in puluerem ;
ſed detonſa eius coma, & iacens humi
multo pulchrior eſt viſa,
quam quæ Berenices fingitur in cœlo
inter aſtra ſplendeſcere :
ſacrum gynæceum mutauit in regiam,
cui regia ipſa pro delubro fuerat.
Inter tædas Henrici Cæſaris, quod minus arſiſſet,
adhibitus eſt teſtis ignis:
ignitum vomerem calcauit impune,
collectura videlicet vberem gloriæ meſſem.
Maius hoc, quam Veſtalis virginis factum,
cui idem teſtanti hæſit in cribro aqua ;
at hæc ſibi ſubſtrauit pedibus ignem,
vt veſtigia relinqueret pudoris illuſtria.

IV. Nonas Martii. (4. Mart.)

S. CASIMIRVS,

Filius Poloniæ Regis.

ENCOMIVM LXIII.

Sacrasti regiam, Casimire, purpuram
delubris & aris:
diutius in his, quam in aula versatus,
noctu quoque sacram adibas ædem,
conscia tuæ pietatis fecisti sidera,
conscîam, at non sine metu, lunam,
quæ, cum te pro incolumitate tuorum
in preces vidit effusum,
Othomanicis expalluit in signis.
At regia purpura erubuit, solito magis,
cum vidit a te sibi præferri candorem:
nunquam tu fuisti sanior,
quam cum æger præpositam pro pharmaco Venerem,
reputasti venenum:
satius putasti priuari, vna cum vita, imperio,
quam hæc a medicis imperata exequi:
prætulisti Cupidinis facibus tuum rogum,
geniali toro funebrem lectum,
regni solio tumuli solum,
denique Lubentinæ Veneri Libitinam.
Fuisti, etiam cum putabaris extinctus, fulmen belli.
Iacens in tumulo, visus es pugnare victor in campo:
retulisti opima spolia barbarorum,
etiam spoliatus vita:
Turcas literis infensos fecisti literatos.

III.

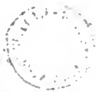
4. Mart.

S. CASIMIR. Filio Poloniæ Regis.

I. W. Baumgartner pinxit. Cum Priv. Sac. C. Maj. G. S. Klauber [?]

AA. LL. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind.

Synop: Solitus erat clam noctu adire templa: multas de Turcis impetravit à Deo victorias: cu' medici ad morbu' curandu' suaderent ei conjugium, nullo modo persuaserunt: post mortem suis in bello adstitit, timendus hosti.

S. PHOCAS Martyr.

I. W. Baumgartner pinxit — Cum Priv. S. C. Maj.

Ad. II. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind. — Matthæus Stoedlin Sculpsit

Synop: Miram hic habuit vim contra serpentes, qui ab ejus tumulo fugiebant: ab his percussi, antequã eo accederent, curabantur: confertur ejus tumulus cum primi parentis horto, qui certe serpente non caruit.

(5. Mart.) *III. Nonas Martii.*

S. PHOCAS,

Martyr.

ENCOMIVM LXIV.

Felix genus fuiſſet humanum,
ſi parentes primi ea vi præſtitiſſent, qua Phocas;
quantum hunc vetus exhorreſceret ſerpens,
oſtendit in ſerpentibus ceteris;
non modo illi ad viuentem accedere non audebant,
ſed locum vitabant, vbi iacebat humatus;
abſterrebat hic vel exanguis angues;
ſola vicinia exanimabat huius exanimis:
diceres ad Phocæ ſepulchrum
tutius potuiſſe ac diutius viui,
quam in affluente olim vitæ deliciis horto;
etſi ille Orientem, hic ſpectaret Occaſum:
ſed ibi periimus vnius fraude ſerpentis,
lapſi omnes in cineres;
hic vnius mortui cinis
omnes poterat necare ſerpentes:
data ſit aliis vis angues impune calcandi,
obbibendi ſine noxa venenum:
at hic ideo pedibus non protriuit angues,
quia illi celerem ſe proripiebant in fugam;
ideo venena non obbibit,
quia antequam admouerentur ori,
deſinebant eſſe venena:
pro delubri floribus ſtatim reſidebat malum:
ante effundebatur virus ex ore, quam preces.

Pridie Nonas Martii. (6. Mart.)

S. CONON,
Martyr.

ENCOMIVM LXV.

Desiste in cœlum efferre laudibus, Græcia,
libertatis olim vindicem tuæ Cononem:
duros ille Spartiatas fregerit bello:
Athenas impleuerit laureis:
at plures iniecit religionis in sinum laureas
domitor hic tyrannorum Conon:
ipsæ pœnæ in insignia cessere victoriæ:
iussus est ante currum nouo modo incedere,
pedibus ferreo clauo transfixis;
sed ratus est, in triumphali se pompa duci,
gauisus, purpuratos habere vel pedes,
clauatas non tunicas ferre, sed plantas:
expressit imitatione magnum salutis vindicem,
nisi quod pene visus est triumphare apertius,
quia pompa non caruit curru:
nihil simile laureata spectauit Roma:
insistebat cruentis pedibus solo,
vt vestigia virtutis imprimeret pulchra;
fecit suo cruore,
vt via ad Capitolium vere diceretur sacra:
inusitata intulit spolia,
spoliatum videlicet stygis tyrannum diuinitate non sua,
ducta sunt in pompa Deorum simulacra, sed fracta:
incedebat pedibus non magis suo de sanguine,
quam de Deorum strage purpureis.

No-

6. Mart.

AA. LL. Socictas excudit Viennae et Aug. Vind. Werlin Sculpsit

Synop: Confertur cu' Atheniensi Conone victorijs claro: iussus est pedib, clauo fixis ante curru' incedere: similis Christo fuit, qui ita triumphauit de Erebo, ac morte; sed huic ad triumphu' etiam curr, tribut, est ab ipso hoste.:

7. Mart.

S. Thomas Aquinas

I. W. Baumgartner pinxit

Cum Priv. Sac. Caes. Maj.

AA. LL. Societas excudit Viennae et Aug. Vind.

Werlin Sculpsit

p: *Superasse ostenditur omnẽ maiorũ suorũ gloriam virtute, atque doctrina: illustris factus est ignito ipso torre intento in pellice: indixit loquaci antiquitati silentium magnitudine sapientiæ.*

(7. Mart.) *Nonas Martii.*

S. THOMAS
Aquinas.

ENCOMIVM LXVI.

Salue patriæ decus, patriciorum gloria,
medulla ſapientiæ diuinioris interior,
flos integer & illibatus ingenii:
feciſti ſplendenti luce veritatis, atque doctrinæ,
vt fumoſæ maiorum tuorum vincerentur imagines;
pene vilnerunt triumphales adoreæ Ducum,
alatæ victoriæ, trophæa, manubiæ:
mirata eſt Fama celeriorem mentem tuam,
quam pennas ſuas:
ambigit illa, vtrum fortiorem te dicat,
quod lacrymas viciſti maternas, an quod iram fraternam:
cum ſacram lacerarunt chlamydem, nudare conati;
apertius patuit generoſum pectus:
ſed admirationem ſuperaſti omnem,
cum Venerem viciſti torre armatus ignito;
extinguere voluiſti igni, nempe ortam ex aquis:
nemo bellatorum fratrum tam acer fuit in campo,
quam tu domi tuæ:
tyrocinium imbellis ætatis,
magiſterium feciſti inuicti pudoris:
oppoſuiſti Furiarum tædis tuam:
immo & tu cœpiſti furere, ſed ſane:
e cinere accepiſti quod opponeres
vibrato capillo calamiſtri cinere:
experta eſt te ceruſsata mulier haudquaquam cereum:
ideo non inuaſiſti ferro, ſed igni,
quia Lernæam putaſti hydram,
ſed ſibilis exploſa eſt ſuis:
quamquam non tam torris fuit ille, quam fulmen;
intonuiſti voce, clamore, minis:

cecidit illa corusco fulgore oris attonita,
nempe aquilam præ te tulisti fulmineam;
eius more in clarissimum veritatis solem
defixisti acerrimum mentis obtutum,
idem tamen columbini candoris fuisti.
At ne miles habereris distinctus a fratribus;
a Superis præcinctus es militari balteo:
tunc te a Cupidinis expediisti laqueis,
cum sacra obligatus es zona;
hac elusisti incestæ illius matris cestum:
nullæ vigiliæ tam strenuum faciunt militem,
quam tuus tunc te fecit sopor;
sopita deinceps torpuit omnis illecebra.
Prædicta est vaticinio pietas tua;
sed quid prænunciari de te non potuit boni;
cum cœlestis verba nuncii hausisti gutture?
quid te infante gratius,
quem inscripta plene enutriit ipsa gratia?
ne vitæ pudor posset notari,
virginales deglutiisti notas;
vilis Deorum haberi cœpit ambrosia:
ita magnis rebus prælusisti maximus puer:
bos mutus es dictus, sed exarasti literas,
quibus iners & hebes obmutuit Græcia,
clamosam Zenonis porticum
commutasti silentio Pythagoreo:
mira præstantia, vel doctrinæ, vel morum:
fecisti, vt victi erubescerent sophi:
scilicet habent illi, quo vultum obtegant, pallium.

VIII.

A.A. I.L. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind. — Gottfried Heil Sculpsit

Synop: Christianus effectus est ex ethnico præside, cùm ex-cœcat. sagitta, qua iusserat martyrem configi, divinitus ab eodem curat. esset: ipse vero mox pro religione suscepta in mare proiectus est, sed à Delphinis ad littus devectus.

(8. Mart.) *VIII. Idus Martii.*

S. ARIANVS
Martyr.

ENCOMIVM LXVII.

Mirum præses hic dedit spectaculum sui,
ex hoste religionis acri propugnator acrior;
mortem bonis inferendo, didicit viuere.
Cum Philemonem sagittis ad palum configi iussisset,
directo diuinitus iaculo ipse amisit oculum;
sed pro illato supplicio collatum est beneficium,
admoto postea eius sepulchri puluere recepit lumen,
non oculorum modo, sed mentis:
ilicet ardor incessit animum,
Deorum signa redigendi in puluerem.
Nec mora: pœnis, quas aliis parabat, ipse addicitur;
suis se lictoribus reum facit,
præco iam veri Numinis, contemptor falsi.
Parricida habetur, quòd patrios oppugnet Deos;
ideo in culeum insuitur arena ingesta grauem:
sed mire promptum fuit obsequio mare:
præsto sunt delphines solito grandiores,
subeunt corpori, exponunt in littore:
attoniti omnes hæsere spectaculo:
desiit de Arione loqui posteritas,
nam ille delphinem lyræ suauitate demulsit,
hic arenæ, cum qua proiectus, onere fatigauit:
exposuit eum una cum arena delphin
in arena littoris,
nempe verus declaratus est pugil.

VII Idus Martii. (9. Mart.)

S. FRANCISCA,

Romana Patrona.

ENCOMIVM LXVIII.

Illuminasti, Francisca, matronalem stolam
clarissimis virtutum gemmis:
inobscurasti veterum nomen heroidum:
cœperunt Romæ sileri Porciæ, Caiæ, Lucretiæ.
Delapsa casu in Tiberim enatasti mire,
te demergere nec debuit vnda, nec potuit,
vel quod in cœlum solebas efferri sublimis,
vel quod Oliuetanæ familiæ parens
instar olei supernatasti aquis:
cum palæstram instituisses virtutis,
apte inunxisti pugiles oleo.
Relictis astris ad te deuolauere Cœlites;
vnum in primis e Dei regia procerum
habuisti perpetuo assidentem tibi:
demisit ad terras ille fulgentes alas suas,
vt tu ad cœlum attolleres tuas;
ad illius comæ lumen legebas, inambulabas noctu;
viles visæ sunt tibi ipsæ siderum faces,
quæ mente præcelsa transcendebas sidera:
vt inuida Erebi monstra peruinceres,
non nisi de cœlo pugnanti datus est armiger,
non tot Stygius hostis horribiles induit laruas,
quot hic iucundissimas formas.
simulato draconi oppositam nacta es aquilam,
atris Furiarum crinibus auream huius comam.

VI.

S. FRANCISCA
Romana Patrona.

AA. I. I. Societas excudit Viennae et Aug. Vind. Tobias Lobeck Sculpsit

Synop: Vicit veteru' Urbis Matronaru' laude'; in Tiberi' lapsa enatavit incolu=mis; asceteriu' pietatis instituit. Angelu' sociu' habuit, cuj aureae comae luce', et noctem, et ipsum noctis principem vincebant.

CODRAT Mart

I. W. Baumgartner pinxit

Cum Priv. S. C. M.

M. LL. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind. — Iohan Iacob Ebersbach Sculpsit

Synop: Stati' post ortu' emortua matre cu' lacte careret infans, mire in altu' a nube euchebatur, ibique divinitus pascebatur: præfertur Romulo, qui nutritus est lupæ lacte: de loco in quo necatus est, fons erupit.

(10. Mart.) *VI. Idus. Martii.*.

S. CODRATVS,

Martyr.

ENCOMIVM LXIX.

Codrato puero nihil admirabilius cecinit fama:
nutrimentum primo incertum habuit:
emortua statim matre, vberibus caruit;
sed signis haud obscuris alimenta suffecit cœlum;
conuolutus enim nubium globus ab alto lapsus
prodigiose complectebatur infantem;
arreptum a cunis alumnum in sublime tollebat,
ambrosia pastum postea demittebat ad terras:
mirum dictu! habuit pro fasciis volumina nubium,
pro crepundiis crepitus fulminum:
nutriciæ illius næniæ fuere tonitruum sonitus,
fulgetra lusus:
non fudit desertus a suis lacrymas,
qui infra se fundi videbat imbres:
cum nubes sole colorabantur aduerso,
admirabilior ipse, quam Thaumantias fuit:
his auditis purpurata erubuisti Roma,
quod a lupa nutritum in filiis feceris Deum:
nouum venerari cœpisti heroem;
quem puerum nutriit cœlum:
facile spreuit hic tyranni minas, qui spreuerat Iouis.
Educatus impune inter fulmina,
coruscos delusit acinaces:
fons erupit e terra, vbi cecidit ferro:
elicere potuit aquas, qui versatus erat in nubibus.

V.

V. Idus Martii. (11. Mart.)

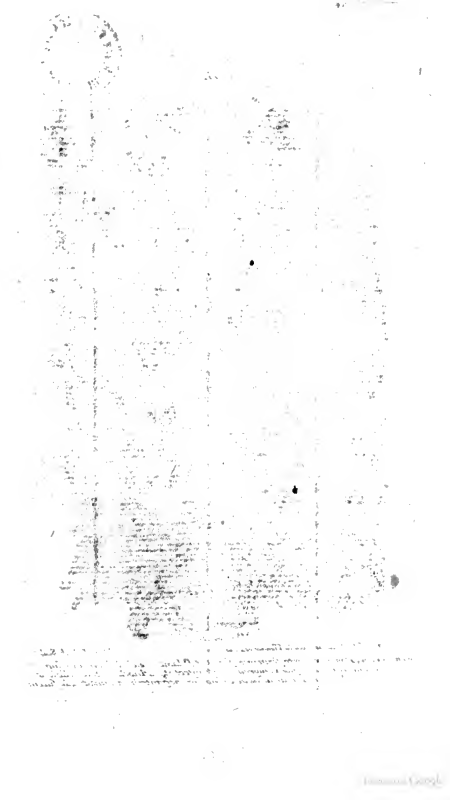
S. EVLOGIVS,

Episc. Tolet. design.

ENCOMIVM LXX.

Obliuisci videretur sui ars bene dicendi,
si fine elogio præteriret Eulogium:
hic ab illiteratis Mahometanis coniectus in carcerem,
carcerem ipsum fecit literarium Museum:
alligatis vinculis gesta Martyrum alligauit metro;
nisi quod mensuris vsus in immensa laude.
Castalium fontem fecit ex incesto castum;
frænum iniecit liberius excurrenti Pegaso:
promeruit eorundem laudem, quos prosecutus est stylo,
cum ipsum hostis impie insecutus est ferro.
Designato Tolosanæ vrbis antistiti
præuenit ex voto tiaram laurea,
lictoria virga Pontificiam:
auctus est honor, quia purpuratus occubuit:
proiectus est in profluentem corpus,
vt coruis esset rapacibus prædæ;
sed miro columba candore aduolans statim,
cruento incubuit pectori;
pulchriores retulit alas pictas sanguine,
quam vanis a sole coloribus:
appetita quantumuis saxis auolare noluit;
nidificare melius posse sibi visa non est columba,
quam in candido præsulis pectore:
sed illud mirum, quod putauit a nece tutum
cruore manantem pectoris nidum.

V.

(12. Mart.) *IV. Idus Martii.*

S. GREGORIVS M. Pont. Max.

ENCOMIVM LXXI.

Appellari in vrbe Roma cœptus es Magnus,
cum cœpit illa videri minor.
immani diminuta vel peste, vel bello:
at ne magni nominis faceret Roma iacturam,
consignatum illud in te vno seruauit magno:
amisso summo nauis gubernatore Pelagio,
tibi commisit in tempestate clauum:
sed tu matre natus, cui nomen Siluia,
in siluæ latebra velut vtero te condis;
frustra, nam prodire oportet in lucem:
ignea columna latere conantem prodit:
inter virgulta implicatum labyrinthus tenet;
at præibit illa splendore dux viæ:
columnam nactus es ignis, nubis nos item;
quia tam illustris virtus opacari non potest:
domabis Africæ monstra, Donati asseclas;
opima Britanniæ spolia in vrbem referes:
immortali dignus es laude,
in cuius tutela immortalitas fuit;
siquidem, te docente, tandem est fassus Eutychius,
humani corporis, quam negabat, anastasin,
tunc respondit nomen, felici vel religionis sorte, vel sua:
te auctore Imperator eius libellum proiecit in ignem;
merito damnatus est rogo,
qui perpetuum nostrum faciebat cinerem.

III.

III. Idus Martii. (13. Mart.)

S. EVPHRASIA, Virgo.

ENCOMIVM LXXII.

Omnis bene dicendi vis vincitur ab Euphrasia:
elegantiam non verborum quæsiuit illa, sed morum,
senatore parente nata
paternam purpuram candori posthabuit suo,
latum eius clauum Dei sponsi clauis;
aulam cum Parthenone mutauit;
hanc sibi palæstram virtutis fecit:
antistitæ nutus pro iussu fuit:
vt alta iaceret fundamenta virtutis,
exercita est vectandis vltro citroque saxis,
ita soliditas est probata propositi;
sed nihil interim fuit ad pietatem mollius:
mire vafritiem communis hostis elusit,
cum se primo finxit imbellem:
passa est ab illo se deturbari e tecti fastigio,
resiliit tamen incolumis instar pilæ;
illusit videlicet hosti quasi per pilæ ludum:
ausus est ille infligere Virgini vulnus;
sed, vt vidit e plaga manare gloriam,
non tam illa rubuit, quam ipse erubuit:
nihil deinceps æque horruit, quam Euphrasiam;
non dubitauit hæc terrere Stygis tyrannum virga;
fragilem opposuit bacillum adamantino sceptro:
quin etiam tumulata illum abire e corporibus iussit:
non ipsa est visa exanimis, sed hostis metu.

Pridie

(14. Mart.) *Pridie Idus Martii.*

SS. MARTYRES DVO
a barbaris necati.

ENCOMIVM LXXIII.

Horum nomina ideo fama non protulit,
quia superarunt illam præclaris factis:
suspensi sunt a barbaris arbori, sed felici;
pependerunt tanquam poma matura gloriæ:
parum dixi: mirum quiddam proditum est memoriæ:
eos exanimes ab arbore cecinisse suauiter;
obstupuerunt hostes, qui fregerant ipsorum guttura:
resonabat omne sacris carminibus nemus;
exterritæ armorum sonitu ceteræ fugerant aues,
hæ tantum audiebantur ex arborum ramis,
lusciniæ duæ, licet extinctæ:
interclusо per funem spiritu,
pertinax tamen erat in canendo spiritus;
modulatio erat nota, non modus:
liquida vox in corporibus rigidis
spiritu variabatur inflexo;
in occisis distinguebatur sonus apte concisus:
per iugulum contorta reste compressum
copulabatur intortus:
tunc maxime solutum erat guttur in melos,
cum tenebatur arcte constrictum:
minus mirum est visum, quod ad Orphei tumulum
olim vocales lusciniæ canerent;
cum hi post mortem sibi ipsi canerent non epicedium,
sed de victis barbaris epinicium.

Idi.

Idibus Martii. (15. Mart.)

S. LONGINVS,

Centurio.

ENCOMIVM LXXIV.

Excepiſti, Longine, voce vitali tua
vltimam morientis Dei;
factus es ex primipilo cohortis
primus diuinitatis præco:
ſtupente mundo, attonitis elementis, ac mutis,
ſola vox inſonuit tua:
extuliſti victricis lanceæ trophæum nobile,
cetera vulnera alteri profuere prædonum,
at lateris vulnus tibi:
nempe amplior tibi ad vitam patuit ianua:
tibi maxime ille moriens annuit capite;
teſte te magnam efflauit animam,
vt tu viueres ab eius morte primus;
diuinus ſanguis prouenit ſtatim in pretium tui:
inter tot ac tanta in Dei morte prodigia,
tua vox admiranda non minus fuit:
quia teſtata eſt diuinitatem aperte clamore;
tunc pro reo habitum faſſus es Deum clare,
cum horreſcebat obſcurus ſine ſole mundus:
nutante terra, vacillante natura,
firmam & ſtabilem edidiſti vocem:
nobilis fuiſti centurio, nobilior præco:
linguam tibi poſtea impius hoſtis euulſit;
ſed quia clamore verum teſtatus es Deum,
etiam euulſa, prodigioſe meruiſti loqui.

AA. II. Societas excudit Viennae et Aug. Vind. Tobias Lobeck Sculpsit

Synop: Cum aperuisset lancea Christi laty, résipuit; exaggeratur mira ei fides, et pietas; quod fassus sit Deum, quem turpi genere mortis affectum vide-bat: evulsa est ei postea lingua, sed tamen mire locutus est.

AA. LL. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind. Christian Hallaur Sculpsit

Synop: Varie vexat9, ungulis concerpt9, et excarnificatus est; tum inie=ctæ in humeros prunæ. Herculis fanum diruit; impetrato divinit9 terræ motu: multa idola solum exsufflando deiecit. Habuit in morte socios martyres.

(16. Mart.) *XVII. Kal. April.*

S. HILARIVS,

Episc. Aquil. Martyr.

ENCOMIVM LXXV.

Omnibus certauit animis impietas,
vt Hilarium cruciando faceret tristem;
sed exarata sunt membra vulnerum sulcis,
vt meteret gaudium:
ferreæ vngulæ cesserunt in rastra,
onerarunt humeros candentibus prunis,
sed alter visus est Atlas illustri tergo,
alter Alcides:
nisi quod hic superbum Alcidæ fanum
funditus deiecit imperio precum:
armauit naturam, quatefecit solum,
effecit, vt vltrice corrueret terra,
qui sustinere putabatur cœlum:
parum hoc, ceterorumque Deorum comminuit signa,
non ferro, non manu, sed ore;
immo solo spiritu:
reflauit Fortuna Diis, hoc sufflante:
immo reflatum est ipsi Fortunæ, quæ desiit dici Dea:
tumentes remisit spiritus tyrannus Stygis,
hoc spirante:
accepit pro religione vulnus, sed pectore aduerso;
cecidit non fortiter modo, sed hilariter,
nempe inter Felicem & Largum socios:
alter fecit, ne videretur ob necem miser,
alter, ne sanguinis parcus.

XVI.

XVI. Kal. April. (16. Mart.)

S. PATRICIVS,

Epifc. Hiberniæ.

ENCOMIVM LXXVI.

Patricii nomen magis ornat Hiberniam,
quam veterem Romam Patriciorum:
ingenita huic fuit a virtute nobilitas.
De diuinis rebus dum faceret verba cum Rege,
defixis oculis non humi, fed cœlo,
bacillum fenior incaute regio infixit pedi:
ingrauefcens ætate corpus
toto pondere incubit fuper:
mira regis in fumma poteftate, vel tolerantia,
vel in Patricium veneratio:
ftetit diu immotus pede transfixo:
pluris apud fe fuit ligneus baculi clauus,
quam imperii aureus:
bacillus cum fceptro certauit, & vicit:
pes alto infiftens folio regni
fubiecit fe fponte fenili pedo:
pulchrior fuit purpureus fuo cruore, quam muricis:
reddita merces eft tanta digna pietate:
nam quia Rex iracundiæ non effuderat virus,
tota deinceps Hibernia caruit veneno:
euanuerunt aconita, exularunt angues;
fed ne carerent improbi fcelerum metu,
igneum aperuit puteum, quo expiantur Manes:
fcilicet ideo flammas oftendit in puteo,
vt indicaret poffe reftingui, fi repleretur hic lacrymis.

XV.

AA. LL. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind. Ieremias Wachsmuth Sculpsit

rop: Tantu' auctoritatis habuit, ut cu' baculo, cui senex insistebat, perforasset Regis, que' alloquebatur, pede', nihil ille commotus sit; qua' vir'o' Patricius ex Hibernia exegit venena ostendit purgantem ignem in puteo.

AA. I.I. Societas excud. Viennæ et Aug. Vind. — Joan. Jacob Ebersbach Sculpsit

Synop: Pudicitia maximè insignis fuit: ab impia noverca occisus est, quæ intrudere conabatur in regnum filium, tum ut tegeret parricidium, corpus ipsius Eduardi in profluente demersit, sed inventum divinitus indicio columnæ igneæ.

(18. Mart.) *XV. Kal. April.*

S. EDVARDVS,

Rex Angliæ.

ENCOMIVM LXXVII.

Fuiſti, Eduarde, pulchrior pudore, quam purpura,
ſed cruore pulcherrimus:
inſignior inuaſiſti odio nouercali,
quam amore paterno:
ditauit te magis hoſtili nouerca ferro,
quam hæreditario genitor auro:
quid non auſa mulier furiali mente percita,
ut filium collocaret in ſolio?
verendum caput, pontificia inauguratum manu
exaugurare ſe poſſe impia credidit manu;
regni notam vertici illitam oleo
conata eſt delere ſanguine:
vittata ſauciauit tempora,
ſed negauit vulneri diadematis faſciam:
vt regias attribueret filio vittas,
te infulatam mactauit victimam;
quin etiam cruentum cadauer inhumatum
in paluſtrem proiecit lacum.
Ingemuit Britannia, exhorruit atrox facinus:
ipſe nouercæ filius purpuram a ſe repulit,
innocentis cruore tinctam;
ſed palude merſum extulit prodigio virtus;
ignea ſtatim columna prodidit:
mira res! deiectus e regni ſtatu, in columnam ſurgis,
extinctus morte, ſplendeſcis in flamma.

XIV. Kal. April. (19. Mart.)

S. IOSEPHVS,

Sponsus Dei Matris.

ENCOMIVM LXXVIII.

Quo te præconio nominis compellem grandius,
quam magni parentem Numinis?
Nihil illustrius tanti nominis vmbra:
genitore Deo natus te est reueritus patrem:
vidisti mundi fabrum quondam citra laborem,
collaborantem cum dolabra tibi:
cœli artificem astra conflantem auro,
ligna denticulato secantem ferro:
arripuit tua iussa, pependit a nutu;
vel expalluit natura, vel erubuit,
obtemperantem mirata mortali Deum:
excepisti dulce patris nomen osculo:
magno rerum fabro fabricatus es cunas:
accinuisti læto Cœlitum carmini:.
apud te ille detonuit fulminum crepitu,
cum accepit a te crepundia:
dignus es, quem immortalitas præ ceteris alat,
nempe Dei nutricium.
Custos idem materno pudori datus
obsignasti æternam annulo fidem:
felix coniugium, quod caruit iugo,
pronuba fuit votiua virginitas,
auspex non nisi pudor:
luxere thalamo, non arsere tædæ;
obnupta est sponsa flammeo, sed procul a flamma.

XIII.

S. JOSEPH
Sponsus Dei
Matris.

I.W. Baumgartner pinxit. Caes. W. Sac. Caes. Maj.

AA. I.I. Sc. caelavit Viennae et Aug. Vind. Matthaeus Seutter Sculpsit

mop: Exaggeratur Dei, illi tanquã parenti obtemperantis, et ad fabrile opus collaborantis obsequiũ; item suavissimus nutricij munus: tum felicitas cõmemoratur coniugij, cum pudoris integritate perpetuo coniuncti.

I.W. ... pinxit

Cum Priv. Sac. Caes. Maj.

S. VULFRANNUS

Archiep. Senonum.

AA. LL. Societas excudit Viennae et Aug. Vind. — Friderich Rein Sculpsit

Synop: Senones olim hostes Romani nominis vates habuit: cum ad Frisos ini, tiandos navi ferretur, instrumentum sacrorum, quam patenam vocant, in mare demersum extulit: idem mare retroegit, accurrens ad pueros sacrificio mactandos.

(20. Mart.) *XIII. Kal. April.*

S. VVLFRANNVS,

Archiepisc. Senonum.

ENCOMIVM LXXIX.

Mirata est Roma te præsule Senones pios,
a quibus incensum olim Capitolium doluit,
nihil, auctore te, Romano nomini fuit amicius;
intulisti dux religionis barbarica spolia,
egisti nobilem de Frisia gente triumphum:
auspicatus es illud a prodigiis iter,
quippe in naui rite sacra facturus,
delapsam e ministri manu lanceam auream
precibus ex imo euocasti gurgite;
sine reti, sine calamo piscatus es aurum,
si liceat in altera lance ponere;
simile magni vatis Helisæi factum,
hoc certe præstabit pretio,
quod ille ferrum extraxit e fundo, tu aurum:
facilius tibi fuit fluctibus imperare, quam Frisiis;
quia post aurum in ferreos incidisti mores ac feros;
quoties humana capita Diis deuota inferis
eripuisti gladio victor, extorsisti manu?
Illud vero non modo stupuere Frisii, sed natura,
cum ad pueros accurristi, quos Neptuno deuouerant:
recessit ilicet ad nutum tibi mare, intumuit in montem:
cum Iordanis recessu collata res esset,
nisi tanto visa esset hæc maior,
quanto est fluuio maior Oceanus:
proh pietas, accurrens non maduisti mari, sed lacrymis.

XII. Kal. April.. (21. Mart.)

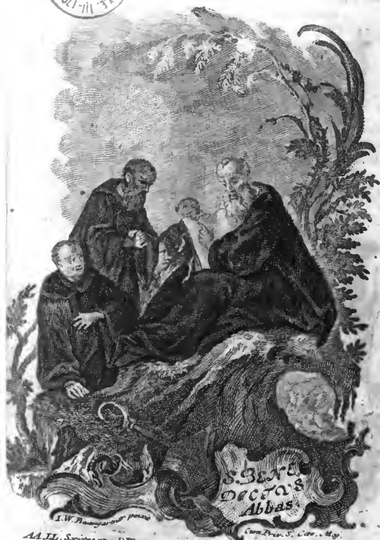
S. BENEDICTVS,

Abbas.

ENCOMIVM LXXX.

Quid tanto parente dignum eloquentia pariet?
Gaudet ille fœcunda ſobole, nitet præclara;
ambit ipſum corona Ducum, Dynaſtarum, Regum;
ornantur lituo manus, pedes ſceptris.
Benedictum virtus a puero ſtatim extulit;
inter virgulta viruit, inter dumeta floruit;
ne flos iuuentæ quicquam deberet Veneri,
cruore florem purpureum fecit ſuo;
virtutis iactum ſemen in ſpinas,
aduerſo more naturæ,
& veracius prouenit, & pulchrius:
acuit pudorem inter aculeos:
ſed hic, qui ſagittas Cupidinis fregit,
etiam Apollinis contempſit arcum;
e Caſſinenſi eum arą deiecit, caſſum honore;
contriuit tripodes, ſcidit cortinam:
lucos in lucem protulit, vt falſum extingueret ſolem:
edentem oracula dubia
perculit, & comminuit ictu certo:
idem ſimulati Regis purpuram luſit, veri ſpreuit;
vidit Italiæ fulmen ad pedes abiectum ſuos:
quid mirum? & Erebi tyrannum domuit,
immo ex hominis corpore impacta fugauit alapa:
ita hoſtis, qui ad eius prodigia didicerat expalleſcere,
ad ſua probra didicit etiam erubeſcere.

XI.

AA.LL. Soc. Artium Lib. Viennae et Aug. Vind. — Iacob Wagner Sculpsit

p: Comendatur a praeclarissima sobolis gloria; a singulari studio pudoris, cujus causa se sponte conjecit in spinas, et cruentavit; ab Apollinis simulacro dejecto; ab Attilae ferocitate edomita; ab alapa kakodaemoni impacta.

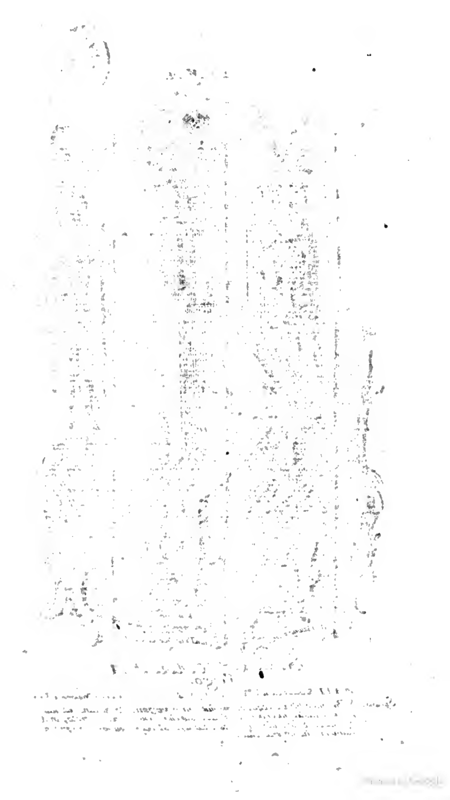

T. W. Baumgartner. pinx. Cum Priv. Sac. Caes. Maj.

S. CATHARINA
Virgo.

A. A. I. I. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind. Jeremias Wachsmuth Sculpsit

Synop: S. Brigittæ filia è regia stirpe fuit: adeò virginitatis amans, ut nutricis parum castæ ubera visus aversaretur; cum abjecto cultu, ornatuque uteretur singulo vili, visa tamen est regie cubare: regiis tandem humeris honorificè elata.

(22. Mart.) *XI. Kal. April.*

S. CATHARINA
Virgo.

ENCOMIVM LXXXI.

Fecisti veram, Catharina, vocem illam,
haudquaquam imbellem columbam
a feroci progenerari aquila:
ideo non iuncta Veneris iugo, quod trahunt columbæ.
Brigittæ matris hæreditaria tibi virtus fuit:
cum esses nutrici tradita minus pudicæ,
respuisti vbera, exhorruisti succum,
verita, ne venenum exugeres;
non nisi castarum mulierum inhiabas mammis:
lac tibi dulce non erat, nisi pietate illitum:
importunus tibi procus amisit lumina,
nempe fecisti Cupidini similem suo:
educata inter Sueciæ Regum purpuras
vilem induisti lacernam;
sed cum ægra decumberes in abiecto strato,
prodigiose viderunt te in aureo iacere toro;
ita dum regium fastidires fastum,
compendium fecisti gloriæ:
cum in terris extingui cœpisti morte,
stellam in cœlo tibi accendisti lucidam;
quam clarum funus, cui tædas obtulit cœlum?
quin etiam elata es in tumulum triumphali cum pompa,
quippe habuisti Henricum Regem subeuntem feretro
ille tot opibus pollens, pollinctor funeris fuit:
nouum datum est spectaculum, vespillo diadematus.

X. Kal. April. (23. Mart.)

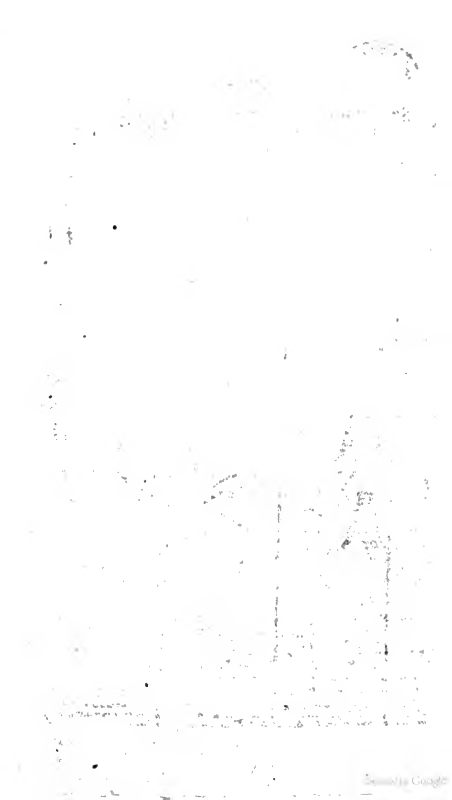
S. FRVMENTIVS,

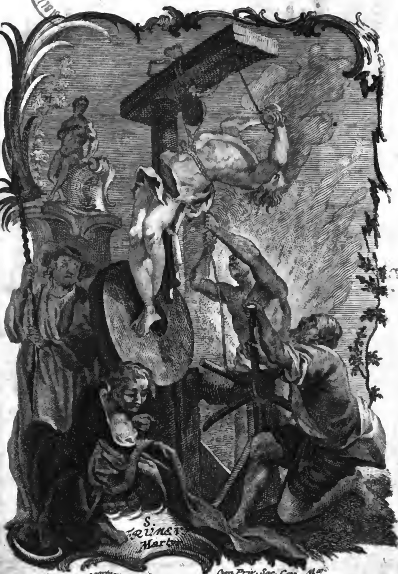
Martyr.

ENCOMIVM LXXXII.

Quis dignior aut aptior, quam Frumentius,
cui copiosa messis obtingeret gloriæ?,
visus est hoste ipso messore;
ferrum cessit in falcem:
nihil habere potuit opportunius,
quam id, quod intulit illi supplicium:
alte suspendit, pedes grandi onerauit lapide;
scilicet apte commolitum est Frumentum:
recte lictorem orauit, vt grandius adhiberet saxum,
quo melius tereretur grauiore mola:
ille quoque cruciatus cecidit ex sententia:
cum vngulæ admotæ sunt corpori ferreæ:
nempe exaratum est totum sulcis,
vt iis mandari fœcunda sementis posset:
excepit libenter largum imbrem sanguinis,
vt lætam se efferret in segetem,
ignorauit hostis illius seruire se gloriæ,
cum frumentum credidit vulnerum sulcis,
quod se profunderet magno cum fœnore:
non hostilia timet arma frumentum,
munitur satis aristarum vallo,
habet & vaginam suam.
Adlegit hic sibi socium gloriæ alterum Frumentium;
sed mirum est visum, quod huius copia frumenti
vilitatem non fecit sibi, sed auro.

IX.

I. W. Baumgartner pinxit

Cum Priv. Sac. Caes. Maj.

AA. LL. Societas excudit Viennae et Aug. Vind.

Friderich Rein Sculpsit

Synop: Allusio est ad frumenti nomen; dicitur aptè suspens, cum lapidea mola, et ratè ipse quassasse grandiore: aptè quoque ferreis unguibus exaratum corpus in morte socium habuit alterum item Frumentium nomine.

AA. I.I. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind. — Iacob Wagner Iunior Sculpsit

Synop: Puer hic impiè à Iudæis excruciat9 est, et similib9 Christi pœnis affect9: anniversario eo9 mortis die confertur, qua licet utriusque mors ostenditur non casu accidisse, ut ea res in urbe Tridento sit acta.

(24. Mart.) *IX. Kal. April.*

S. SIMEON,

Martyr.

ENCOMIVM LXXXIII.

Nihil Tridentum, aut vidit, aut audiuit indignius,
quam trimum puerum excruciatum immaniter
iisdem ſuppliciis, quibus olim deuotus eſt Deus,
iisdem hoſtibus, qui in illum ſæuierunt impie:
auſi ſunt eodem hunc tempore ferire iniuſte,
quo fuit indictum feriatum iuſtitium mundo:
magnus honor; & Deo ſimul parentatur, & puero:
ſcilicet nondum ſatiatus eſt hoſtis Dei ſanguine,
crudelem inſtaurat tragœdiam Iudæus hiſtrio;
acerba vulnera morientis Dei
recrudeſcere voluit in puero:
quin etiam fecit hoc immanitati pondus,
quod in ea laceranda ætate ſæuiit,
cui ſæpe pepercerunt feræ:
pro dumis & clauis armarunt acus, pro lancea cultros;
viuam ſibi quisque corpuſculi deripuit partem;
ſi fas eſt componere parua cum magnis.
Adſtitere certe Deo morienti mater & chari,
at puer hic non niſi carnifices vidit:
exclamare illi licuit, ac dolorem erumpere,
huic, ne vagitu ſe proderet, eſt guttur obſtrictum:
clam acta domi res eſt, ne iterum mundus horreſceret;
ne ſol iterum ſubtraheret ſeſe ſpectaculo:
impia res! ſed dedicari hoc ſanguine debuit pie
ciuitas, quæ futura erat magiſtra pietatis.

VIII. Kal. April. (25. Mart.)

S. LATRO BONVS,

Chriſti præco.

ENCOMIVM LXXXIV.

Mirus de piratico bello triumphus,
Imperator in Capitolii pompa
prædonem laureatum ſecum ducit in curru,
non fuit hoc cœlitibus probro, ſed decori,
talem ſcilicet habere dominum,
qui dignum poſſet facere cœlo vel furem,
rapinis inhiantem, ſed fide feruentem;
in præda graſſantem, ſed in cruce philoſophantem:
non mortuos excitanti, ſed morienti credidit:
non tunicam auro clauatam, ſed ferreos vidit clauos;
non trabeatum Regem, ſed trabe damnatum reum:
hæc tamen vere regia putauit inſignia,
quia Regis eſt, periculo tutari ſuos:
tunc Deum aſſeuerando faſſus eſt reus,
cum peierando negauit reorum iudex:
ſolus teſtis fuit maieſtatis,
qui ſocius erat doloris:
nimirum aut effudit ſe in extremo actu diuinitas largior,
aut ipſa vicini corporis vmbra lucem indidit menti:
ſi licuiſſet huic Deum ante cognoſcere,
non fuiſſet inter alumnos poſtremus in numero,
qui primus fuit in regno:
quam fuit auidus, qui prædari ante non deſiit,
quam ſibi ceder et in ſpolium cœlum?
etiam agens animam inhiabat animoſus regnis.

VII.

25. *Mart.*

S.
LATRO BONUS
Christi praeco.

I. W. Baumgartner pinxit — Cum Priv. Sac. Caes. Maj.

AA. L. L. Societas excudit Viennae et Aug. Vind. — Christian Halbax Sculpsit

Synop: *Comendatur cum pietas magni liberatoris in latrone ad regni consortionem adlegendo, tu, huius fides, quae vix apostolica videtur cedere: nempè directa in ipsu' umbra Christi illustratus putatur.*

S. LUGDERUS
Episc. Monasteriensis.

AA. LL. Societas excudit Viennae et Aug. Vind. — Iacob Wagner Senior

Synop: Saxones, et Frisos imbuit, ad quos dum pergeret, adhuc in navi positus, vidit Dna in fumum una cu' simulacris abire: deinde, ut extrueret suis domum in arbores evocatis ventis evertit statim.

(26. Mart.) *VII. Kal. April.*

S. LVDGERVS,

Episc. Monasteriensis.

ENCOMIVM LXX V.

Ortus est hic, vt Occidenti lumen inferret;
incultos molliuit Saxones, cultos fregit lapides:
quia nihil in se habuit simulatum ac fictum,
ideo nihil odit magis, quam simulacra atque figmenta;
per ipsum Oceanum Deos insectatus est hostes,
in Frisiæ insulam nauigatione suscepta,
præclaro est velificatus auspicio;
nam cum primum ea regio sub aspectum patuit,
eminus inquilinis comminatus est Diis:
mira res! conflagrarunt illi statim vocis incendio,
procul visus conuolutus in globum fumus
e fanis attolli, mox euanescere:
clarus hic fuit fumosis imaginibus suorum,
sed clarior fumo Deorum:
habuit & naturam obsequio promptam,
fabricaturus enim palæstram virtutis sibi ac suis
in annosa silua densarum arborum,
cum & impensa esset, & labor immensus,
ad cædendum ministris vsus est ventis:
obducta repente sunt astra, inobscurata luna,
ingentis procellæ insonuit fragor,
ipsa mundi elementa militarunt inermi:
euocauit suspiriis coniurata ventorum agmina;
decubuit statim cædua silua
non ferro, sed molli prece.

VI. Kal. April. (27. Mart.)

S. RVPERTVS,

Episcopus Salisburg.

ENCOMIVM LXXXVI.

Nulla firmior rupes, quam tua, Ruperte, constantia:
insulatus præsul ab Arianis expulsus a patria
cessisti furori, non labori,
tunc maxime victor hostium, cum recederes,
triumpho quasi Parthico nobilis:
cæsis humeris firmius incubit cœlum:
magis lictoria lætatus es virga,
quam pontificio, quem gestabas, baculo:
complexi te sunt, acceperunt regie profugum
Bauarici duces, Norici principes.
Secessisti in nemus, sed inter feras cœlites nactus
tuæ palæstram virtutis nobilitasti prodigiis:
quippe noctu miro splendore lucus illuxit,
miro quoque odore silua fragrauit:
scilicet ea visa est idonea sedes tibi ac tuis,
vbi diuinum numen radiaret in lumen,
vbi libentius versaretur inter odores pudor:
sed prodiit tandem e silua virtus in campum,
e lustris ferarum in Deorum signa ferus existi.
Laureacum inprimis nobile oppidum
excepit te laureatum ducem:
idem & falsorum numinum signa frangebas,
& restituebas in integrum morbis fractos.
Vis plane miranda! redigebas in puluerem Deos,
vetabas redigi in cinerem mortales.

V.

27. Mart.

I. W. Baumgartner pinxit *Cum Priv. Sac. Caes. Maj.*

S. RUPERTUS
Episc. Salisburg:

A.A. I.L. Societas excudit Viennæ et Aug. Vind. *Bock Sculpsit*

Synop: Ab Arianis in exiliu' puls, sed except, à dynastis: flagris impie caesus est: asceteriu' extruxit in loco, que' divinu odore, et luce perfusu' animadverterat: destruxit simulacra Deoru': Coelites morienti adfuerunt.

28. Mart.

S. Ma[illegible]cus
Episc. Arethusius.

I. W. Baumgartner pinxit — *Cum Priv. ... .*

AA. II. Societas excud. Viennæ et Aug. Vind. — *Back Sculpsit*

Synop: Dire excruciatus est ob deiectum, ut abierant, fanum Deorum: cultris concisus, et alte suspensus irrisit auctores necis: illusus, et per urbem circumductus; denique melle oblitus, ac Soli expositus, ut aculeis confertarum apium conficeretur.

(28. Mart.) *V. Kal. April.*

S. MALCHVS
Epiſc. Arethuſius.

ENCOMIVM LXXXVII.

Tua virtus, Malche, Iuliano miraculo fuit,
Arethuſiæ, cui præeras genti, etiam ſpectaculo.
Putaſti, te idcirco ad pontificium culmen euectum,
vt ardua fana Deorum euerteres:
ingraueſcens ætas tua ſuo pondere
delubrorum ruinis incubuit fortius,
ſolum ad certamina viſus es iunior:
cum te cultris inuaſere pennatis:
non deiectus, ſed elatus es pœnis,
præclara in primis illa generoſa vox fuit,
cum in aere ad cruciatum alte ſuſpenſus
dixiſti, omen illud te libenter accipere,
quod videlicet ſublimis & ſuperior factus
haberes infra te hoſtes:
cum circumductus es probroſe per vrbem,
ratus es, triumphalem tibi exhiberi pompam:
denique nihil habuiſti dulcius nece,
quippe ſub dio expoſitus es illitus melle,
quanquam ab hoſtibus delibutis felle:
cum exaruiſſe videbaris ſenio,
tunc effloruiſti, quia libatus ab apibus,
apum aculei acuere conſtantiam:
multum pro beneficio aduerſariis debes,
qui tuum corpus in alueare mutarunt,
Arethuſiam patriam fecerunt Hyblam.

IV.

IV. Kal. April. (29. Mart.)

S. EVSTASIVS,

Abbas Luxonienſ.

ENCOMIVM LXVIII.

Præfuit hic Luxouienſi palæſtræ,
ſed omni procul a luxu:
cœcorum ſæpe oculis lumen infudit,
ſed illud clarius, quod infudit mentibus,
tunc maxime, cum radiata Deorum ſuſtulit ſigna:
in palæſtra virtutis incidit in aduerſarium
Agreſtium nomine,
verum huic præſtitit ſe maturum gloria:
religioſæ quippe vitæ inſtitutis infenſus Agreſtius
ſuauitatem eius ſentire non poterat:
at, cum liberam ſeruitutem feriret lingua,
ſerui cuiusdam manu percuſſus eſt ferro;
non niſi ferro cædi debuit arbor agreſtis;
ceteros autem aduerſarios ipſa natura defregit;
quippe intonuit ingenti fragore cœlum,
in quinquaginta inde iacta ſunt fulmina,
qui in Euſtaſium eiusque alumnos iecerant conuicia:
alios ſponte de trabe ſuſpendit furor,
vt vocem intercluderet impiam:
quin etiam egreſſi e ſiluis noctu ſunt lupi;
rapaces feræ vitæ ſunt famæ raptores,
nonnullos lacerarunt morſibus,
merito, quia piorum vitam auſi maledicto mordere:
quid admirabilius aut felicius vel hoc paſtore, vel grege?
defenderunt a morſu hominum lupi oues.

III.

29. Mart.

I. W. Baumgartner pinxit — Cum Priv. Sac. Caes. Maj.

S. EUSTASIUS
Abbas Luxoviens.

AA. II. Societas excud. Viennae et Aug. Vind. — Gottlieb Thelott Sculpsit

nop: Caecitatem curavit: idolatriam deleuit: unus ex eius adversarijs servi manu confessus occidit alij: vel icti fulmine, vel lupis lacerati, vel in amentiam acti, sibi ipsis violentas manus intulerunt.

30. Mart.

I.W. Baumgartner pinxit — Cum Priv. Sac. Caes. Maj.

S. QUIRINUS
Martyr.

AA. I.I. Societas excudit Viennae et Aug. Vind. — Ieremias Wachsmuth Sculpsit

Synop: Praefertur veteri Quirino, id est Romulo: imitatur ab Alex. Pont. ... est, quem in carcere clausum tenebat: indixit Dijs spurijs bellum: ... licet, et manibus, pedibusque praecisis vicit religionis adversarios.

(30. Mart.) *III. Kal. April.*

S. QVIRINVS, Martyr.

ENCOMIVM LXXXIX.

Desiit Roma reuereri Quirinum patrem,
cum Quirini tribuni est admirata virtutem:
ille inuentus a pastoribus est educatus ad regnum,
huic omnis origo felicitatis fuit,
quod pastorem nactus sit populorum Alexandrum:
hunc sibi traditum in custodiam
angusto carcere clausum acerbat clauibus,
nempe eum, qui cœli gestabat immensi claues:
sed vt vidit mire egressum conuenisse se domi,
soluto vinculis tradidit se ipse captiuum:
factum vtrumque diuinitus:
illo auctore sacris initiatus & ablutus est aquis,
vt purus accederet pulchro imbuendus cruore,
iam non aut plebis tribunus aut militum,
sed quasi dux & imperator prodit in aciem,
signa confert, signa Deorum proruit:
parricidio laudandus pio,
dum patria insequitur numina:
acuit in Deos non tela, sed acrius linguam,
incesta & falsa numina onerat probris:
inciditur ei statim immaniter lingua, sed frustra,
ignorant hostes, inesse suam & sanguini vocem:
elinguis hic ore verba cruento iacit;
nunquam pugnauit fortius, quam cum abscissæ manus,
nunquam tripudium egit alacrius, quam cum pedes.

Pridie

Pridie Kal. April. (31. Mart.)

S. BALBINA, Virgo & Martyr.

ENCOMIVM XC.

Tunc expeditior & promptior est famæ lingua,
cum de Balbina loquitur,
tunc vocalior, cum filiam laudat Quirini,
cui pro religione exacta est lingua:
initiata hæc est ab Alexandro hierarcha
mire quoque ab eodem strumæ morbo curata:
squalebat in carcere communis gentium pater,
tenaci adstringebantur loro ceruices & manus,
illæ manus, quæ, quicquid libitum sit, rite soluunt,
quæ frænos cœlestium ac mortalium, aut laxant, aut inhibent;
hoc vbi lorum ceruicibus virgo admouit suis,
statim struma detumuit, morbus euanuit:
cessit in virginis monile pontificium lorum,
nisi quod magni parentis Alexandri pudor
delatum respuit vinculis honorem suis:
detumente alterius struma, metuit in se tumorem:
ferreas potius Petri catenas circumdedit puellæ ceruici,
hunc sibi habere iubet baccatum torquem:
digna iam habetur virgo, quæ sponso iungatur Deo:
adest e cœlo statim demissus pueri specie ales,
coniectura fuit, ipsum adstitisse Amorem,
siquidem lampadam, quasi nuptialem præferebat facem,
sed tantum vittati non erant oculi:
nempe noluit carere spectaculo ornatæ nouo more sponsæ:
nihil pulchrius visum, vel cannabino eius monili, vel ferreo.

FA-

AA.LL. Socitas excudit Viennæ et Aug. Vind. — Tobias Lobeck Sculpsit.

Synop: Quirini Martyris filiam Alexander Pont. Max. initiavit, et struma liberavit, vinculis suis admotis, sed ferreas addidit Petri catenas, ne sibi adscriberetur honos; adstitit Balbinæ Angelus cum face, ut Christo sponsæ nupturæ.